

മായാദേവി തമ്പുരാട്ടി

കൊമ്പുകുത്തിക്കളിക്കുന്ന കാട്ടാനക്കൂട്ടങ്ങളെപ്പോലെ കിഴക്കേ ചക്രവാളത്തിൽ അടിഞ്ഞു കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാർമ്മേലങ്ങളെ നോക്കിയിരിക്കാൻ നല്ല രസമായിരുന്നു. ഇടവപ്പാതിയിലെ പോലെയല്ല തുലാവർഷത്തിലെ മഴയുടെ വരവ്. പകൽ മുഴുവനും നല്ല വെയിലുണ്ടായിരിക്കും. വൈകുന്നേരത്തേക്കും എല്ലാ വിധ സന്നാഹങ്ങളുമായി ഇരുണ്ട് കറുത്ത് കയറി വരും. സന്ധ്യയോടു കൂടി ചാറ്റൽ മഴയും പിന്നെ രാത്രി നീളുന്നതിനനുസരിച്ച് നല്ല ഇടിവെട്ടോടു കൂടിയ പെരുമഴയും ആയിരിക്കും. ആർത്തലച്ചു പെയ്യുന്ന മഴയുടെ തണുപ്പിൽ ശരീരത്തിലെ ഓരോ അണുവിലും സൂചി കുത്തിക്കയറുന്ന പോലെയുള്ള കുളിരിൽ മുടിപ്പുതച്ചു കിടന്നുറങ്ങാനെന്തൊരു സുഖമാണ്! ഇട്ടിരിക്കുന്ന ബ്ലൗസിന്റേറയും ബ്രായുടേയും സുരക്ഷിതത്വം ഭേദിച്ച് അകത്തു കയറിക്കൂടുന്ന തണുപ്പ് സമൃദ്ധമായ മൂലകളെ തഴുകിത്താലോലിച്ച് മൂലക്കണ്ണുകളെ വിറങ്ങലിപ്പിച്ച് ബലമുള്ളതാക്കുന്ന സമയത്ത് പതു പതുത്ത തലയണയിൽ ആ കുസൃതിക്കുരുമ്പുകളെ അമർത്തി വച്ച് കിടക്കുമ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന അനുഭൂതി! ഹായ്! ഓർക്കുമ്പോൾ തന്നെ മേലാകെ കുളിരു കോരിയിടുന്നു!

വിഭവസമൃദ്ധമായ ഉച്ചയൂണിനു ശേഷം ആട്ടുകട്ടിലിൽ മന്ദം മന്ദം ആടിക്കൊണ്ട് കിടന്നതോർമ്മയുണ്ട്. പിന്നെ അദ്ദേഹവുമൊത്ത് തേരിൽ ആകാശത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. ജീനിയും കടിഞ്ഞാണുമില്ലാത്തനാലു വെള്ളക്കുതിരകൾ! അവ ചിറകു വീശി വായുവേഗത്തിൽ മേലങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ പറന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. താഴെ വീണു പോയേക്കുമോ എന്ന ഭയത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ ഇറുകെ കെട്ടിപ്പുണർന്നു. അദ്ദേഹം സാന്ത്വനപൂർവ്വം തലമുടിയിൽ തഴുകി. സാവധാനം ആ കൈകൾ താഴോട്ടിറങ്ങി വന്നു. നഗ്നമായ തോളിൽ ആ വിരലുകൾ സാവധാനം സഞ്ചരിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ദേഹമാകെ രോമാഞ്ചം കൊണ്ടു. ചപലമായ ആ കൈകൾ കുസൃതികൾ തുടർന്നു കൊണ്ട് മുതുകിൽ വരിഞ്ഞു കെട്ടിയ മൂലകളുടെ കെട്ടുകളെഴിച്ചു. തേരിന്റെ സഞ്ചാര വേഗതയിൽ അത് കാറ്റിൽ എങ്ങോ പറന്നു പോയി. ഇപ്പോൾ അരക്ക് മേൽപോട്ട് പൂർണ്ണ നഗ്നമാണ് . മൂലകൾ കൈകൾ കൊണ്ട് മറക്കാൻ വ്യഥാ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ഫലിച്ചില്ല. തുള്ളിക്കളിക്കുന്ന കൊഴുത്ത മൂലകളിൽ ആ കൈകൾ ശക്തിയായി അമർന്നു. ഉണർന്നെന്നീറ്റ മൂലക്കണ്ണുകൾ വിരലുകൾക്കിടയിൽ ഞരിയാൻ തുടങ്ങി. ഹായ്!..... കണ്ണുകൾ അറിയാതെ അടഞ്ഞു പോയി. തെരു കൂട്ടി ചോറു കൂഴക്കുന്ന പോലെ മൂലകൾ ആ കൈകൾക്കുള്ളിൽ കിടന്ന് ഞരിയാൻ തുടങ്ങി. ആയ്!..... ഹമ്മേ..... എന്തൊരു പരമസുഖം! കൈകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുടവകൾക്കിടയിലേക്ക് നീങ്ങി. ബലത്തിൽ വളർന്ന് തടിച്ച് നിൽക്കുന്നു. പക്ഷെ വ്യക്തമല്ല. അദ്ദേഹത്തെ പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊള്ളാൻ വെമ്പൽ കൊണ്ടു പുറകോട്ട് മലർന്ന് കിടന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുസൃതിയുള്ള വിരലുകൾ പുടവയുടെ കുത്തഴിച്ചു. ഹോ!..... സഹിക്കാനാവുന്നില്ല. അടുത്ത നീക്കത്തിനു വേണ്ടി ദാഹിച്ച് കിടക്കുകയായിരുന്നു.

അപ്പോഴേക്കും .....

സുഖകരമായ ഉച്ചയൂറക്കത്തിൽ നിന്ന് വൈകീട്ടത്തെ കാപ്പി കുടിക്കാൻ വാലിയക്കാരി പാർവതി വിളിച്ചുണർത്തിയപ്പോൾ അവളോട് ഈർഷ്യയാണു തോന്നിയത്. എത്ര നല്ല സ്വപ്നമായിരുന്നു അവൾ നശിപ്പിച്ചത്! അശ്രീകരം! അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം പോലും ശരിക്കു ഓർമ്മയിൽ തെളിയുന്നില്ല. ഇതെന്തൊരു വിധി! സ്വപനത്തിലൂടെപ്പോലും ഒരു സംഭോഗ സുഖം അനുഭവിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യമില്ലെന്നോ?

ആട്ടുകട്ടിലിരുന്ന് മന്ദം മന്ദം ആടിക്കൊണ്ട് ചൂടുള്ള കാപ്പി ഊതിയുതി കുടിക്കുമ്പോഴും സ്വപ്നത്തിൽ അനുഭവിച്ച സുഖാനുഭൂതികളായിരുന്നു മനസ്സിലൂടെ കടന്നു പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. പുറത്ത് തണുത്ത കാറ്റ് വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ദേഹമാകെ ചൂട്ടുപൊള്ളുന്നപോലെ തോന്നി. ഒരു പുരുഷന്റെ തലോടലിനു വേണ്ടി ദാഹിക്കുന്ന ദേഹവും മനസ്സുമായി ആട്ടു കട്ടിലിൽ കമിഴ്ന്ന് കിടന്നു. ഉള്ളിൽ കടുത്ത ദാഹമനുഭവപ്പെട്ടു. “ആരെങ്കിലും ഈ സമയത്ത് എന്നെയൊന്ന് കെട്ടിപ്പുണർന്ന് എന്റെ മുലകൾ പിടിച്ച് ഞരിച്ചുടച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ” ആത്മാർത്ഥമായി മനസ്സിൽ ആഗ്രഹിച്ചു. ബ്ലൗസിനു മുകളിൽ തിണർത്ത് പൊങ്ങി നിന്നിരുന്ന മുലക്കണ്ണുകളിൽ കൈവീരലുകൾ കൊണ്ട് പതുകെ തടവിയപ്പോൾ ലഭിച്ച പരമാനന്ദസുഖം! ആ സമയത്ത് ധരിച്ചിരുന്നത് ഒരു ബാക്ക് ഓപ്പൺ ബ്ലൗസായിരുന്നതിനാൽ അതിന്റെ ഹുക്കുകൾ അഴിച്ചു മാറ്റി മുലകളെ ബ്ലൗസിനു വെളിയിലെടുക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. വളരെ നേരം മുലക്കണ്ണുകളിൽ തടവിയതിനു ശേഷമാണു നേരിയ ഒരാശ്വാസമുണ്ടായത്. മറ്റൊന്നും ചെയ്യാൻ ഉത്സാഹമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ മുറിയുടെ കിഴക്കുവശത്തെ ജനൽ തുറന്ന് വെളിയിൽ മാനത്ത് അടിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാർമേഘങ്ങളെ നോക്കി നിന്നു. മുഴുത്ത മുലകൾ ജനലഴികൾക്കിടയിലൂടെ പുറത്തേക്ക് തള്ളിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ ഞരൂങ്ങലിന്റെ സുഖം ആസ്വദിച്ചിരുന്നപ്പോൾ നേരം പോയതറിഞ്ഞില്ല.

“നേരം കൊണ്ടേ ആയിലോ തമ്പരാട്ടി, ഇന്ന് അമ്പലത്തിലു പോവണ്ടേ?” പാർവ്വതിയുടെ വിളി കേട്ടാണു ചിന്തയിൽ നിന്നുണർന്നത്.

“ഉം കുളിമുറീലു വെള്ളം കോരി നിറച്ചോളൂ”

“നല്ല തണുപ്പ്ണ്ട് തമ്പരാട്ടി ഒന്ന് ചൂടാക്കിത്തരാം വെള്ളം”

“ഒന്നും വേണ്ട നീ കോരിയിട്ടാൽ മതി”

“വലു തമ്പരാട്ടി അറിഞ്ഞാൽ എന്നെ കൊന്നു കളയും വെള്ളം ചൂടാക്കി തന്നില്ലാന്നറിഞ്ഞാൽ” നടന്നു നീങ്ങുമ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു.

“സാരലു അമ്മയോട് ഞാൻ പറഞ്ഞോളാം ”

നിനക്കെന്തറിയാമെടി പെണ്ണേ തണുത്ത വെള്ളത്തിലെ കുളിയുടെ സുഖം? ശരീരത്തിലെ മൃദുലതകളിൽ കുളിരു കോരിയിടുമ്പോഴത്തെ സുഖാനുഭവം ആസ്വദിക്കേണ്ട പ്രായമായിട്ടില്ല നിനക്ക്

“വന്നോളൂട്ടോ ഇനി നേരം വൈകിക്കേണ്ട”

പാർവ്വതിയുടെ പിന്നാലെ കുളിമുറിയിലേക്ക് നടക്കുമ്പോഴോർത്തു. എത്ര അനുസരണയുള്ള പെണ്ണ്. എത്ര വഴക്കു പറഞ്ഞാലും അവൾക്ക് യാതൊരു പ്രശ്നവുമില്ല. ഇപ്പോൾ എന്റെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കിനിൽക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു രണ്ട് വർഷത്തിലധികമായി. ഇതിനു മുമ്പ് നിന്നിരുന്നവർ ഒരു വർഷം തികക്കാറില്ല.

“തമ്പരാട്ടിക്കുട്ടീടെ സ്വഭാവം എപ്പോഴും മാറണേന്ന് പറയാൻ പറ്റില്ല. ലാളിച്ച് ലാളിച്ച് വല്ലാത്തൊരു സ്വഭാവമായി അതിന്റെ”

“കാര്യം അതൊന്നൊല്ല, മംഗല്യം കഴിയാത്തതിന്റെ അരിശാ അതിനു സമപ്രായക്കാർക്കൊക്കെ ഇപോ ഒന്നും രണ്ടും കാടികളായിലേ?”

“അതിനു അങ്ങാടി തോറ്റേനു അമ്മേടെ നെഞ്ചത്ത്ത് പറഞ്ഞ പോലെ നമ്മുടെ മെക്കട്ട് കേറീട്ട് വല്ല കാര്യം ഉണ്ടോ”? തന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അകത്തളത്തിൽ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന മുറുമുറുപ്പുകൾ!

പ്രശ്നം അതൊന്നുമായിരുന്നില്ല. കൂടെ താമസിക്കാൻ വന്നിരുന്നവരെല്ലാം തന്നെ നിറയവനത്തിലുള്ള യുവതികൾ. ഇവിടെ കോവിലകത്ത് നിന്ന മുക്കുമുട്ടെ തിന്ന് കൊഴുക്കുമ്പോഴേക്കും കേൾക്കാം. അവൾക്ക് കല്യാണാലോചനകൾ വരാൻ തുടങ്ങിയെന്ന്. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ അവൾ പോകുമെന്നുറപ്പായാൽ പിന്നെ അവൾ തൊട്ടതും പിടിച്ചതും എല്ലാം കുറ്റമാകും. പണത്തിനോ സൗന്ദര്യത്തിനോ മാദകത്വത്തിനോ ഒന്നിനും ഒട്ടും കുറവില്ലാത്ത ഞാൻ കേവലം ജാതകദോഷം കൊണ്ടുമാത്രം അവിവാഹിതയായിക്കഴിയുമ്പോൾ എന്റെ വാല്യക്കാരികൾ കൂടുംബിനികളാവുകയോ? എനിക്കാവശ്യം എന്നോടൊപ്പം കുറെക്കാലം താമസിച്ച് പരിചരിക്കുന്ന ഒരുവളയാണു. അതുകൊണ്ടാണു ഇനി പത്തു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയെ നോക്കിയാൽ മതിയെന്ന് പറഞ്ഞത്. തന്നെയുമല്ല, പാർവ്വതിയെ ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ തന്നെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നവളാണെന്ന് കണ്ടപ്പോഴേ തോന്നി അവളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ പൊങ്ങി നിന്നിരുന്ന ചിരട്ട കമഴ്ത്തിയുണ്ടാക്കിയ മണ്ണപ്പം പോലെയുള്ള മൂലകൾ കണ്ണുകൾക്ക് കൂളുർമ്മ നൽകി. മനസ്സു പറഞ്ഞു ‘കൊള്ളാം ചുരുങ്ങിയത് അടുത്ത അഞ്ചു വർഷക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും ഇവളിവിടെയുണ്ടാകും. അന്നു മുതൽ ഇന്ന് വരെ അവളാണു സന്തതസഹചാരി. കൂടെ താമസിക്കുന്ന അമ്മയോടോ വല്ലപ്പോഴുമൊരിക്കൽ വന്ന് ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം താമസിക്കുന്ന അച്ഛനോടോ ഉള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ അടുപ്പം ഇപ്പോൾ ഇവളോടാണ്.

കുളിമുറിയിൽ കയറി വേഷ്ടി അയയിലഴിച്ചിട്ട് ബുദ്ധിമുട്ടും മുണ്ടും മാത്രമായി നിൽക്കുമ്പോൾ സോപ്പും തോർത്തും തൈലവുമായി പാർവ്വതി കയറി വന്നു. ചുവന്ന പട്ടു ബുദ്ധിമുട്ടിന്റെ ഹുക്കുകളെപ്പറ്റി വേണ്ടി പാർവ്വതിക്ക് പുറം തിരിഞ്ഞ് നിന്നു. ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു മാറ്റി ബ്രായുടെ കൊളുത്ത് വേർപെടുത്തുമ്പോൾ അവളുടെ തണുത്ത മിനുസമുള്ള വിരലുകൾ നഗ്നമായ മുതുകിൽ ഇക്കിളിയുണ്ടാക്കി. നേരത്തേ തന്നെ ശരീരം ചൂടായിരിക്കുകയായിരുന്നതിനാൽ ആകെ കോരിത്തരിച്ചു മൂലക്കണ്ണുകൾ യുദ്ധം ചെയ്യാനെന്നോണം ഉണർന്നെന്നീറ്റു. പെട്ടെന്നുണ്ടായൊരാവേശത്തിൽ വെട്ടിത്തിരിഞ്ഞ് പാർവ്വതിയെ ഇറുകെ കെട്ടിപ്പണർന്നു.

“തമ്പുരാട്ടീ, അമ്പലത്തിലു പോവാൻ തുടങ്ങല്ലേ? ഇപ്പോ വേണോ”? കൈകളിൽ കിടന്ന് ഞരിഞ്ഞമറുകയായിരുന്ന പാർവ്വതി ചോദിച്ചു,

“അതൊന്നും സാരല്ല, ഉം കുടിക്ക്” തെറിച്ച് നിന്നിരുന്ന മൂലകൾ അവളുടെ ചുണ്ടത്തോടടുപ്പിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. ഒപ്പം അവളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിന്റെ മുകളിൽ കൈകൊണ്ട് അമർത്തി ഞരിച്ചു.

“ഹൂയെൻറമ്മേ”, മൂലക്കണ്ണുകൾ നാവിനിടയിലിട്ട് മൂർദ്ധയായി നുണഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന പാർവ്വതിയിൽ നിന്ന് കുറുകലുയർന്നു. അവളുടെ തല മൂലകളോട് ശക്തിയായി ചേർത്തു പിടിച്ചു.

പാർവ്വതിയുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിന്റെ ഹുക്കുകൾ വേർപെടുത്തി ബ്രാക്കുളളിലൂടെ അവളുടെ മൂലകൾ ഞരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു ഞാൻ. പണ്ടത്തെ മണ്ണപ്പമൂലകളൊന്നുമില്ലിപ്പോൾ. അത്യാവശ്യത്തിനു കൊഴുപ്പും മുഴുപ്പുമെല്ലാം വന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കൈപ്പത്തി ശരിക്കു വിടർത്തിയാൽ മാത്രമേ അവ കൈകളിലൊതുങ്ങുകയുള്ളൂ.

ആദ്യമെല്ലാം അവൾക്ക് ഭയമോ അമ്പരപ്പോ എന്തെല്ലാമോ ആയിരുന്നു ഇങ്ങിനെയല്ലാം ചെയ്യാൻ. പക്ഷേ അനുസരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ നിന്ന് പോവേണ്ടി വരുമെന്ന് ഭയന്ന് നിവൃത്തികേടുകൊണ്ട് എന്റെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വഴങ്ങിത്തരുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇപ്പോളിവൾ എന്നെ സുഖിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അതി വിദഗ്ധയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഇവളിലൂടെയാണു ഞാൻ നിർവൃതി നേടുന്നതു. എന്റെ ജാതകത്തിനു യോജിച്ച പുരുഷൻ വേൾക്കുന്നതു വരെ ഇവൾ തന്നെ എനിക്ക് ആശ്രയം. അവളും എന്റെ താളത്തിനൊത്ത് തുള്ളാൻ ശരിക്കും പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

താഴെ നനവു പടരുന്നപോലെ തോന്നിയപ്പോൾ മുണ്ടഴിച്ച് താഴേക്കിട്ടു. പാൻറീസിന്റെ മുൻഭാഗത്ത് പപ്പട വട്ടത്തിൽ നനവ് പടർന്നിരിക്കുന്നു.

“അമ്പലത്തിന് തീർത്ഥം സേവിക്കേണ്ടേ? അപ്പോ മറ്റേത് രാത്രി ചെയ്യാ പോരേ?” താഴോട്ടിരിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുമ്പോൾ പാർവ്വതിയുടെ ചോദ്യം .

“മതി” പറയുമ്പോൾ മനസ്സിലോർത്തു. പെണ്ണേ തുലാവർഷത്തിന്റെ കുളിരിൽ ഇന്ന് നമുക്ക് ശിവരാത്രി ആഘോഷിക്കണം. എന്റെ യോനിത്തേനിൽ ഇന്ന് രാത്രി നീ നീന്തിത്തുടിക്കണം.

പാൻറീസ് താഴേക്ക് വലിച്ചുരി യോനീമുഖത്ത് സാവധാനം തടവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു പാർവ്വതി. വിടർന്ന ശംഖുപുഷ്പം പോലെയുള്ള ഇതളുകൾ വിടർത്തി ഉള്ളിൽ നിന്നുറവരുന്ന രസത്തിന്റെ നനവു കൊണ്ട് കൃഷ്ണതു മറിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ചക്കച്ചുളയിൽ അവളുടെ വിരലുകൾ ചിത്രപ്പണികൾ നടത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ വെളുത്തു കൊഴുത്ത തുടകൾ നല്ലവണ്ണം അകറ്റി അവൾക്ക് യഥേഷ്ടം പൊളിക്കാൻ സൗകര്യം ചെയ്തു കൊടുത്തു.

‘ഹോ ഇവളുടെ വിരലുകൾക്ക് കുറെക്കൂടി നീളമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ! മുരിങ്ങക്കാ പോലെയുള്ള ഇവകൾക്ക് കുറച്ചു കൂടി വണ്ണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ! ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചു പോയി.

“ചുണ്ടുവിരലിന്റെ കൂടെ നടുവിരലു കൂടി കയറ്റെടീ പെണ്ണേ” ഒറ്റവിരൽ കൊണ്ട് ഉള്ളിലേക്ക് കയറ്റുകയും ഇറക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്ന പാർവ്വതിയോട് സഹികെട്ട് പറഞ്ഞു.

തൈലത്തിൽ മുക്കിയെടുത്ത വിരലുകൾ അവൾ വളരെ വിദഗ്ധമായി എന്റെ പുന്തോപ്പിനകത്തേക്ക് കയറ്റിയിറക്കി കൊണ്ടിരുന്നു. ഇടക്ക് വിരലുകൾ നീട്ടി മുകളിൽ വികസിച്ചു നിൽക്കുന്ന മുല്ലമൊട്ടിൽ തടവുമ്പോൾ ദേഹമാകെ ഒരു മിനൽ പിണർ പാഞ്ഞു പോകുന്ന പോലെ കിടന്ന് പുളഞ്ഞു. പാർവ്വതിയുടെ മുഖം തുടകൾക്കിടയിലിട്ട് അമർത്തി ഞെരിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ പ്രവർത്തിക്ക് വേഗത വർദ്ധിച്ചു.

“യ്യോ നിന്നോട് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേടീ എപ്പോഴും നഖം വെട്ടി വൃത്തിയാക്കിയിരിക്കണമെന്ന്”? ഉള്ളിൽ നീറ്റലെടുത്തപ്പോൾ പാർവ്വതിയോട് ദേഷ്യപ്പെട്ടു. ഈ സമയമായതിനാൽ ഒന്നും ചെയ്യില്ല. അല്ലെങ്കിൽ തലക്ക് ഒരു കിഴുക്ക് കൊടുക്കുമായിരുന്നു.

“സാരല്ല തമ്പുരാട്ടി ഇന്ന് തന്നെ ചെയ്യാളാം.” പാർവ്വതി കൈവിരലുകൾ തൈലത്തിൽ മാക്കി കാടാതൽ വഴാവഴാപാളളതാക്കാമ്പോൾ പറഞ്ഞു.

“ഹൂയ്.....ഹമ്മേ..... പാർവ്വതിയുടെ വിരലുകളുടെ വേഗതയേറിയതനുസരിച്ച് ശരീരം വില്പ് പോലെ വളഞ്ഞു. മൂലകൾ കൈകളിലിട്ട് ഞെരിച്ചു. ഹേ! സ്വന്തം കൈകൾ കൊണ്ട് ഞരിക്കുമ്പോൾ യാതൊരു പ്രത്യേകതയും തോന്നുന്നില്ല. കുനിഞ്ഞ് നിന്ന് പാർവ്വതിയുടെ തോളിൽ കൈകൾകൊണ്ട് ബലം കൊടുത്ത് മൂലക്കണ്ണ് അവളുടെ വായിൽ വച്ചു കൊടുത്തു. മിനുസമുള്ള നാവിന്നിടയിലിട്ട് അവൾ നുണയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ സുഖത്തിൽ ലയിച്ചു നിന്ന് തൂങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന മറ്റേ മൂല കൊണ്ട് അവളുടെ മുഖത്ത് മൃദുവായ മർദ്ദനങ്ങളേൽപ്പിച്ചു. ഉള്ളിലെ നീരുറവ പുറപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയെന്ന് തോന്നുന്നു. പാർവ്വതിയുടെ വിരലുകളുടെ ചലനം ഇപ്പോൾ വളരെ അനായാസമായിട്ടാണ്. അവളുടെ വിരലുകളുടെ ചലനങ്ങൾക്കൊപ്പം അരക്കെട്ട് മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും ആട്ടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പരമാനന്ദത്തിന്റെ അത്യുന്നതങ്ങളിലേക്ക് പറന്നു കയറാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. സുഖാനുഭൂതികളിൽ മുങ്ങിപ്പൊങ്ങി സ്വയം നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ പാർവ്വതിയുടെ കവിളത്തൊരു കടി കൊടുത്തു.

“ദേ തമ്പുരാട്ടീ പല്ലിന്റെ പാട് ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ മോശാണു ട്രോ” പാർവ്വതി താക്കീത് നൽകി.

“ഹോ എനിക്ക് സഹിക്കാൻ പറഞ്ഞില്ലെന്റെ പൊന്നു മോളേ” അവളുടെ കവിളിൽ കവിൾ ചേർത്തുരസിക്കൊണ്ട് പുലമ്പി.

“ഇന്നെന്താ കൊച്ചു തമ്പുരാട്ടിടെ അമൃത പ്രവാഹത്തിനിത്ര അമാന്തം?” നേരം കൊറെ ആയിലോ പാലാഴി കടയാൻ തൊടങ്ങിട്ട്”?

“നീ ആത്മാർത്ഥമായിട്ട് ശ്രമിച്ച് അവൾ കനിയായിരിക്കില്ല” യ്യോ.....ഹെൻറമ്മേ .....

തലക്കുള്ളിൽ നൂറു നൂറു നക്ഷത്രങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു മിന്നിയ പ്രതീതി, ഒപ്പം അരക്കെട്ടിൽ ഒരഗ്നിപർവ്വതത്തിന്റെ സ്മോടനം. ദേഹമാകെ സർപ്പം തുള്ളലിനു തുള്ളാനിരിക്കുന്ന പെൺകിടാങ്ങളെ പോലെ തുള്ളി വിറച്ചു.

“തല മുടി വിടു തമ്പുരാട്ടീ എനിക്ക് നോവുന്നു” പാർവ്വതിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോഴാണ് പരിസരബോധമുണ്ടായത്. പരമാനന്ദസുഖ ലഹരിയുടെ ഉച്ചകോടിയിൽ മതിമറന്ന് എപ്പോഴാണ് അവളുടെ മുടിയിൽ കയറിപ്പിടിച്ചതെന്നോർമ്മയില്ല. എന്റെ പുന്തേനരുവിയുടെ പ്രവാഹം കാൽമുട്ടുകൾ വരെയെത്തിയിരിക്കുന്നു.

“ഇനി ഞാൻ പോയി വേഗം കുളിച്ച് തയ്യാറായി വരാം. അപ്പോളേക്കും ഒരുങ്ങി നിന്നോളൂ ട്രോ’

കവിളിൽ മൃദുവായി ഒരു നുള്ളു തന്നിട്ട് പുറത്തേക്ക് നീങ്ങുകയായിരുന്ന പാർവ്വതി പറഞ്ഞു. കുളിമുറിയുടെ വാതിൽ സാവധാനം ചാരാനുള്ള ശേഷി പോലും ശരീരത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് തോന്നി. തണുത്ത വെള്ളം ദേഹത്തുണ്ടാക്കിയ കുളിർമ്മയിൽ ദേഹമാകെ കുരുകുരുനനെ പൊങ്ങി വന്നു. മൂലകൾക്ക് മീതെ ചെറിയ വെള്ളത്തുള്ളികൾ മുത്തു മണികൾ പോലെ തിളങ്ങി നിൽക്കുന്നു. ചന്ദന സോപ്പ് ദേഹത്താകെ പതച്ച് തേക്കുമ്പോൾ ഓർത്തു ആർക്കു വേണ്ടിയാണീ ഒരുക്കം? എന്തിനു വേണ്ടി? എത്ര നാളായിതു തുടങ്ങിയിട്ട് ?

ആദ്യ കാലത്തെല്ലാം മുത്തശ്ശിയുടെ കൂടെ തിങ്കളാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ അമ്പലത്തിൽ ശിവനെ തൊഴാൻ പോവാൻ ഉത്സാഹമായിരുന്നു! ഇന്ന് ഫലം യാന്ത്രികമായി

തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു ആവർത്തന വിരസത കൊണ്ട്. വേഗത്തിൽ കൂട്ടിച്ച് തോർത്തി മുറിയിലെ വലിയ നിലക്കണ്ണാടിയുടെ മുന്നിലിരുന്നു. ഏത് വസ്ത്രം ധരിക്കണമെന്നും ആഭരണങ്ങൾ ഏതെടുത്തണിയണമെന്നും നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു. പണ്ടൊക്കെ നേരത്തെ കൂട്ടി തീരുമാനിച്ചു വക്കുമായിരുന്നു ഏത് വേഷത്തിലാണു പോകേണ്ടതെന്ന്.

“അല്ലാ എന്തൊരിരിപ്പാ ഇത്? ഇനീ. ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞില്ലേ?” നഗ്നമായ മൂലകളുടെ ഇടയിൽ പൗഡർ തേച്ചു പിടിപ്പിക്കുമ്പോൾ പോകാനൊരുങ്ങി വന്ന പാർവ്വതി ചോദിച്ചു.

“നീ തന്നെ പറയ് ഏത് ബ്ലൗസാ ഇടേണ്ടതെന്ന്. ഞാൻ നിന്നെ കാത്തിരിക്കുവാനു”

“ആ കടും പച്ച ബ്ലൗസും പച്ചക്കരയുള്ള വേഷ്ടിം. പിന്നെ കഴുത്തിലു പച്ചക്കല്ല് വച്ച പാലക്കാ മോതിരം. പിന്നെ മുടി അറ്റം കെട്ടിയിട്ടാ മതി”

“ശരി എല്ലാം നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ.”

വാലിട്ട് കണ്ണെഴുതി നെറ്റിയിൽ ഒരു കുറുത്ത പൊട്ടു കൂടി തൊട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും പാർവ്വതി അലമാരയിൽ നിന്ന് ബ്ലൗസും വേഷ്ടിയുമെല്ലാം എടുത്തു കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. ബ്രായുടെ കൊളുത്തുകളിടാനും ബ്ലൗസിന്റെ ഹുക്കുകളിടാനും പുറകിൽ നിന്ന് അവൾ സഹായിച്ചു.

“ഹായ് ഇപ്പോ തമ്പുരാട്ടീനെ കണ്ടാൽ ദേവലോകത്ത് നിന്ന് എറങ്ങി വന്ന പോലെ തോന്നും. എനിക്കുണ്ട് കടിച്ച് തിന്നാൻ തോന്നണം” ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാർവ്വതി പുകഴ്ത്തി.

“മുഴുവനും തിന്നാൻ തരാം രാത്രിയാവട്ടെ. ഇപ്പോ നീ തൽക്കാലം എന്റെ കൂടെ അമ്പലത്തിലേക്ക് നടക്ക്”

എനിക്കും എന്റെ വാലിയക്കാരികൾക്കും മാത്രം പ്രവേശനാനുമതിയുള്ള രണ്ടാം നിലയിൽ നിന്ന് ഒന്നാം നിലയിലുള്ള അമ്മയുടെ മുറിയുടെ വാതിൽക്കലേക്ക് നടന്നു. അമ്മ പതിവു പോലെ ഏതോ പുസ്തകം നിവർത്തി വച്ച് ഏകാഗ്രമായ വായനയിലാണു

“ഞാൻ അമ്പലത്തിൽ പോയിട്ട് വരാം. ട്രോ അമ്മേ”

“നേരം വൈകാതെ വേഗം തിരിച്ച് വന്നോളൂ. പിന്നെ കൂടെയടുക്കാൻ മറക്കണ്ട” അമ്മ കൂടുതൽ സംസാരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലല്ല.

താഴത്തെ നിലയിലെ മുത്തശ്ശിയുടെ മുറിയിൽ മന:പൂർവ്വം കയറുന്നില്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. ഒന്നാമത് അവിടത്തെ കുഴമ്പിന്റെയും തൈലത്തിന്റെയുമെല്ലാം അസഹനീയമായ ഗന്ധം. പിന്നെ കണ്ടയുടെ മുത്തശ്ശി കരച്ചിൽ തുടങ്ങും. ഒരു കാലത്ത് ഈ നാട് മുഴുവൻ അടക്കി ഭരിച്ചിരുന്ന മഹേശ്വരി തമ്പുരാട്ടിയാണീ രക്ത സമ്മർദ്ദം മൂലം ഒരു ഭാഗം മുഴുവൻ തളർന്ന് കിടക്കുന്നതെന്ന് അവരുടെ ശത്രുക്കൾ പോലും കണ്ടാൽ വിശ്വസിക്കില്ല.

പുറത്തേക്കിറങ്ങിയപ്പോഴേക്കും പൂക്കൂടയും നിവേദിക്കാനുള്ള സാധനങ്ങളുമായി പാർവ്വതി ഒപമെത്തി. മാറത്തെ വലിയ മാവിന്മേൽ ചങ്ങല കൊണ്ട് തളച്ചിടാനു

കുട്ടിശ്ശങ്കരൻ വലിയ ചെവികളാട്ടി പനമ്പട്ട തിന്നുന്നതിനിടയിൽ ഒരനുസരണ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. കോലോത്തെ അംഗങ്ങളെ കണ്ടാൽ അനുസരിക്കാൻ അവന്റെ പാപ്പാന്മാർ അവനെ പരിശീലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാർവ്വതിയുടെ കൈയിലെ പഴം കണ്ടപ്പോൾ അവൻ തുമ്പിക്കൈ നീട്ടി.

“അമ്പലത്തീന്ത് നേദിച്ച് കൊണ്ടു വന്നിട്ട് തരാം. ട്രോ കൊതിയാ” പാർവ്വതി പറഞ്ഞപ്പോളും അവൻ തല കുലുക്കി അനുസരിച്ചു.

പാവം ആന. ഒന്നിനും സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ ബന്ധനത്തിൽ നിൽക്കുന്നു. മദപ്പാടിന്റെ കാലമായെന്ന് തോന്നുന്നു. കണത്തണ്ട് പിൻ കാലുകളുടെ തൊട്ടു മുനിൽ മണ്ണിൽ മുട്ടത്തക്ക വിധത്തിൽ നീണ്ട് നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഇണ ചേരേണ്ട സമയമാണിത്. പക്ഷെ മദജലമെല്ലാം ചെന്നിയിലൂടെ ഒഴുക്കിക്കളയാൻ മാത്രമേ അവനു വിധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. വല്ല പട്ടിയോ പൂച്ചയോ മറ്റോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു ഇണയെ ഓടിപ്പിച്ച് പിടിച്ച് യഥേഷ്ടം രമിക്കാം. പക്ഷേ ഇത്ര വലിയ ശരീരവും കരുത്തും ഉണ്ടായിട്ടും ബന്ധനത്തിൽ നിൽക്കാനാണു യോഗം. എന്നെപ്പോലെ !!!

പണവും സൗന്ദര്യവും എല്ലാമെല്ലാമുണ്ടായിട്ടും എന്തു കാര്യം? എത്രകാലമായിട്ട് ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു! കോലോത്തെ ഒറ്റ പെൺകുട്ടി പോലും പതിനഞ്ചു വയസ്സിനു മീതെ അവിവാഹിതയായിരുന്നിട്ടില്ല. ഞാനെന്റെ ഇരുപതാം പിറന്നാൾ ആഘോഷിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുത്തശ്ശിയുടെ വീഴ്ചക്കു കാരണം പോലും എന്നെ പറ്റി ആലോചിച്ച് രക്തസമ്മർദ്ദം കൂടിയിട്ടാണു. പെൺഭരണം നിലവിലിരുന്ന കോവിലകത്തെ ഏക അവകാശിനിയായ എനിക്ക് എല്ലാം തികഞ്ഞ വരനെ തന്നെ ലഭിക്കേണ്ടേ? എന്നും സ്ത്രീകൾക്കു മാത്രം അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കോവിലകം. മുത്തശ്ശിയിൽ നിന്ന് ആ കഥകൾ പല തവണ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

തലമുറകൾക്ക് മുമ്പ് ഒരു സാധാരണ കുടുംബമായിരുന്നു തങ്ങളുടേത്. ഒരിക്കൽ അമ്പലത്തിൽ നിറമാല തൊഴാൻ വന്ന അന്നത്തെ നാടുവാഴിയുടെ കണ്ണുകൾ ആ സമയത്ത് അമ്പലത്തിൽ തൊഴാൻ വന്നിരുന്ന ഈ കുടുംബത്തിലെ ഒരു പെൺകുട്ടിയിൽ പതിഞ്ഞു. ആ അസുലഭ സൗന്ദര്യത്തിൽ മയങ്ങിയ നാടുവാഴി അന്ന് മടങ്ങുന്ന സമയത്ത് പല്ലക്കിൽ ആ പെൺകുട്ടിയെ സ്വന്തം ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ച് കുട്ടിക്കൊണ്ട് പോകയാണുണ്ടായതത്രേ. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചതാണു ഇന്ന് കാണുന്ന നോക്കെത്താത്ത പറമ്പുകളും വയലുകളുമെല്ലാം. അതിനു പുറമെ ദേശം ഭരിക്കാനുള്ള അവകാശവും. അകത്തെ മുറിയിൽ ഇന്ന് കാണുന്ന എല്ലാ ഐശ്വര്യങ്ങൾക്കും കാരണമായ ആ മുത്തശ്ശിയുടെ എണ്ണച്ഛരായാചിത്രം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. സാക്ഷാൽ ദേവി തന്നെയെന്ന് തോന്നും കണ്ടാൽ. അക്കാലങ്ങളിൽ ബ്ലൗസ് ധരിക്കുന്ന പതിവില്ലാതിരുന്നതിനാൽ കൊഴുത്തു മുഴുത്ത വലിയ മുലകളുടെ മേൽ ഒരു കസവു മുണ്ട് വരിഞ്ഞുടുത്തിരിക്കുന്നു. മറഞ്ഞിരിക്കയാണെങ്കിലും ആ മുലകളുടെ നിറവും ആക്രൂതിയും കണ്ട് വായിൽ വെള്ളമുറിയിട്ടുണ്ട്. ആ മാദക സൗന്ദര്യം നേരിൽ കണ്ട് ഈ ചിത്രം എഴുതിയ ചിത്രകാരന്റെ മനോനില എന്തായിരിക്കാം? ഓരോ നാഴിക ഇടവിട്ട് മുഷ്ടി മൈഥുനം നടത്തിയിട്ടുണ്ടാവാം. ചിത്ര രചനക്കിടയിൽ പിന്നെ പാവം നാടു വാഴി അതിൽ ഭ്രമിച്ചതിൽ കുറ്റം പറയുന്നതെങ്ങനെ? അമ്പലത്തിനകത്ത് മാറു മറക്കാതെയാണു അക്കാലങ്ങളിൽ പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നത്. തൊഴാൻ നിൽക്കുമ്പോൾ നാടുവാഴി നോക്കിയിരുന്നത് വിഗ്രഹത്ത്നു പകരം ആ മുലക്കുന്നുകളിലാവാം. അതു മുലമുണ്ടായ മുണ്ടിന്റെ മുൻ വശത്തെ മുഴുപ്പ് മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് മറച്ച് പിടിക്കാൻ പാവം വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് കാണണം. മണിയറയിൽ വച്ച് ആർത്തി പൂണ്ട് തന്നെ കെട്ടിപ്പുണരാൻ വരുന്ന നാടു വാഴിയോട് ആ മുത്തശി പറഞ്ഞിരിക്കാം.

“ഇക്കൊന്നു ദേശം മുഴുവൻ എനിക്ക് തുല്യം ചാർത്തി തന്നിട്ട് മതി എന്റെ ദേഹത്തെ തൊടുന്നത് ”

അമ്പലത്തിൽ നിന്ന് തൊട്ട് എരിപൊരിസഞ്ചാരം കൊണ്ട് നടക്കുന്ന നാടുവാഴി ആ സമയത്ത് പൂർണ്ണചന്ദ്രനെ സമ്മാനിക്കാൻ വരെ തൈയ്യാറായിട്ടുണ്ടാവണം. എന്തായാലും ആ മുത്തശ്ശി കാരണം ഇന്ന് ഇത്രയും സുഖഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ ഇടയായി. പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിട്ട് കൂടി ഭരണം സ്ത്രീകൾ കയ്യടക്കി വക്കാൻ അതായിരിക്കും കാരണം. ഇപ്പോഴത്തെ മുത്തശ്ശിയുടെ കാലം വരെ ഈ ദേശത്തിന്റെ അധികാരം കോവിലകത്തേക്കായിരുന്നു. ഇന്ന് അധികാരമില്ല. പക്ഷെ സമ്പത്തിനും സമൃദ്ധിക്കും യാതൊരു കുറവുമില്ല. ഈയടുത്ത കാലം വരെ കോവിലകത്തെ സ്ത്രീകൾ ക്ഷേത്ര ദർശനത്തിനല്ലാതെ പുറത്തേക്ക് പോകുന്ന പതിവില്ലായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസമെല്ലാം ഉള്ളിൽ തന്നെ. എനിക്ക് പോലും സ്കൂളിൽ പോകേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. എല്ലാം ആളുകൾ ഇവിടെ വന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അച്ഛൻ തമ്പുരാനാണു ഇവിടെ പരിഷ്കാരങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ടു വന്നത്. കോവിലകത്ത് വൈദ്യുത വിളക്കുകൾ വന്നതും പുതിയ ഗ്രഹോപകരണങ്ങൾ വന്നതുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹം മൂലം. ഇപ്പോൾ കാറിൽ അമ്മയോടൊപ്പം സിനിമാ കാണാൻ പോകാനും ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ചുള്ള തൂണികൾ വാങ്ങാനും തയിപ്പിക്കാനുമെല്ലാമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം വരെയായി. പക്ഷെ അച്ഛൻ തമ്പുരാൻ പരാജയപ്പെട്ടത് എന്റെ ഭാവി ജീവിതത്തിന്റെ ആസൂത്രണത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നു. മദിരാശിയിൽ കൊണ്ട് പോയി ഏതെങ്കിലും ഒരു നല്ല സ്കൂളിൽ ചേർക്കാമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ മുത്തശ്ശി തീരെ സമ്മതിച്ചില്ല.

“ഇവിടെ അങ്ങനൊരു കീഴ് വഴക്കം ഇല്ല. അത്യാവശ്യം എഴുത്തും വായനീം ഒക്കെ കഴിഞ്ഞിട്ട് മംഗല്യം നടത്തുവാ മതി” മുത്തശ്ശി തന്നെയാണു മുൻ കൈയെടുത്ത് എന്റെ ജാതകമെഴുതിച്ചത്. പക്ഷെ ..... അവിടെയാണു മുത്തശ്ശിക്ക് പിഴച്ചത്.

വിഷ കന്യകാ യോഗമാണു ജോത്യൻ എനിക്ക് ഗണിച്ചത്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ഭർത്താവിനോട് കൂടി ഒരു വർഷം തികച്ച് ജീവിക്കാനാവില്ല. എനിക്ക് സന്തതികൾ ഉണ്ടാവാൻ സാധ്യത കുറവാണത്രേ. ഏഴു വർഷം തികളാഴ്ച വ്രതം നോറ്റ് ശിവനെ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ജാതകം ഒത്തു വന്നേക്കാം. അതിൽ സന്തതികളും ഉണ്ടായേക്കാം.

അച്ഛൻ തമ്പുരാൻ പറഞ്ഞതാണു. ഈ ജാതകം മാറ്റി പണം കൊടുത്ത് വേറെ ആളെക്കൊണ്ട് ശുദ്ധ ജാതകമായിട്ട് നമുക്ക് എഴുതിക്കാം. എന്നാൽ മുത്തശ്ശിക്കതിൽ തൃപ്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദൈവവിധി മാറ്റാൻ പറ്റില്ലെന്നായിരുന്നു മുത്തശ്ശിയുടെ വാദം.

അങ്ങനെ പത്തു വയസ്സിൽ ആരംഭിച്ച വഴിപാടുകൾ ഇപ്പോഴും തുടർന്ന് പോകുന്നു. ഇനിയും ദൈവങ്ങൾ പ്രസാദിച്ചിട്ടില്ല. ഏഴു വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും എന്റെ കാര്യങ്ങളൊന്നും നടക്കാതിരുന്നപ്പോഴാണു മുത്തശ്ശിയുടെ രോഗത്തിന്റെ തുടക്കമുണ്ടായത്. ഇന്ന് എല്ലാകാര്യങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിച്ച് ജീവചർച്ചയായി കഴിയുന്നു.

“എന്റെ മായുട്രീടെ കഴുത്തിലൊരു താലി വീഴണത് വരെ ആയുസ്സിട്ട് തരണേ എന്റെ ദേവീ” ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രാർത്ഥനയും മുത്തശ്ശിക്കിപ്പോഴില്ല.

“അല്ലാ തമ്പുരാട്ടി ഏത് ലോകത്തിലാ?” പാർവ്വതിയുടെ ചോദ്യമാണു ചിന്തയിൽ നിന്നുണർത്തിയത്.

അമ്പലനടയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തൊഴുതു കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിപ്പോവുന്നവർ ഭവ്യതയോടെ നേർവഴി വിട്ട് മാറി നടന്നു. ആൽത്തറയിൽ ഇന്നുമുണ്ട് വായിൽ നോക്കികളുടെ ഒരു സമൂഹം.

അമ്പലപ്പുഴവേല കണ്ടു ഞാൻ
തമ്പുരാട്ടി നിന്റെ നടയിൽ

ഒരു ഞരമ്പു രോഗി കഴുത രാഗത്തിൽ ആലപിക്കുന്നു.

“വിഡ്ഢി! എന്റെ നട ശരിക്ക് തുറന്ന് കണ്ടാൽ നീ തൃശ്ശൂർ പുരമാവും കാണുക മനസ്സിലോർത്തു, പക്ഷെ ഒന്നും പറയാതെ നടന്നു.

“പണ്ടത്തെക്കാലമായിരുന്നെങ്കിൽ നിന്റെ തല നാളെ അവിടെ കാണുമായിരുന്നോടാ? ആരോ ചോദിക്കുന്നത് കേട്ടു.

“ഇവരുടെയൊക്കെ അധികാരം എടുത്ത് കളഞ്ഞതിനു ഗവണ്മെന്റിനോട് നന്ദി പറയെടാ” മറ്റൊരുത്തന്റെ ഉപദേശം. ഒന്നും കേട്ടില്ലെന്ന് നടിച്ചു നടന്നു.

അമ്പലത്തിനകത്ത് വളരെ കുറച്ചാളുകളേ തൊഴാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ചെറുപ്പക്കാരനായ ഒരാളായിരുന്നു ശാന്തിക്ക്. മുൻ കണ്ടതായി ഓർമ്മയില്ല.

“എന്താ പേരും നാളും?” വഴിപാട് സാധനങ്ങൾ ഏറ്റു വാങ്ങിക്കൊണ്ട് തിരുമേനി ചോദിച്ചു.

“അയ്യേ കോലോത്തെ അമ്പലത്തിലെ ശാന്തിക്കാരനു തമ്പുരാട്ടിടെ പേരറിഞ്ഞുടേ” പാർവ്വതി കളിയാക്കി.

ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിട്ട് നാലഞ്ച് ദിവസമായിട്ടേ ഉള്ളൂ. മറ്റേ തിരുമേനി സുഖല്ലാതെ പോയിരിക്കുയാണേ. അതോണ്ടാ” തിരുമേനി വിശദീകരിച്ചു.

“മായാദേവി, ആയില്യം” പേരും നാളും പറഞ്ഞ് കൊടുത്തു.

തിരുമേനി പൂജക്കായി ശ്രീകോവിലിനകത്തേക്ക് കയറിപ്പോയി. കഷ്ടിച്ചിരുപത് വയസ്സ് കഴിഞ്ഞിരിക്കണം . നല്ല വെളുത്ത് ചുവന്ന നിറം. കഴുത്തിൽ പുലിനഖം കോർത്തിട്ട ഒരു സ്വർണ്ണമാല കൂടിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഒന്നു കൂടി സുന്ദരനായിരുന്നേനെ. സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ട രാജകുമാരനു ഇതേ രൂപമായിരുന്നോ?

നടയടച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അടിയന്തിരക്കാരൻ പൊതുവാൾ ഇടക്കയിൽ താളമിട്ട് കർണ്ണകോരമായ ആലാപനം തുടങ്ങി.

“ഗോപീ പീന പയോധന മർദ്ദന ചഞ്ചല കരയുഗശാലീ .....

എവിടേയും വിഷയം ഒന്നു തന്നെ. ഗോപസ്ത്രീകളുടെ കൊഴുത്തു മുഴുത്ത മുലകളെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ കശക്കി ഞരിച്ചതാണു ഭക്തിപൂർവ്വം ആലപിക്കുന്നത്. ഇവർക്കെങ്ങനെ യാതൊരു ഭാവഭേദവുമില്ലാതെ ഇത് പാടാൻ കഴിയുന്നു? അതോ അർത്ഥമറിയില്ലെന്നുണ്ടോ? സഹന ശക്തിയുടെ നെല്ലിപ്പലക കണ്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ശ്രീകോവിലിനു പ്രദക്ഷിണം വക്കാമെന്ന് കരുതി. ഉപദേവന്മാരുടെ അമ്പലത്തിൽ തൊഴുത കൊണ്ട് നിന്നിരുന്ന ഒന്നു രണ്ട് പ്രായമായ സ്ത്രീകൾ വഴിയൊഴിഞ്ഞു നിന്നു.

“വല്ലുന്മാട്ടിക്കെങ്ങനെണ്ടാവോ ഇപ്പോ?” ഒരു സ്ത്രീ ഉപചാരപൂർവ്വം ചോദിച്ചു.

“അതു പോലെ തന്നെ”

“കഷ്ടം തന്നെ. എങ്ങനെ ജീവിച്ച ആളാ? പിന്നെ കുഞ്ഞിത്തമ്പാട്ടിക്ക് അന്ന് കോഴിക്കോട് നിന്ന് വന്ന ആലോചനീ. നടന്നിലയാ അലേ?” മറ്റേ സ്ത്രീയുടെ സഹതാപം.

“നടന്നില്ലാനറിഞ്ഞിട്ടും തമ്പുരാട്ടിടെ വായിന്ന് തന്നെ അത് കേട്ടാലേ നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനാവുള്ളൂ?” മറുപടിയൊന്നും പറയാതെ നടന്നപ്പോൾ പാർവ്വതി അവരുടെ നേർക്ക് തട്ടിക്കയറി. തിന്നുന്ന ചോറിനു നന്ദി കാണിക്കുന്ന പെണ്ണ്. അവളോട് ഒന്നു കൂടി സ്നേഹം തോന്നി.

“തമ്പുരാട്ടിടെ കൂടെ നടന്നിട്ട് ഇപ്പോ അവളും ഒരു തമ്പുരാട്ടി ആയിന്നാ ഭാവം. തിന്നണ എച്ചിലിന്റെ നന്ദി കാണിക്കണ്ടേ” പെണ്ണുങ്ങൾ അന്വോന്യം പിറുക്കുന്നത് കേട്ടു.

നട തുറന്ന് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുനിഞ്ഞ് നമസ്കരിക്കുന്ന സമയത്ത് മാറിപ്പോയ വേഷ്ടിയുടെ അടിയിൽ ഇറക്കിവെട്ടിയ ബ്ലൗസിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് ചാടാൻ വെമ്പുന്ന കൊഴുത്ത മുലകളിൽ തിരുമേനിയുടെ കണ്ണുകൾ തറച്ച് നിന്നു. ഹൗ!..... കൈകൾ കൊണ്ട് ഞരിക്കപ്പെട്ട സുഖം! ഉള്ളിലുറിയ പുഞ്ചിരി കടിച്ചമർത്തി.

തിരുമേനിയിൽ നിന്ന് പ്രസാദവും തീർത്ഥവും വാങ്ങുമ്പോൾ ചോദിച്ചു.

“എവടയാ ഇല്ലം?”

“കൊറേ വടക്കാണു. വിഷ്ണുദത്തൻ എന്നാ പേര്. കോലോത്തെ പത്തായപ്പുരേലാണു താമസം. മറ്റേ തിരുമേനി തിരിച്ച് വരണത് വരെ ഇവടെണ്ടാവും”

“ശരി എന്നാലങ്ങന്യാവട്ടെ”

ദക്ഷിണ കൊടുത്ത് നിവേദ്യങ്ങൾ ഏറ്റ് വാങ്ങി പാർവ്വതിയെ ഏൽപ്പിച്ചു. പുറത്തേക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ ഇരുട്ട് പരന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു .ചെറിയതായി ചാറ്റൽ മഴയും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. വെള്ളിനൂലു പോലെ മിന്നൽ പിണരുകൾ കിഴക്കെ ആകാശത്തിൽ പാഞ്ച് പോകുന്നു. ആൽത്തറയിൽ പൊട്ടൻ കുട്ടനൊഴികെ മറ്റാരുമില്ല.

“വെശന്നിട്ട് വയ്യ, എന്തെങ്കിലും തിന്നാൻ തരുവോ?”

പാവം ദൈവത്തിന്റെ മറ്റൊരു വികൃതി . പത്തിരുപത്തഞ്ച് വയസ്സുണ്ടായേക്കും. അതിനൊത്ത ശരീരവും. പക്ഷെ വെറും ഒരഞ്ചു വയസ്സുകാരന്റെ മനസ്സ്. എന്തു തന്നെ തിന്നാലും തീരാത്ത വിശപ്പ്. എപ്പോഴും അമ്പലപ്പറമ്പിൽ അലഞ്ഞ് തിരിഞ്ഞ് നടക്കുന്നത് കാണാം. സാമാന്യ ബുദ്ധിയായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് ഒരു കുടുംബം നോക്കി നടത്തേണ്ട ആരോഗ്യമുണ്ട്.

“ആ പഴം കൊടുത്തേക്കെടീ” പാർവ്വതിയോട് പറഞ്ഞു.

“അപ്പോ കുട്ടിശ്ശങ്കരൻ?” പാർവ്വതി പഴം കുട്ടന്റെ കയ്യിലേക്കിട്ടു കൊടുക്കുമ്പോൾ ചോദിച്ചു.

“അത് സാരല്ല”

മഴയുടെ ശക്തി കുടിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പാർവ്വതി കൂടെയടുത്തിട്ടില്ല.

“ഇങ്ങോട്ട് കേറി നിന്നോടി”

ഓലക്കൂടയായിരുന്നെങ്കിൽ രണ്ടു പേർക്കും നനയാതെ നടക്കാമായിരുന്നു. ഇവിടെ രണ്ടു പേരും കുറെശ്ശെ നനഞ്ഞെ പറ്റും. പാർവ്വതിയെ ദേഹത്തോട് ചേർത്ത് പിടിച്ച് നടന്നു. അവളുടെ മുലകൾ ശരീരത്തിൽ ഉരസ്സാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മഴച്ചാറ്റലിന്റെ കുളിരിലും ശരീരം ചൂടാവാൻ തുടങ്ങി.

“പുത്യേ തിരുമേനി നല്ല സുന്ദരക്കുട്ടനാ അല്ലേ തമ്പുരാട്ടീ”? പാർവ്വതി ചോദിച്ചു.

“ഉം”

“ഇതു പോലെ ഒരു തമ്പുരാൻ മംഗല്യം ചെയ്താൽ മത്യാറുന്നു എന്റെ തമ്പുരാട്ടീനെ”

“മിണ്ടാതെ നടക്കടീ പെണ്ണേ” പാർവ്വതിയുടെ സംസാരം രസിച്ച്കിലും അത് പുറത്ത് കാണിച്ചില്ല.

അമ്പലത്തിൽ വച്ച് തിരുമേനിയുടെ ഒരു നോട്ടം! ഹൗ! എന്തൊരു തീഷ്ണതയുള്ള കണ്ണുകൾ! പൂർണ്ണ നഗ്നയാക്കപ്പെട്ട അനുഭവമായിരുന്നു. കൈകൾ പാർവ്വതിയുടെ മുലകളിൽ ശക്തിയായി അമരുന്നതറിഞ്ഞില്ല. മഴയുടെ തണുപ്പിൽ ഉണർന്നെണീറ്റു തുടങ്ങിയ മുലക്കണ്ണുകൾ ബ്ലൗസിനു മുകളിലൂടെ വിരലുകൾക്കിടയിൽ ഞരിയാൻ തുടങ്ങി.

“തമ്പുരാട്ടീ പെരുവഴിയാണു ട്രോ” വഴി വിജനമായിരുന്നിട്ടും പാർവ്വതി ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

പക്ഷേ ഞാനൊന്നും കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു മുഖം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തിരുമേനിയുടെ..... തിരുമേനിയുടെ കൂസ്രുതികൈകൾ എന്റെ ബ്ലൗസിനുള്ളിൽ വീർപ്പു മുട്ടി നിൽക്കുന്ന മുലകൾ കശക്കിയുടക്കുകയായിരുന്നു. മുലക്കണ്ണുകൾ വിരലുകൾക്കിടയിലിട്ട് ഞരടിയുടക്കുകയായിരുന്നു. എന്നെ പരമാനുഭൂതിയുടെ അത്യുന്നതങ്ങളിലേക്ക് കയറ്റിക്കൊണ്ട് പോവുകയായിരുന്നു.

ഋതുമതിയായിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കോവിലകത്തെ പെൺകുട്ടികൾക്ക് പ്രത്യേകമായി കിടപ്പു മുറിയും വാലിയക്കാരെയുമൊക്കെ ലഭിക്കും. പണ്ടു മുതലേ നടന്നു വരുന്ന ഏർപ്പാടാണു. അങ്ങിനെയാണു പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സിൽ ഋതുമതിയായ എന്റെ കിടപ്പ് ഒഴിഞ്ഞു കിടന്ന രണ്ടാം നിലയിലേക്ക് മാറിയത്. വാലിയക്കാരിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടത് ശാരദയായിരുന്നു. ഇരു നിറത്തിൽ മെലിഞ്ഞ ശരീരത്തോടു കൂടിയ തന്റേടിയായ ഒരിരുപതുക്കാരി.

എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശാരദ ഒരു അത്യുത കഥാപാത്രമായിരുന്നു. കാരണം അവൾ വിവാഹം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ഒന്ന് പ്രസവിച്ചുവളായിരുന്നു.! വിവാഹം നടക്കുന്നതു തന്നെ പ്രസവിക്കാൻ വേണ്ടിയാണെന്ന് മനസിലാക്കിയിരുന്ന ഹനിക്ക്

ശാരദക്ക് എന്തോ ദൈവാനുഗ്രഹം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ധരിക്കേണ്ടി വന്നു. മഹാഭാരതത്തിലെ കുന്തി സൂര്യദേവന്റെ അനുഗ്രഹത്താലാണല്ലോ ഗർഭിണിയായത്? ഒരു ദിവസം ഉച്ചയൂറക്കം ആവശ്യത്തിലധികം നീണ്ടു പോയതിനാൽ രാത്രിയിൽ ഉറക്കം വരാതെ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ.

“തമ്പുരാട്ടിക്ക് ഒരക്കം വരണില്ലേ” താഴെ പായ തട്ടിക്കൂടഞ്ഞ് വിരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ശാരദ ചോദിച്ചു.

“ഇല്ല നിനക്കോ” ഞാൻ തിരിച്ച് ചോദിച്ചു.

“എനിക്കും വരണില്ലേ. എന്നാ കൊറച്ച് നേരം വല്ല കഥ പറഞ്ഞിട്ടോ അക്ഷരശ്ലോകം ചൊല്ലിട്ടോ ഇരിക്കാം.”

“ഞാൻ ഒരു കാര്യം ചോദിച്ചാൽ ശാരദ നേരു പറയോ?”

“എന്താ ഇത്ര വലു ആനക്കാര്യം?”

“ശാരദ എവിടന്നാ ആ മന്ത്രം പഠിച്ചത് ”?

“ഏത് മന്ത്രം?”

“കല്യാണം കഴിയണേനു മുമ്പ് പ്രസവിക്കണ മന്ത്രം.”

“ഹ ....ഹ.... ശാരദക്ക് ചിരിയടക്കാനായില്ല . ആരു പറഞ്ഞു പ്രസവിക്കാൻ കല്യാണം നടത്തണംന്ന്? മൃഗങ്ങളൊക്കെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ടാ പ്രസവിക്കാറു?”

“പിന്നെ?”

“ആണുങ്ങളുടെ കൂടെക്കെടന്നാൽ ഏത് പെണ്ണുങ്ങളും പ്രസവിക്കും”

“എന്നിട്ട് അച്ഛന്റെ കൂടെ കിടന്നിട്ട് ഞാൻ പ്രസവിച്ചില്ലല്ലോ?”

“അയ്യോ! ഇനി ഇതിനെ എല്ലാം ഒന്ന് പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കിട്ട് തന്നെ ബാക്കി കാര്യം പക്ഷെ അതിനു മുമ്പ് ദേഹൊക്കെ ഒന്ന് ചൂടായിരിക്കണല്ലോ?”

“നീയ് തീ കായാൻ പോവാ?”

“ഏത് അതിന്റെ ആവശ്യാന്നുല്ല” ശാരദ എഴുന്നേറ്റ് കട്ടിലിൽ കയറിയിരുന്നു. പിന്നെ ബ്ലൗസിന്റെ പിന്നുകൾ ഉഴരി മാറ്റാൻ തുടങ്ങി.

“എന്തിനാ അതൊക്കെ അഴിച്ച് മാറ്റണേ?”

“അതൊക്കെ പൊ കാണിച്ച് തരാം” ബോഡീസിന്റെ കെട്ടഴിച്ചപ്പോൾ പുറത്ത് ചാടിയ ശാരദയുടെ കുർത്ത മുലകളിൽ സാകുതം നോക്കിയിരുന്നു ഞാൻ. ഇരുണ്ട നിറത്തിലുള്ള നീളൻ മുലകൾ. നേർക്ക് നേർ വരുന്നവരെ കുത്തിക്കീറാനെന്ന മട്ടിലാണവയുടെ നിൽപ്പ് ഒരു കുട്ടിപ്പപ്പടത്തിന്റെ വട്ടത്തിൽ മുക്കൾ വശം കറത്തിരിക്കുന്നു. മാലക്കണുക്കൾ ഫ്ലാഷ്നേറ്റ് നിൽക്കുന്നു.

“എന്താ നോക്കിയിരിക്കണേ ഒന്ന് തൊട്ട് നോക്കണംന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ”? ശാരദ ഒരു കള്ളച്ചിരിയോടെ ചോദിച്ചു.

“ഉം” ഞാൻ മടിയോടെ മുളി.

ശാരദ എന്റെ കൈയെടുത്ത് അവളുടെ മുലകളിൽ വെപ്പിച്ചു. ഞാനാകെ കോരിത്തരിച്ചു പോയി. ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു ഞാൻ മറ്റൊരു സ്ത്രീയുടെ മുലകൾ സ്പർശിക്കുന്നത്. എന്തൊരു മൃദുലത! നേരിയൊരിളം ചൂട്. എനിക്ക് കൈയെടുത്ത് മാറ്റുവാൻ തന്നെ തോന്നിയില്ല .

“ഇപ്പോഴെന്ത് തോന്നുന്നു”? ശാരദ ചോദിച്ചു.

“ഒരു .....ഒരു .....ഇത് .....

“ആ.....ഇതു ഇതിനാണു ചൂടാവുകാന്ന് പറയണത്. പക്ഷേ ഇതൊന്നും ആയില്ല. തമ്പുരാട്ടിനെ ഞാൻ കുടുതലു ചൂടാക്കിത്തരാം” ശാരദയുടെ കൈകൾ എന്റെ ബ്ലൗസിന്റെ പുറകിലേക്ക് നീണ്ടു.

“ശാരദേ എനിക്ക് നാണാവും ട്രോ അതഴിക്കണ്ട”

“നാണൊക്കെ ഞാൻ ഇന്ന് മാറ്റിത്തരണുണ്ട്, തമ്പുരാട്ടി കണ്ണടച്ചിരുന്നോളോ” ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾ പൊത്തിയിരുന്നു. ശാരദയുടെ വിരലുകൾ എന്റെ ബ്ലൗസിന്റെ ഹുക്കുകൾ വേർപെടുത്തുന്നത് എനിക്കറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“ഹായ് ശരിക്കു മുഴുത്ത് പഴുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ”?

എന്റെ നഗ്നമായ മുലകളെ നോക്കി യുള്ള ശാരദയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് ഞാൻ കുടുതൽ നാണിച്ച് ചുവന്ന് തുടുത്തു. പത്തു വയസ്സു മുതൽ എന്റെ മുലകളുടെ വളർച്ച ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ച് വരുകയായിരുന്നു. ആദ്യം ചെറിയൊരു മുഴ പോലെ വന്ന് പിന്നെ നെല്ലിക്കയുടേയും നാരങ്ങയുടേയുമെല്ലാം രൂപം ധരിച്ച് ജന്തുമതിയാകുന്ന സമയമാകുമ്പോഴേക്കും ഒരു തേങ്ങ പകുതി മുറിച്ചു വച്ച അത്രയും വളർന്നിരുന്നു അവ. പിന്നീട് കാണിക്കാണെ വളരുകയായിരുന്നുവെന്ന് തോന്നിപ്പിച്ചു. ശാരദയുടെ കൈകൾ എന്റെ നഗ്നമായ മുലകളിൽ അമർന്നു. ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു എന്റെ മുലകളിൽ മറ്റൊരു കൈ തൊടുന്നത്. ഹൗ ! ..... പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവാത്ത എന്തോ ഒരനുഭൂതിയിൽ എന്റെ കണ്ണുകളടഞ്ഞു പോയി. എന്റെ മുലകൾ അമർത്തി കശക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു ശാരദ.ആ മാസ് മരലഹരിയിൽ എന്റെ മനസ്സും ശരീരവും ഒന്നായി ലയിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“നല്ലോണം. അമർത്തിയമർത്തി ഞാൻ ശാരദേ” ഞാനറിയാതെ എന്റെ ശബ്ദം പുറത്തു വന്നു

“ഇപ്പോ തമ്പുരാട്ടി. ചൂടായിത്തൊടങ്ങി” ശാരദ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. എന്റെ കൈകൾ സാവധാനം ശാരദയുടെ മുലകളെ തേടിപ്പൊങ്ങി. ശാരദ ചെയ്യുന്നപോലെ ഞാനും അവയെ കുഴച്ചു മറിക്കാനും മുലത്തട്ടുകൾ തിരുമ്മിയുടക്കാനും തുടങ്ങി.

“തമ്പുരാട്ടിക്ക് നല രസം തോന്നുന്നുണ്ടോ”?

“ഉം”

“ഇനീം കൂടുതലായിട്ട് രസിക്കണംന് തോന്നുന്നുണ്ടോ?”

“ഉം”

“ഇതാ ഞാൻ പറഞ്ഞത് നമ്മളു ചുടായിക്കഴിഞ്ഞാലു പിന്നെ കൂടുതലു ചുടാവണംന് തോന്നും. നമ്മളു പെണ്ണുങ്ങളു തമ്മിലായാൽ ഒരു കൊഴപ്പോമില്ല. ആണും പെണ്ണും കൂടി ഇങ്ങനെയാക്കെ തൊട്ടും പിടിച്ചും ചുടായാലാണു ഗർഭഭണ്ടാവണതും പ്രസവിക്കണതുമൊക്കെ”

“ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൽ മാത്രം മതിയോ ഗർഭഭണ്ടാവൻ?”

“ഇന്നെന്തായാലും തമ്പുരാട്ടീനെ നിലത്തെഴുത്ത് പഠിപ്പിച്ചിട്ട് തന്നെ ബാക്കി കാര്യം”

ശാരദയുടെ കൈകൾ എന്റെ മുണ്ടിന്റെ കുത്തിലേക്ക് നീങ്ങി. എനിക്ക് തടയാനാവുന്നതിനു മുമ്പ് മുണ്ടിന്റെ കുത്തഴിഞ്ഞു. രാത്രി സമയങ്ങളിൽ അടിവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കാറില്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ പൂർണ്ണ നഗ്നയായി മാറി.

“ആ ലൈറ്റ് കെടുത്ത് ശാരദേ” ഞാനപേക്ഷിച്ചു

ലൈറ്റ് കെടുത്തി വന്ന ശാരദ ഒരു സിംഹിയെപ്പോലെ എന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് ചാടി വീണു. അപ്പോൾ അവളും പൂർണ്ണ നഗ്നയായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പതുപതുപ്പുള്ള കിടക്കയിൽ ഞങ്ങൾ പരസ്പരം കെട്ടിപ്പിടിച്ചുരുണ്ടു. എന്റെ കവിളുകളിൽ അവൾ അമർത്തിയമർത്തി ഉമ്മ വക്കാൻ തുടങ്ങി. പ്രായപൂർത്തിയായതിനു ശേഷം ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു എന്റെ കവിളിൽ ഉമ്മ വക്കപ്പെടുന്നത്. എന്റെ ദേഹമാകെ വിറക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ശരീരത്തിലെ ഓരോ അണുവിലും പുളകങ്ങൾ നിറഞ്ഞ് നിന്നു.

“ഹാവു ..... എനിക്ക് .....വയ്യാ..... ശാരദ എന്റെ മൂലക്കണ്ണുകൾ നാവു കൊണ്ട് നുണയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇക്കിളി സഹിക്ക വയ്യാതെ ഞാൻ കിടന്ന് പുളഞ്ഞു. എന്റെ നഗ്നമേനിയിലാകെ ശാരദയുടെ ചുണ്ടും നാവു. ഇഴയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ നിയന്ത്രണം വിട്ട് ഞാനവളെ എന്നോട് ചേർത്ത് ഇറുകെ കെട്ടിപ്പുണർന്നു. മുകളിൽ നിന്ന് തൊട്ട് സൂചി കുത്താനുള്ള സ്ഥലം പോലും ബാക്കി നിർത്താതെ അവൾ ഉമ്മകൾ കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞു എന്റെ പൊക്കിൾക്കുഴിക്കുള്ളിൽ അവളുടെ കുസ്രുതി നിറഞ്ഞ് നാവ് ഒളിച്ചു കളി നടത്തിക്കൊണ്ട് സാവധാനം താഴേക്ക് നീങ്ങി. നിയന്ത്രണം വിട്ട് ഞാൻ കിടക്കയിൽ കൈകാലിട്ടിട്ടു. തലയണയിൽ തലയിട്ടുരുട്ടി. എന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് എന്തോ ഉരുകിയൊലിച്ചു വരുന്നപോലെ എനിക്ക് തോന്നി.

ഞാൻ ഏറ്റവും ഗോപ്യമായി സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു പിന്നീട് അവളുടെ വിളയാട്ടം. എന്റെ എതിർപ്പിനെ വക വക്കാതെ കാലുകൾ ബലമായി ഇരു വശത്തേക്കും അകറ്റി കാലുകൾക്കിടയിൽ മുഖമടുപ്പിച്ച് അമർത്തിയമർത്തി അവൾ ഉമ്മ വച്ചു. ഇതിനു മുൻപൊരിക്കലും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സുഖാനുഭൂതിയിൽ ഞാൻ സ്വയം മറന്നു കാലുകൾ ശാരദയുടെ ദേഹത്ത് പിണച്ച് ചേർത്തു. വിരലുകൾ കൊണ്ട് ഇതളുകൾ വിടർത്തി അവളുടെ നാവ് അകത്തേക്ക് സാവധാനം കയറിത്തുടങ്ങി.

ഹാവ് അങ്ങേ ഞാൻ കിടന്ന് ഞെടിപിരി കൊണ്ടു

കൂടുതൽ നാവ് കയറ്റുന്നതനുസരിച്ച് അതിനകം കൂടുതലായി നനഞ്ഞു വരുന്ന പോലെ തോന്നി. മുകളിൽ തുറിച്ചു നിന്നിരുന്ന മൊട്ടിൽ അവളുടെ നാക്ക് തൊട്ട് തടവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഉള്ളിൽ നിന്ന് ഒരു ഗംഗാപ്രവാഹം തന്നെ തുടങ്ങിയെന്നിരിക്കെ തോന്നി. ശാരദ ഉററ്റിക്കൂടിക്കുകയായിരുന്നു. ചെത്തിയ കരിക്കിൽ നിന്ന് മധുരമുള്ള വെള്ളം ഉററ്റിക്കൂടിക്കുന്ന പോലെ .

“എന്റെ പൊന്നു ശാരദേ .....” ഞാൻ അവളുടെ മുടിയിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു.

“തമ്പുരാട്ടിക്കിപ്പൊ ഇവടെ എന്തോ കയറ്റണം തോന്നണില്ലേ”

“ഉം”

“എന്റെ കയ്യിലു വെറലു മാത്രേ ഉള്ളൂ. ആണുങ്ങളാണുന്ന് വച്ചാൽ അവരുടെ കോലു കുത്തി കേറ്റും ഇതിൻറുള്ളിലു”

“അതിനു കോൽനാ പറയാ”?

“പിന്നീ. പല പേരുണ്ട് ഒന്നും പറയാൻ കൊള്ളില്ല. തമ്പുരാട്ടി അതൊന്നും പഠിക്കേ വേണ്ട ”

“വിരലേകിലു വിരലു നീയ് വേഗം കേറ്റ് എനിക്ക് സഹിക്കാൻ പറഞ്ഞില്ലേടി”

ശാരദയുടെ മുരടൻ വിരലുകൾ എന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് കയറാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആദ്യം നൊമ്പരമുണ്ടായെങ്കിലും പിന്നെ വളരെ രസകരമായി തോന്നി. അതിനുള്ളിലെ വഴുവഴുപ്പുമായി ചേർന്ന് ഉരപ്പുരക്കാരി പെണ്ണുങ്ങൾ നെല്ലു കുത്തുന്ന പോലെ അവളുടെ വിരൽ കയറിയിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. കണ്ണിറുക്കിയടച്ച് തലയണയുടെ മൂല വായ്ക്കുള്ളിൽ കടിച്ചു പിടിച്ചു ഞാൻ ശാരദയുടെ പ്രവർത്തികൾ ആസ്വദിച്ചു കൊണ്ട് കിടന്നു. വിരലുകളുടെ വേഗത കൂടുന്നതിനനുസരിച്ച് അരക്കെട്ട് അറിയാതെ പൊങ്ങിത്താഴാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ.....

തലക്കുള്ളിൽ ഒരു വലിയ ഇടിമിന്നലും അതോടൊപ്പം ഉരുൾപൊട്ടി വരുന്ന മലവെള്ളം പോലെ പ്രവഹിച്ചു തുടങ്ങിയ എന്റെ പുന്തേനിയൻ ഒഴുകലും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ രതിമൂർച്ഛ!

അന്ന് വരെ എനിക്കുജ്ഞാതമായിരുന്ന ഒരു ലോകം കാണിച്ചു തന്ന ശാരദ എനിക്ക് ഈ ലോകത്ത് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവളായി മാറി. എന്റെ ഗുരുസ്ഥാനം സ്വയം ഏറ്റെടുത്ത് അവൾ എന്നെ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും വിശദമായി പഠിപ്പിച്ചു. രാത്രികളിൽ കോവിലകത്തിന്റെ രണ്ടാം നിലയിൽ രണ്ട് പാമ്പുകളെപ്പോലെ പരസ്പരം കെട്ടിപ്പുണർന്ന് പൂർണ്ണ നഗ്നരായി ഞങ്ങൾ കിടക്കയിൽ കിടന്നുരുണ്ടു. യൗവനത്തിളപ്പിൽ സംഭോഗസുഖം അനുഭവിക്കാനുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹത്തിൽ സ്വന്തം സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവിൽ നിന്ന് ഗർഭിണിയായ കാര്യവും അവൾ എന്നോട് തുറന്ന് പറഞ്ഞു. രണ്ടു മൂന്ന് വർഷക്കാലം നീണ്ടു നിന്നു ഞങ്ങളുടെ ബന്ധം. ശാരദ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് പോയതിനു ശേഷം അതു പോലെ ആരുമായും എനിക്ക് മാനസികമായി അടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എത്ര പെണ്ണുങ്ങൾ അതിനു ശേഷം വന്നു പോയി? സീത, കുട്ടിമാളു, കാർത്തുയനി, പേരോർമ്മയില്ലാത്ത പലരും. പിന്നെ ഇപ്പോഴാണു പാർവതിയുമായി അടുപമായത്.

“ഓ.....”

ഭൂമി കുലുങ്ങുന്ന വിധത്തിലുണ്ടായ ഇടിവെട്ടലിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടാണു ചിന്തയിൽ നിന്നുണർന്നത്. ഇടി മിന്നലിൽ ഉത്സവത്തിനു തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നതു പോലെ പ്രകാശിച്ചു കോവിലകപ്പറമ്പ്. പുറത്ത് തുള്ളിക്കൊരു കൂടമെന്ന പോലെ തകർത്ത് പെയ്യുകയാണു തുലാവർഷം. നേരം രാത്രി ഒമ്പതുമണിയാവാറായിട്ടുണ്ടാകണം.

“തമ്പുരാട്ടീ കുട്ടി പട്ടരു പാലു തരാൻ വൈകിയതോണ്ടോ താമസിച്ചത് ട്രോ” കാച്ചിയ പാലുമായി വന്ന പാർവ്വതി ക്ഷമാപണ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“ആ മേശപ്പുറത്ത് വച്ചേക്ക് ”

“അല്ലോ, ഇന്ന് നട നേരത്തെ തുറന്ന് വച്ചോ? മഴ കാരണം പൂജ നേരത്തെ കഴിച്ചു കൂട്ടാംന്ന് കരുതീട്ടുണ്ടാവുമല്ലോ?”

ദേ! ഇതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു? ശാരദയെപ്പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മയിൽ അറിയാതെ കൈ അവിടേക്ക് പോയിട്ടുണ്ടാവണം. വിരലുകളിൽ എണ്ണ മെഴുക്ക് പുരണ്ടിരിക്കുന്നു.

“നീയി ബ്ലൗസിന്റെ ഹുക്കൊക്കെ ഒന്നഴിച്ചിടേടി ശ്യാസം മുട്ടീട്ട് വയ്ക്കൂ” കട്ടിലിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്ന് പാർവ്വതിയോട് പറഞ്ഞു

പുറകിൽ നിന്ന് ബ്ലൗസിന്റെയും ബ്രായുടേയും ഹുക്കുകൾ അഴിച്ചുമാറ്റി പാർവ്വതി താഴെ പായ തട്ടിക്കൂടാണത് വിരിക്കാൻ തുടങ്ങി

“നീയ് നഖം വെട്ടിയോടീ? കുരുമുളകുരച്ചു തേച്ച പോലെ നീറ്റലൈടുകണ്ടെ എനിക്ക്”

“വെള്ളം കൊളുത്തിയാ പിന്നെ നഖം വെട്ടാൻ പാടില്ലാന്ന് പറയണു കേട്ടിട്ടുണ്ട്”

“അതൊക്കെ പോട്ടെ, നീയ് ലൈറ്റണച്ചിട്ടിങ്ങട് വാ വേഗം..”

“എന്ത് പറ്റി ഇന്ന്? കൊച്ചമ്പ്രാട്ടിടെ വായിന്ന് കൊതി വെള്ളം വരാൻ തൊടങ്ങോ?”

ഇവളെയെന്തായാലും ദൈവവിധി കൊണ്ട് കിട്ടിയതാവണം എനിക്ക്. ശാരദ പോയതിനു ശേഷം ഇവളാണു നിസ്സാർത്ഥമായി എന്നെ പരിചരിക്കുന്നത്. സുഖിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും രണ്ടു പേരും സമർത്ഥർ തന്നെ. ഇളനീർ വലിച്ചു കുടിക്കുന്നപോലെയാണു ശാരദയുടെ പ്രവർത്തിയെങ്കിൽ സ്വാദുള്ള പ്രഥമൻ നക്കി നുണയുന്ന പോലെയാണു പാർവ്വതിയുടെയെന്നൊരു വ്യത്യാസം മാത്രം. എന്തായാലും ഈ തുലാവർഷക്കുളിരുള്ള രാത്രിയിൽ ഞാനിന്നവൾക്ക് നല്ല ചുടുള്ള പ്രഥമൻ വിളമ്പി കൊടുക്കും. ലൈറ്റണച്ച് കൂടെ വന്നു കിടന്ന പാർവ്വതിയെ ഇറുകെ പുണരുമ്പോൾ മനസ്സിൽ ഓർത്തു അടുത്ത മാസം തൊട്ട് അമ്മയോട് പറഞ്ഞ് ഇവൾക്കൊരഞ്ച് രൂപ കൂട്ടിക്കൊടുപ്പിക്കണം.

പുതിയ തിരുമേനിയുടെ വരവിനു ശേഷം അമ്പലത്തിൽ പോകാൻ എനിക്ക് ഒരു നവോന്മേഷമുണ്ടായിത്തുടങ്ങി. കുട്ടിക്കാലത്തെല്ലാം ദിവസവും മുത്തശ്ശിയുടെ കൂടെ ദീപാരാധന തൊഴാൻ പോവുന്ന ശീലമുണ്ടായിരുന്നു. ക്രമേണ അത് കേവലം തികളാഴ്ചയിലേക്ക് മാത്രമായി ചുരുങ്ങി. ഒരു ഭക്തി വർദ്ധനയായിരുന്നില്ല എനിക്ക് ഫലം ദിവസങ്ങളിലും തൊഴാൻ പോകാൻ തോന്നാൻ കാരണം.

വിഷ്ണു നമ്പൂതിരിയെ കാണാൻ ഇതല്ലാതെ വേറെ മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കോലോത്തെ പത്തായപ്പുരയിലാണു തിരുമേനിയുടെ താമസമെങ്കിലും. ആ ഭാഗത്തേക്കെന്നും സാധാരണയായി സ്ത്രീകളാരും പോവാറില്ല. ദൈവിക കാര്യങ്ങളിൽ സാധാരണ നിയന്ത്രണങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ ദിവസേനയുള്ള വൈകീട്ടത്തെ അമ്പലത്തിൽ പോക്കിനു പ്രത്യേകാനുമതിയൊന്നും വാങ്ങേണ്ടതായി വന്നില്ല എനിക്ക് വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ കുളിച്ച് ആവശ്യത്തിലധികം ഒരുങ്ങി പാർവ്വതിയോടൊപ്പം അമ്പലത്തിലേക്ക് പോകാൻ തുടങ്ങി ഞാൻ. ശ്രീകോവിലിനുള്ളിലേക്ക് നോക്കി വളരെ നേരം ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടെന്ന മട്ടിൽ കൈ കുപ്പി നിൽക്കും. പക്ഷെ എന്റെ നോട്ടം വിഗ്രഹത്തിന്മേലേക്കായിരുന്നില്ല. തിരുമേനിയുടെ സുന്ദര ശരീരത്തിലേക്കായിരുന്നു.

പഞ്ചാക്ഷരം ഉരുവിടേണ്ട നാവിൽ ഒരേ ഒരു വാക്കു മാത്രം തങ്ങി നിന്നു. വിഷ്ണു.....വിഷ്ണു ..... വിഷ്ണു. എന്റെ ഭാവനാലോകത്ത് ഞാനും വിഷ്ണുവും കൈകോർത്ത് അലഞ്ഞു നടന്നു. പൊതുവാളിന്റെ കർണ്ണകോരമായ അഷ്ടപദി ഗാനാലാപനം പോലും എനിക്കിപ്പോൾ ഹൃദ്യമായി തോന്നാൻ തുടങ്ങി. വിഷ്ണുവെന്ന കണ്ണനും..... ഞാനെന്ന രാധയും..... ഞങ്ങൾ കാളിന്ദീതീരത്ത് രാസക്രീഡ നടത്തുകയാണു. അതിനെപ്പറ്റിയാണു ഇവിടെ പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ശ്രീകോവിലിന്റെ നട തുറക്കുന്ന സമയത്ത് വേണ്ടതിലധികം നേരമെടുത്ത് ഞാൻ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു. എനിക്കറിയാമായിരുന്നു കുനിയുന്ന സമയത്ത് എന്റെ ബ്ലൗസിനുള്ളിൽ പാതി മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വെണ്ണക്കുന്നുകളെ ആർത്തിയോടെ എന്റെ കണ്ണന്റെ കണ്ണുകൾ തഴുകിത്താലോലിക്കുന്നുണ്ടാവുമെന്ന്. ആ ചിന്ത മനസ്സിൽ വരുമ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ രോമാഞ്ചം കൊള്ളുമായിരുന്നു. മനമില്ലാമനസ്സോടെ തിരിച്ച് കോലോത്തേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ ഇനി അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ഒരു ദിവസം കഴിയണമല്ലോ എന്ന ദുഃഖമായിരിക്കും എന്നെ അലട്ടുന്നുണ്ടാവുക.

“പുത്യേ തിരുമേനി ആളു കൊള്ളാം അല്ലേ തമ്പുരാട്ടീ” പാർവ്വതി ഒരു ദിവസം അർത്ഥം വച്ച് ചോദിച്ചു.

“അതെന്താടീ അങ്ങനെ ചോദിക്കാൻ”? ഞാൻ ഒന്നുമറിയാത്ത പോലെ തിരിച്ച് ചോദിച്ചു.

“അല്ല കോലോത്ത് മടി പിടിച്ചിരുന്ന തമ്പുരാട്ടിയിപ്പോ എന്നും വൈകീട്ട് തൊഴാൻ പോണുണ്ടല്ലോ? അതോണ്ട് ചോദിച്ചതാ . പോണത് ദൈവത്തിനെ കാണാനോ അതോ ശാന്തിക്കാരനെ കാണാനോ?”

“പോടീ അസത്തേ” ഞാൻ അവളുടെ തലക്ക് ഒരു കിഴുക്കു വച്ച് കൊടുത്തു.

അവളോട് കയർത്തുവെങ്കിലും അത് സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണു നല്ലതെന്ന് പിന്നീടെനിക്ക് തോന്നി. വിഷ്ണുവിനെപ്പറ്റി ഞാൻ കാര്യമായി ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. എല്ലാം കൊണ്ടും യോഗ്യൻ. കാണാൻ പരമ സുന്ദരൻ. ഏതോ ക്ഷയിച്ച ഇല്ലത്തെ സന്തതിയാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അതു കൊണ്ടാവണം നിവർത്തികേടുകൊണ്ട് ഇവിടെ ശാന്തി ഏറ്റെടുത്തത്.

മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞ് കേട്ടിട്ടുണ്ട് പണ്ട് ചില കോവിലകങ്ങളിലെല്ലാം പെൺകുട്ടികൾ ജ്യോതമതികളായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവർക്ക് കുട്ടിരിക്കാൻ നമ്പൂതിരിമാരെ കൊടുക്കുമായിരുന്നത്രേ.

ഭർത്താവ് എന്നൊരു പദവിയൊന്നുമുണ്ടാവില്ല. പക്ഷെ തമ്പുരാട്ടിമാർ വിളിക്കുന്നതനുസരിച്ച് രാത്രികളിൽ അവരുടെ കിടക്ക പങ്കിടാൻ അവസരം ലഭിക്കും. ഒരു കളിപ്പാട്ടും പോലെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച് തുള്ളണം. എപ്പോഴാണു വിളിക്കപ്പെടുന്നത് എന്ന് കാത്ത് രാത്രികളിൽ പൂമുഖത്ത് ഇരിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു മൂലയിൽ ചുരുണ്ടുകൂടി കിടന്നുറങ്ങണം. ആ ബന്ധത്തിൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കും അച്ഛനോട് വലിയ ബഹുമാനമൊന്നുമുണ്ടാവില്ല. അമ്മാവന്മാർക്കായിരുന്നു എന്നും സ്ഥാനം. അകത്തേക്ക് വിളിക്കുന്നത് നിലച്ചാൽ പിന്നെ എങ്ങോട്ടെങ്കിലും ഇറങ്ങിപ്പോയേ പറ്റൂ.

അതു പോലെ എന്തുകൊണ്ട് വിഷ്ണുവുമായി ഒരു ബന്ധത്തിനു വേണ്ടി ശ്രമിച്ചു കൂടാ? കുട്ടിരിക്കേണ്ട ഭർത്താവു തന്നെയായിക്കോട്ടെ വേണമെങ്കിൽ. കോലോത്തെ സ്വന്തം നോക്കി നടത്തി ഇവിടെത്തന്നെയങ്ങ് കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊള്ളട്ടെ. അമ്മയെക്കൊണ്ട് സമ്മതിപ്പിക്കണം. ആദ്യം ഒരു പക്ഷേ എതിർക്കുമായിരിക്കും. പിന്നെ സാവകാശം ചിന്തിച്ചാൽ സമ്മതിച്ചേക്കും. പ്രായം അനുദിനം വർദ്ധിച്ചു വരികയല്ലേ? പിന്നെ ആൾ സുന്ദരൻ ബ്രാഹ്മണൻ. സ്വത്തില്ലെന്നുള്ളൊരു കുറവു മാത്രമല്ലേയുള്ളൂ? അതിനൊന്നും, കോലോത്ത് ഇനിയും ഒരു പത്ത് തലമുറക്ക് തിന്നാനുള്ള വകയിരിപ്പുണ്ടല്ലോ? പക്ഷേ അമ്മയോട് പറയുന്നതിനു മുമ്പ് ആളിന്റെ മനസ്സു കൂടി ഒന്നറിയണമല്ലോ? സ്വകാര്യമായി ഒന്ന് സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ അത് സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ. അമ്പലത്തിൽ വെച്ച് അതിനു നിവർത്തിയില്ല. ഒരു കാര്യം ചെയ്യാം. പാർവ്വതിയോട് പറയാം. എനിക്ക് സ്വകാര്യമായൊരൽപം സംസാരിക്കാനുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് പോയി പറയാൻ. വിശ്വസിച്ചു ഒരു കാര്യമേൽപ്പിക്കാൻ പറ്റിയത് അവൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. കേട്ടാൽ ആൾക്ക് ഒരു പക്ഷേ മനസ്സിലായേക്കും. എന്താണു പറയാനുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന്.

ഉച്ചയുണു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ കാത്തിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതാണു പാർവ്വതിയെ. എവിടെ പോയി ചത്തു കിടക്കുന്നു ഈ അശ്രീകരം? അകത്തെ പണിക്കാരെല്ലാം ഊണു കഴിഞ്ഞ് അവിടവിടെ കിടന്ന് ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടാവും. ഇപ്പോൾ. പകർച്ച വാങ്ങി കൊണ്ടു പോകുന്നവരും പോയിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവണം.

വിഷ്ണു ഇപ്പോഴൊന്നെടുക്കുകയായിരിക്കും? പത്തായപ്പുരയുടെ മുകളിൽ എന്തെങ്കിലും വായിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാവാം. ഈ സമയത്ത് പാർവ്വതിയെ അങ്ങോട്ട് വിടാൻ പറ്റിയ അവസരമാണു. ആരും ശ്രദ്ധിക്കാൻ വഴിയില്ല. കാര്യം പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ എവിടെ വെച്ചാണു സന്ധിക്കുക? ഇവിടെയും അമ്പലത്തിലും അതിനുള്ള സൗകര്യമില്ല. അമ്പലത്തിനോട് ചേർന്നു കിടക്കുന്ന സർപ്പക്കാവിൽ വെച്ചായാലോ? കൊള്ളാം. പറ്റിയ സ്ഥലം തന്നെ. കോലോത്തെ അംഗങ്ങളും ബ്രാഹ്മണരും മാത്രമേ അതിനകത്ത് പ്രവേശിക്കുക പതിവുള്ളൂ. വൈകീട്ട് ഒരൽപം നേരത്തെ പുറപ്പെട്ട് കാവിനകത്ത് കയറണം. പാർവ്വതിയെ പുറമെ കാവൽ നിർത്താം.

എങ്ങനെ കാര്യം അവതരിപ്പിക്കണം? യാതൊരു രൂപവുമില്ല. ഇന്നു വരെ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തൊരു സംഗതിയാണല്ലോ? എന്തായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികരണം? ഏറെക്കുറെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു തന്നെയൊക്കാം. പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ എന്നെ ആ സുന്ദര ശരീരത്തോട് ചേർത്ത് ഇറുകെ. കെട്ടിപ്പുണർന്ന് ഉമ്മകൾ കൊണ്ട് മുടുമായിരിക്കും.

ഞാൻ എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കണം? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉമ്മകൾ ഏറ്റ് വാങ്ങി ലജ്ജയഭിനയിച്ച് ചുവന്ന് തുടുത്ത് നിൽക്കണം. നിയന്ത്രണം വിട്ട് എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ച് 'അടക്കമിലാത്തവൾ' ഏതൊരഭിപ്രായം അദ്ദേഹത്തിനുമുണ്ടാവാൻ പാടില്ല.

ചേര , ഈ പെണ്ണിനെ കാണാനുമില്ലല്ലോ ?

കാത്തിരുന്ന് ക്ഷമ നശിച്ചപ്പോൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങി നോക്കി.പാർവ്വതിയുടെ നിഴൽ പോലും എങ്ങും കാണാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. താഴത്തെ നിലയിലും അവളെ കണ്ടില്ല. മുക്കിലും മൂലയിലുമെല്ലാം പണിക്കാർ മുണ്ടു വിരിച്ച് കിടന്നുറങ്ങുന്നുണ്ട്. പലരുടേയും പേരു പോലും എന്താണെന്നറിയില്ല.

പണ്ടു കാലത്ത് സ്ത്രീകൾക്ക് ബ്ലൗസ് ധരിച്ച് അകത്തേക്ക് പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നില്ലത്രേ. അച്ഛൻ തമ്പുരാൻ വന്നതിനു ശേഷമാണതൊക്കെ മാറിയത്. എന്തൊരു രസമായിരിക്കണം അന്നൊക്കെ? പല വിധത്തിലുള്ള മുലകൾ തൂക്കിയിട്ട് കൊണ്ട് പണിക്കാരി സ്ത്രീകൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും സഞ്ചരിക്കുന്നു! ചക്ക, മാങ്ങ, വെള്ളരിക്ക, മത്തങ്ങ അങ്ങിനെ വിവിധ രൂപങ്ങളിൽ! അകത്തെ പണിക്കാർക്ക് തട്ടിമുട്ടിക്കളിക്കാൻ നല്ല രസമായിരുന്നിരിക്കണം.

തിരിച്ച് മുകളിലേക്ക് തന്നെ കയറുമ്പോഴാണ് കണ്ടത്. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നോക്കി ഒന്നാം നിലയിലെ ഒരു മുലയിലുള്ള മുറിയുടെ വാതിൽ ചാർന്ന പാർവ്വതി. അശുദ്ധി വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ മാസത്തിൽ നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞു കൂടേണ്ട സ്ഥലമാണത്. അതിനാൽ ആ മുറിയിലാരും കയറുന്ന പതിവില്ല. ഇവൾക്കവിടെയെന്ത് കാര്യം? ആകാംക്ഷയോടു കൂടി മുറിയുടെ നേർക്ക് ചെന്നപ്പോൾ പാർവ്വതിയുടെ പതുങ്ങിയ ശബ്ദം കേട്ടു.

“ആരെങ്കിലും കണ്ടോ ഇങ്ങോട്ട് കയറുന്നത്”?

“ഇല്ല” ഒരു പുരുഷ ശബ്ദം.

മനസ്സിൽ സംശയം വർദ്ധിച്ചു. ആരായിരിക്കും പാർവ്വതിയുടെ കൂടെ? വാതിൽ തള്ളിത്തുറക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അകത്ത് നിന്ന് തഴുതിട്ടിരിക്കുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഓർമ്മ വന്നു. ആ മുറിയോട് ചേർന്നൊരു കുളിമുറിയുണ്ട്. അശുദ്ധമായ സമയത്ത് മാത്രം മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ചുവരിലുള്ള സോപ്പു വക്കാൻ വേണ്ടിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ദ്വാരത്തിലൂടെ ആ മുറിയുടെ അകത്തേക്ക് നോക്കാൻ സാധിക്കും. അൽപം മുകളിലായതിനാൽ ഏന്തി വലിഞ്ഞ് നോക്കണം എന്ന് മാത്രം. കാലിന്റെ പെരുവിരലിലൂന്നി നോക്കാൻ പ്രയാസമായി തോന്നി. വേദനയെടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇരുന്ന് കുളിക്കാൻ പാകത്തിനുണ്ടാക്കിയ മാവിൻ പലക മൂലയിൽ ചാരി വച്ചിരിക്കുന്നു. അതെടുത്ത് വച്ച് മുകളിൽ കയറി നിന്നപ്പോൾ അകത്തേക്കൊളിഞ്ഞ് നോക്കാൻ വളരെ സൗകര്യമായി.

ഉള്ളിൽ കണ്ട കാഴ്ച കണ്ട് നടുങ്ങിപ്പോയി. അകത്തിട്ടിരിക്കുന്ന കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുകയാണു പാർവ്വതി. കൂടെ കോലോത്തെ പണിക്കാരിലൊരാൾ. പലപ്പോഴും അവിടവിടെ വച്ച് കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പേരെന്താണെന്നൊന്നുമറിയില്ല. രണ്ടു പേർക്കും ശരീരത്തിൽ നൂൽ ബന്ധമില്ല. കടഞ്ഞെടുത്തതു പോലെയുള്ള പാർവ്വതിയുടെ പൂർണ്ണ നഗ്നമായ ശരീരം കണ്ടപ്പോൾ അസൂയ മുത്തു. അതോടൊപ്പം കൊഴുത്തു മുഴുത്ത ആ മുലകൾ ഞരിച്ചുടക്കാൻ കൈകൾ തരിച്ചു. മനസ്സിൽ വൈരാഗ്യം തിളച്ച് പൊങ്ങി. ഇവളും തുടങ്ങിയോ ഒളിസേവ? ഇവിടത്തെ മുക്കിലും മൂലയിലുമെല്ലാം ഇത്തരം രംഗങ്ങൾ അരങ്ങേറുന്നുണ്ടാവാം. ഏതു കാലത്തും പല പണിക്കാരികളും വയറും വീർപ്പിച്ച് നടക്കുന്നത് കാണാറുണ്ട്. അവരൊക്കെ ആരാണെന്നോ അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാരാണെന്നോ ഒന്നും ഒരിക്കലും അറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷെ അതു പോലെയാണോ പാർവതി ?

എന്നെ വിട്ട് ഇവൾ മറ്റൊരുത്തന്റെ പിന്നാലെ സുഖിക്കാൻ പോവുമെന്ന് സ്വപ്നത്തിൽ പോലും സങ്കല്പിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. ഇണ ചേരുന്ന പാമ്പുകളെപ്പോലെ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞിരിക്കുകയാണു രണ്ടു പേരും. പുറത്തേക്ക് വിളിച്ചിറക്കി രണ്ട് പൊട്ടിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട, നാളിതു വരെയായി ഈ സുഖമെന്താണെന്ന് അനുഭവിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കണ്ടിട്ടെങ്കിലും ഒന്ന് രസിക്കാം.

പാർവ്വതിയുടെ മൂലകൾ അയാളുടെ നെഞ്ചത്തമർന്ന് ഇഡ്ഡലി പോലെയിരിക്കുന്നു. രോമങ്ങൾ നിറഞ്ഞ നല്ല ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരമാണയാളുടേത്. കരുത്തുള്ള കൈകളാൽ അവളെ വരിഞ്ഞു ചുറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹും! പെണ്ണിന്റെയൊരു ശൃംഗാരം! വരട്ടെ അവളങ്ങോട്ട്! കാണിച്ച് കൊടുക്കുന്നുണ്ട് ഇന്നവൾക്ക്.

അരക്ക് വെച്ചൊട്ടിച്ച പോലെ ചേർന്നിരിക്കുകയാണു രണ്ടിന്റേയും ചുണ്ടുകൾ തമ്മിൽ. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വലിച്ച് കുടിക്കുന്ന ശബ്ദം കുറേശ്ശേ കേൾക്കാം. എന്റെ ഭഗവതീ! സഹിക്കാൻ പറ്റണില്ലല്ലോ എനിക്ക്!

പാർവ്വതിയുടെ മൂലകൾ ഇപ്പോളവന്റെ കൈകളിൽ കിടന്ന് ഞെരിഞ്ഞുടയുകയാണു. പെണ്ണ് കിടന്ന് ഞളിപിരി കൊള്ളുന്നു. അറിയാതെ കൈകൾ ബൃഹസ്പതിനുള്ളിലേക്ക് ചെന്നു കൊഴുത്ത മാംസം കൈകൾകൊണ്ടമർത്തി ഞരിച്ചു. പോരാ ഇതൊന്നുമാവുന്നില്ല. ചുവരിന്മേൽ രണ്ടു മൂലകളും വച്ചമർത്തി ഞരിച്ചുകൊണ്ട് ഉള്ളിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

“നിന്റെ മൊല അന്ന് കണ്ടതിനേക്കാളും ഇരട്ടി വലുപ്പമായല്ലോടീ? തമ്പ്രാട്ടി ഇതിലു തുങ്ങി ആടിക്കളിക്കാനോ എല്ലാ ദിവസോ?” ആണിന്റെ ശബ്ദം.

ങ്ങേ! അപ്പോ ആ മുധേവി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവളുടെ രഹസ്യക്കാരനോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നോ? അയ്യേ നാണക്കേടായി. ഇന്ന് വരട്ടെ ആ പുതന അങ്ങോട്ട്. കരണക്കുറ്റി അടിച്ചു പൊളിക്കണുണ്ട് ഞാനിന്നവളുടെ.

“പിന്നെ തമ്പുരാട്ടിക്ക് കടി മാറാൻ ഇതല്ലാതെ വേറെ വല്ല മാർഗ്ഗം ഉണ്ടോ അച്ചേട്ടാ?” പാർവ്വതിയുടെ മറുപടി.

“ഇങ്ങോട്ട് വിടടി അവളെ. അവളുടെ പൂർ അടിച്ചു പൊളിച്ച് കൊടുക്കാമെന്ന് പറയ് ഈ അച്ചുതൻ”

പുറോ? എന്ത് പൂർ? എന്റെ കൈയ്യിലെവിടാ പുറിക്കുന്നെ? ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.

“പിന്നെ നീയവൾക്കെന്തൊക്കെ ചെയ്തു കൊടുക്കുമെന്നൊക്കെ പറയെടി”

“പറയുമ്പോ എന്റെ തൊലി പൊളിഞ്ഞ് പോവാ അച്ചേട്ടാ. പിന്നെ വേറെ നിവർത്തില്ലാണ്ടെ എല്ലാം ചെയ്യണുന്ന് മാത്രം”

“അവളുടെ മൊലയൊക്കെ നീയ് ചപ്പിക്കൊടുക്കാറുണ്ടോടീ?”

“ഉണ്ടോനോ? ദിവസത്തിലു മൂന്നും നാലും തവണ ചെയ്ത് കൊടുക്കണം. രാവിലെ കുളിക്കുമ്പോ ഒന്ന്. വൈകീട്ട് കുളിക്കുമ്പോ ഒന്ന്. പിന്നെ രാത്രി കിട കുമ്പോ വേറെ”

അയ്യേ ഈ അശീകരത്തിനെ ഞാൻ ഇന്ന് തന്നെ പറഞ്ഞ് വിടണമേ. ദാഷ്ട്യ!

“എങ്ങനെണ്ടെടീ തമ്പുരാട്ടിടെ മൊലേടെ നിൽപ്പ്”?

“അതോ? നല്ല പാലിന്റെ നെറം. പിന്നെ നല്ല തുവെണ്ണ ഉരുട്ടി വച്ചത് പോലെ മൃദുവായിട്ടിരിക്കൂ മാംസം. അതിന്റെ കണ്ണ് വലുതായാലു ഒരു ചെറുവെരലിന്റെ നീളം വരും. എന്ത് സുഖാണുന്നോ തമ്പുരാട്ടിടെ മൊല പിടിച്ചമർത്താൻ”

“ഹോ നിന്നെ പോലെ ഭാഗ്യം ചെയ്യാരാളു ഈ ലോകത്ത് വേറെ ഞാവില്ലെടീ പെണ്ണേ”

“ഹൗ! ഒന്ന് മെല്ലെ ഞക്ക് അച്ചേട്ടാ, തമ്പുരാട്ടിടെ വർണ്ണന കേട്ട്ക് എന്റെ മൊല ഒടച്ച് കളയല്ലേ, എനിക്ക് വേദനിക്കണു”

“പിന്നെ നീയ് അവളുടെ മേലൊക്കെ ഉമ്മ വച്ച് കൊടുക്കും അല്ലേടീ”?

“ആ ..... അങ്ങനെ എല്ലാടത്തും ഉമ്മ വച്ച് നേരെ താഴേക്ക് ചെല്ലും”.

അയ്യോ ..... ഈ അസത്തിനെ ഇന്ന് ഞാൻ .....

“അവളുടെ പുറിൻറവടൊക്കെ നറച്ച് രോമണ്ടോടീ”?

“പിന്നില്ലാതെ? നല്ല പുഞ്ചപ്പാടം പോലെ കിടക്കാറുന്നു. ഇപ്പോ എന്തോ മരുന്ന് വച്ച് തേച്ച് വടിച്ച് കളയാറുണ്ട്. ആഴ്ചേലു രണ്ട് തവണേലും വടിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ചക്കേടെ മുളള് പോലെ വളർന്ന് വരും. മനുഷ്യന്റെ മുഖം ആകെ മുറിഞ്ഞ് നാശാവും”

“അപ്പോ എന്നും ഉണ്ടോടീ നിന്റെ പൂറ് തീറ്റി”?

അത് ശരി ..... അപ്പോ പൂറെന്താണെന്ന് പിടി കിട്ടി. പൂറെങ്കിൽ പൂറ്. പറയാൻ ഒരു വിഷമം. പക്ഷെ അതു കഴിഞ്ഞാൽ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതെന്തോ ചെയ്യാൽ കിട്ടുന്ന ഒരു ആവേശം. വീണ്ടും വീണ്ടും അതു തന്നെയാവർത്തിക്കാൻ ഒരു രസം.

“മാസത്തിലു നാലു ദിവസം ഒഴിവുണ്ട്” പാർവ്വതി തുടരുന്നു. “അല്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിലൊക്കെ പാലട പ്രഥമൻ കുടിക്കണം. ചിലപ്പോ ദിവസത്തിലു തന്നെ പല തവണ.”

“എങ്ങനെണ്ടെടീ അവളുടെ പുറിന്റെ അവസ്ഥ”?

“ശംഖുപുഷ്പ ദളാകാരം എന്നൊക്കെ കേട്ട്ക്ല്ലേ അതന്നെന്ന് വച്ചോളോ. ഓരോരുത്തരെക്കൊണ്ട് തീറ്റിച്ചിട്ട് ഇപ്പോ ശരിക്ക് ഉണ്ണിയപ്പം പോലെ വീർത്തട്ട്ണ്ട്”

“എന്റെ കുണ്ണക്കതിലു കേറി പണ്ണാൻ വല്ല യോഗം ഉണ്ടോടീ പുറിമോളേ”?

“അതിനൊന്ന് തപസ്സിരിക്കണം”

എന്തായി കുണ്ണ ? ഒട്ടും മനസ്സിലായില്ല.

“എങ്കിൽ നീയൊരു കാര്യം ചെയ്യ്, എന്റെ കുണ്ണപ്പാലിത്തിരി ഒരു പാത്രത്തിലെടത്ത് അവളുടെ പഞ്ചാരപ്പുറ്റിലൊഴിച്ച് കൊടുക്ക്. അങ്ങനേങ്കിലും ഒരാശ്വാസംണ്ടാവട്ടെ എനിക്ക്”

“അത് വേണെങ്കിലും ഞാൻ ശ്രമിച്ച് നോക്കാം.”

“പിന്നെ നീയവളുടെ കത്ത് എന്നും ഉറപ്പിക്കുകയും അല്ലേടീ?”

“ഏത് നേരം വെള്ളം ഒലിച്ചിട്ട് പൂട്ടിയിട്ട പൂഞ്ചപ്പാടം പോലെ വഴുവഴുങ്ങനെ കെടക്കാ തമ്പുരാട്ടിടെ പുറം ഒന്ന് ചെന്ന് തൊടുമ്പളത്തിനും പൊറത്തേക്ക് ഒലിക്കാൻ തൊടങ്ങും. ഗണപതിടെ തുമ്പിക്കയ്ക്ക് പോലായിട്ട്ണ്ട് ഇപ്പോ അവരടെ കത്ത്”.

“പിന്നെ ഈ ഉറപ്പും വെറലിടലും അല്ലാതെ വേറൊന്നും ചെയ്യിക്കാറില്ലേടി നിന്നെക്കൊണ്ട്?”

“പെണ്ണുങ്ങളു വേറെന്ത് ചെയ്യാനാ? കുണ്ണൊക്കെ നിങ്ങളു എടത്ത് വച്ചിരിക്കല്ലേ?”

“ഒരു കാര്യം ചെയ്യ്. എന്റെ കുണ്ണ മുറിച്ച് കൊണ്ട് പോയിട്ട് നിന്റെ തമ്പ്രാട്ടിക്ക് കൊടുക്ക്. ഇത് കേറ്റി സുഖിച്ചോട്ടെ പന്നപ്പുറി മോളു”

“അതേയ് അതിനിത്തിരി ചേതം വരും. ഇതെനിക്ക് സുഖിക്കാൻ വേണ്ടിട്ട് ഉള്ളതാ വേറാർക്കും കൊടുക്കാൻ വേണ്ടിട്ട് ഉള്ളതല്ല. പിന്നെ നേരം കൊറേ ആയില്ലേ തമ്പുരാട്ടിനെ പറ്റി കേട്ട് സുഖിക്കാൻ തൊടങ്ങിട്ട്? അവർക്ക് മാത്രല്ലാ എനിക്കുംണ്ട് മൊലേം പുറം കന്നുമൊക്കെ. ഇപ്പോ തൽക്കാലം ആ കുണ്ണ ഇങ്ങോട്ടെക്ക് വച്ചേക്ക്. എത്ര നേരായി മനുഷ്യൻ കെടന്ന് ഉരുകാൻ തൊടങ്ങിട്ട്?”

അവളുടെ ഒരു ഉരുകല് ! വാടീ ഭദ്രകാളീ അങ്ങോട്ട് നിന്റെ പുറിന്റെ മോളിലു ഞാൻ ഇരുമ്പ് ചട്ടുകം പഴുപ്പിച്ച് വക്കുന്നുണ്ട് ഇന്ന്.

“പിന്നെ തമ്പ്രാട്ടി നിന്റെ പുറ്റിലൊക്കെ വെറലിട്ട് സുഖിപ്പിച്ച് തരാറ്ണ്ടോടീ”

“ഓ പിന്നേ, ഇന്ന് വരെ ഇതൊന്ന് ശരിക്ക് കണ്ടിട്ടും കൂടി ഞാവില്ല. അവർക്കവരടെ സുഖം മാത്രം പ്രധാനം. കടി കൂടുതലെട്കുമ്പോ ചെലപ്പോ എന്റെ മൊലക്കൊക്കെ ഒന്ന് പിടിച്ചുന്ന് വരും അത്ര തന്നെ. പിന്നെ കാര്യം കണ്ട് കഴിഞ്ഞാ അവരൊക്കെ തമ്പുരാട്ടിമാരും നമ്മളൊക്കെ പഴുക്കളും ആവും. എത്ര തണുപ്പായാലും വേണ്ടില്ല, താഴെ പായേല് എറങ്ങി കെടക്കണം. പിന്നെ ഒന്ന് വർണ്ണങ്ങളോ ഇങ്ങട്ട്? എനിക്ക് ധൃത്യായി”.

പാർവ്വതി കട്ടിലിൽ മലർന്ന് കിടന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അച്ചുതൻ അവളുടെ മേൽ കയറിക്കിടക്കാനുള്ള പുറപ്പാടാണെന്ന് തോന്നി. എൻറമ്മേ! എന്തൊരു നീളോം വണ്ണോം ആണയാളുടെ കോലിനു! ഇതിനായിരിക്കും കുണ്ണയെന്ന് പറഞ്ഞത്. എന്തൊക്കെ പുതിയ വാക്കുകൾ ! പൂർ .....കുണ്ണ.....കത്ത് ..... പണ്ണൽ.....! കിടപ്പാവുന്നതിനു മുമ്പ് മുത്തശ്ശിക്ക് മുറുക്കാനിടിച്ച് കൊടുത്തിരുന്ന ഇരുമ്പുലക്ക ഇതിന്റെ മുന്നിൽ ഒന്നുമല്ല. അതിനു ചുറ്റിലും കളം പാട്ടിനു കുറുപ്പന്മാർ വരക്കുന്ന ദാരികന്റെ താടി പോലെ രോമങ്ങൾ വളർന്ന് നിൽക്കുന്നു. പാർവ്വതിയെപ്പോലെ ഒരു വാലിയക്കാരിയായി ജനിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. പതിനഞ്ചു വയസ്സ് കഴിഞ്ഞതേയുള്ളൂ. അവൾക്കും ഒരാളെ കിടയിരിക്കുന്ന സുഖിക്കാൻ. ഹന്റെ പ്രായമാകുമ്പോഴേക്കും അവൾ ഒന്നു രണ്ട്

കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കുമായിരിക്കും. എന്നെ വിട്ട് അവൾ വേറെ സുഖം തേടി പോയിരിക്കുന്നു. ഇനി അവളെക്കൊണ്ട് ഞാനെന്റെ ദേഹത്ത് തൊടുവിക്കില്ല.

കട്ടിലിൽ മലർന്ന് കിടക്കുന്ന പാർവ്വതിയുടെ കാലുകൾ രണ്ടും തോളിലെടുത്തു വെച്ച് അവളുടെ പുറിൽ കുണ്ണ കയറ്റിയിരിക്കുന്നു അച്ഛതൻ. അവളുടെ ദേഹത്തേക്ക് കുനിഞ്ഞ് മൂലക്കണ്ണുകൾ വായിലിട്ട് നുണഞ്ഞ് അരക്കെട്ടുകൊണ്ട് ആഞ്ഞാഞ്ഞ് തളളുകയാണയാൾ. പാർവ്വതി കിടന്ന് പുളയുന്നുണ്ട്. ഹെൻറെ ദേവി ..... ഈ സുഖം ഒന്നനുഭവിക്കാൻ ഞാനിനിയത്ര കാലം കാത്തിരിക്കണം? മുറിയുടെ വാതിൽ ചവുട്ടിപ്പൊളിച്ച് അകത്ത് കടന്ന് അവൾക്കു പകരം കിടന്ന് കൊടുത്താലോ? ഉടുത്തിരുന്ന മുണ്ട് കൈകൊണ്ട് വകഞ്ഞു മാറ്റി പാൻറീസിനുള്ളിൽ കൈയ്യിട്ടു. അവിടെ പ്രളയം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടു വിരലുകൾ അനായാസമായി ഉള്ളിൽ കയറിപ്പോയി.

അച്ഛതൻറെ അരക്കെട്ടിൻറെ താളത്തിനനുസരിച്ച് കൈവിരലുകൾ അകത്തേക്ക് കയറിയിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. ഹായ് ..... എന്ത് രസം..... ഇപ്പോൾ കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്നത് പാർവ്വതിയല്ല. ഞാനാണു. എൻറെ പുറിലാണു അച്ഛതൻറെ കുണ്ണ കയറിയിറങ്ങുന്നത്. ഉണർന്നെണീറ്റ മൂലക്കണ്ണുകൾ ചുവരിൽ വെച്ച് ഉരസ്സുവോൾ എന്തൊരു പരമസുഖം! പുഴയിലെ വെള്ളത്തിൽ വഞ്ചി പൊങ്ങിത്താഴുന്ന പോലെ അച്ഛതൻറെ വേഗത കുടിയിരിക്കുന്നു. ഒപ്പത്തിനൊപ്പം എൻറെ വിരലുകളുടെ വേഗതയും വർദ്ധിച്ചു.

“പട്ടിക്കഴുവേറീടെ മോളേ എന്തിനാടീ അത് പൊറത്തെടുത്തത്? നല്ല രസം പിടിച്ച് വരുകാരുന്നു. കെടന്ന് വിങ്ങീട്ട് വയ്യ” ഒരടിയുടെ ശബ്ദവും അച്ഛതൻറെ അലർച്ചയും.

“അതേയ് നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ വിങ്ങലു മാത്രേ പ്രശ്നമുള്ളൂ. പിന്നെ അനുഭവിക്കണ്ടതൊക്കെ ഞാനാ. എന്നെ കൊണ്ട് വയ്യാ ഇപ്പോ തന്നെ വയറു വീർപ്പിക്കാൻ”

“പിന്നെ ഏതിൻറെ ഉള്ളിലാ ഇതൊന്ന് വക്കണത്ത് പറയ്? എന്നാ നീ വായിലെട്ക്ക്”.

“ഇപ്പോ ഊണു കഴിഞ്ഞതല്ലേള്ളു അച്ചേട്ടാ? എനിക്ക് ഓക്കാനം വരും. വായേലു ഇനി അടുത്ത പ്രാവശ്യം വക്കാം. ഇപ്പോ തൊടടടേലു വച്ചോളോ”

“അതു വേണ്ടെടീ നീയ് തിരിഞ്ഞ് നിക്ക് കുണ്ടിക്ക് വക്കാം ”

“ങ്ങേ? ഇതൊരു പുതിയ അറിവാണല്ലോ? അവിടെയും കയറ്റുമോ? പൊളിഞ്ഞ് പോവില്ലേ”

”അയ്യോ എൻറെ ചന്തി ..... പാർവ്വതിയുടെ വിലാപം . അച്ഛതൻറെ കുണ്ണ പുറകിലൂടെ അവളുടെയുള്ളിൽ കയറിയിരിക്കുന്നു.

“ഹും .....ഹും-----ഹും.....”

കുനിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന പാർവ്വതിയുടെ പുറത്തേക്കമർന്ന് കിടന്ന് തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മൂലകൾ രണ്ടും കശക്കിയുടച്ച് ഏതോ ബാധാവേശം പോലെ കൊടുങ്കാറ്റിൻറെ വേഗതയിൽ ആഞ്ഞാഞ്ഞ് തളളിക്കയറുകയാണയാൾ.

“യ്യോ ..... ഒന്ന് വേഗാവട്ടെ അച്ചേട്ടാ എന്നെപ്പോ അന്വേഷിക്കാൻ തൊടങ്ങീട്ടുണ്ടാവും.” പാർവ്വതിയുടെ അപേക്ഷ .

“ദാ തീർന്നു ..... ഹുളുളുളുളുളു..... രണ്ടു മൂന്നു തവണ കുടി തള്ളിയതിനു ശേഷം അച്ചുതന്റെ വേഗതയവസാനിച്ചു.

എന്റെ പാൻറീസ് വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയെടുത്ത പോലെ നനഞ്ഞ് കുതിർന്നിരിക്കുന്നു. എനിക്കെത്ര തവണ വന്നു? രണ്ടോ അതോ മൂന്നോ? വ്യക്തമായി ഓർമ്മയില്ല.

‘പ്ലക്’ എന്ന ഒരു ശബ്ദത്തോടെ പാർവ്വതിയുടെ കുണ്ടിയിൽ നിന്ന് കുണ്ണ വലിച്ചെടുത്തു അച്ചുതൻ. അതിന്റെ തുമ്പിൽ നിന്ന് ചക്ക മുളഞ്ഞ് പോലെ താഴേക്ക് നുലുപോലെ നീണ്ടു കിടക്കുന്നു. വിയർപ്പിൽ കുളിച്ചിരിക്കുന്ന അച്ചുതന്റെ ദേഹമാകെ തോർത്തു മുണ്ടു കൊണ്ട് തുടച്ച് കൊടുക്കുകയാണു പാർവ്വതി. ഹോ പെണ്ണിന്റെയൊരു ശുശ്രൂഷ! എണ്ണയിൽ മുക്കിയെടുത്ത പോലെയുള്ള അയാളുടെ കുണ്ണ കൈയ്യിലെടുത്ത് സൂക്ഷ്മതയോടെ വ്രുത്തിയാക്കുകയാണവൾ. പെണ്ണിന്റെയൊരു മഹാ ഭാഗ്യം! ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ലാളിക്കാനും ശുശ്രൂഷിക്കാനും സുഖിക്കാനുമൊക്കെയായി ഒരു കുണ്ണ സമ്പാദിച്ചു കഴിഞ്ഞു അവൾ. ഞാനെന്ത് തെറ്റ് ചെയ്തു എന്റെ ദൈവമേ ഇങ്ങനെ ഒരു കോലോത്തെ സന്തതിയായി ജനിക്കാൻ?

“എന്നും ഇങ്ങനെ തമ്പ്രാട്ടീടെ പൂറ് നക്കിക്കൊടുത്തിട്ട് കഴിഞ്ഞാ മതിയോടി നമുക്ക്”?

ഓ രണ്ടു പേരും തുണിയൊക്കെ ഉടുത്തിരിക്കുന്നു . ഇപ്പോൾ സല്ലാപത്തിലാണ്

“പിന്നെ ഞാനെന്ത് ചെയ്യാനാ അച്ചേട്ടാ? ഒരു രണ്ട് കൊല്ലം കുടി ഇങ്ങനെ തള്ളി നീക്കണം അപ്പള്ളക്കും ആങ്ങളച്ചെക്കൻ ജോലി ചെയ്യാറാവും.”

“അത് വരെ നിന്റെ തമ്പ്രാട്ടി ഇവടെ കാണുവോടി”?

“പിന്നെങ്ങോട്ട് പോവാൻ ? അത്ര എളുപ്പത്തിലൊന്നും അതിന്റെ മംഗല്യം കഴിയില്ല. അഥവാ കഴിഞ്ഞാലും ഈ കോലോം വിട്ട് പെണ്ണുങ്ങളു എങ്ങോട്ടും പോവില്ല. അതാ ഇവടെത്തെ കീഴ്വഴക്കം.”

അസത്ത് ! നന്ദി കെട്ട മുധേവി !

“നിനക്കറിയില്ലെടി തമ്പ്രാട്ടിടെ ആഭരണങ്ങളു എവിടാ വച്ചിരിക്കണത്ത്? അത്ത് കൊറച്ച് എടത്ത് മാറ്റ്. അത് വിറ്റിട്ട് എവടേക്കിലും പോയിട്ട് നന്നായി ജീവിക്കാം നമുക്ക് ”

“ഒക്കെ ശര്യാക്കിത്തരാം അച്ചേട്ടാ കൊറച്ച് കാലം കുടി ഒന്ന് ക്ഷമിക്ക്”

“പിന്നെ ഇവടന്ന് പോണെന്നു മുമ്പ് അവളേനെ ഒന്ന് പണ്ണീട്ട് പോവാൻ പറ്റോടി പൊന്നു മോളേ?”

“അതും ശര്യാക്കിത്തരാം. ഒറ്റരാത്രിക്ക് മാത്രം ഞാൻ വാതിലു തൊറന്നിട്ട് തരാം. എന്നെ കൊണ്ട് ഇത്രേം കാലം അവളുടെ പാറ് നക്കിചതിന്റെ പ്രതികാരായിട്ട് അചോടന്റെ

കുണ്ണകൊണ്ട് അവളുടെ പൂർ കുത്തിപ്പൊളിക്കണം. വായിലു നെറുച്ച് കുണ്ണപ്പാലു ഒഴിച്ച് കൊട്കേം വേണം. അതിന്റെ സാദും കുടി ഒന്നറിയട്ടെ ആ ശൂർപ്പണഖ”

അത് ശരി അപ്പോ ഇതൊക്കെയാണു നിന്റെ മനസ്സിലിരിപ്പ് അല്ലേടീ? പാമ്പിന്റെയാണല്ലോ ഈശ്വരാ ഞാനിത്ര കാലം കൂടെ പാർപ്പിച്ചത് ?

“ഇനി എപ്പോളാ ഇത് പോലെ കണ്ട് മുട്ടണത്”?

“ഇതു പോലെ സൗകര്യം വന്നാൽ ഞാൻ വിവരം തരാം. അത് വരെ എന്താ ചെയ്യാ? എന്യോ തമ്പ്രാട്ടീന്യോ ഓർത്തട്ട് കൈയ്യോണ്ട് കുലുക്കിക്കളയും അല്ലേ?”

“ഏത് കൈയ്യിലു തഴമ്പ് കാരണം പിടിക്കാൻ ഒരു സുഖോല്ലു. മണ്ണിട്ട് ഒരക്കണത് പോലെണ്ടാവും. അല്ലാതെ തന്നെ വേറെ മാർഗ്ഗങ്ങളല്ലോ”?

“അതെന്താ ”?

“പശുനെ മേക്കലല്ലേ എനിക്ക് പണി? ഇരുട്ടായാല് ഏതെങ്കിലും ഒരു പശുന്റെ പൂറ്റിലങ്ങട് അടിച്ചു കേറ്റും.”

“എന്റെ ശിവനേ, പശു കാലോണ്ടെങ്ങാനും തൊഴിച്ചാൽ ആകെ കൊഴപ്പാവും ട്രോ”

“ഏത് അതൊന്നുല്ല. അവറ്റകളു നിന്ന് സുഭിക്ഷായിട്ട് പൂല്ല് തിന്നും. ഞാൻ പൊറകിലൂടെ വച്ച് കൊടുക്കും ചെയ്യും. കാലം കൊറച്ചായി ഇത് തൊടങ്ങീട്ട്”

“എന്നാ ശരി പോവാം. ആ ശൂർപ്പണഖ ഇപ്പോ അന്വേഷിക്കാൻ തൊടങ്ങീട്ട്ണ്ടാവും. കാപ്പി കുടിക്കാൻ ധൃതിയായിട്ട്”.

പിന്നെ അവിടെ നിന്നില്ല. അവർ പുറത്തിറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായിട്ട് സ്വന്തം മുറിയിൽ ചെന്നിരുന്നു. മനസ്സിൽ പ്രതികാരദാഹം തിളച്ചു പൊങ്ങി. അവളുടെ പരിപാടി ഇന്നത്തോടെ അവസാനിപ്പിക്കും ഞാൻ. കൂടെ താമസിച്ച് എന്നെ അവളുടെ രഹസ്യക്കാരനു കൂട്ടിക്കൊടുക്കാനും എന്റെ ആഭരണങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ച് കടന്നു കളയാനുമായവളുടെ പദ്ധതി. എന്തായാലും ഭഗവതി സഹായിച്ച് അവളുടെ തനിനിറം കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പോലീസിനെ കൊണ്ട് പിടിപ്പിക്കുകയാണു വേണ്ടത് കളളിയെ.

“തമ്പുരാട്ടി ഇന്ന് നേർത്തെ ഉണർന്നോ? ദാ കാപ്പി” ഓ വന്നിരിക്കുന്നു സൗന്ദര്യറാണി. ഒന്നുമറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ.

“എവിടായിരുന്നെടീ ഇത്ര നേരം”?

“അടുക്കളേന്ന് കാപ്പി കിട്ടാൻ വൈകിട്ടാ തമ്പുരാട്ടീ. അല്ലാതെ എന്റെ കുറ്റല്ല”

“എന്തിനാടീ തമ്പുരാട്ടീനൊക്കെ വിളിക്കണത്? ശൂർപ്പണഖാന്നാല്ലേ കുറച്ചുടി നല്ല പേര് ? പാലു കൊടുത്ത കൈക്ക് കൊത്തുന്ന സർപ്പം”.

“തമ്പുരാട്ടി ..... ഞാൻ .....” പാർവ്വതി വിളി വെളുത്തു.

“കുടുതലൊന്നും വിശദീകരിക്കണ്ട. നിന്റെ എല്ലാ കള്ളക്കളികളും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിരിക്കുന്നു. പോലീസിനെക്കൊണ്ട് പിടിപ്പിക്കാ വേണ്ടത് നിന്നേം നിന്റെ രഹസ്യക്കാരനീ. ഞാനായിട്ട് ചെയ്തിക്കണില്ല ഇപ്പോ എറങ്ങണം ഇവടന്നു. മേലാൽ നീയ് ഈ കോലോത്തെ പടി ചവിട്ടിപ്പോവരുത് മൂധേവീ”

“തമ്പുരാട്ടി അടിയനൊരബദ്ധം പറ്റിപ്പോയി. ക്ഷമിച്ച് മാപ്പ് തരണം” പാർവ്വതി കാൽക്കൽ വീണു.

“അബദ്ധം പറ്റിതൊക്കെ എനിക്കാ. നിന്നെ വിശ്വസിച്ചു ഇത്രീം കാലം കൂടെ താമസിപ്പിച്ചതിന്റെ നന്ദിയൊക്കെ നീയ് കാണിച്ചു. ഇനി വിശ്വസിച്ചു ഒരു പാത്രം വെള്ളം പോലും നിന്റെ കയ്യിന് വാങ്ങിക്കൂടിക്കാൻ പേടിക്കണം. ആർക്കറിയാം നീയ് വല്ല വെഷോം ഇട്ട്യാണോ തരണത്ത്. അതോണ്ട് വേഗം കടന്ന് പൊയ്ക്കോളൂ എന്റെ കണ്ണിന്റെ മുന്നിന്. എനിക്കിനി നിന്നെ കാണുക തന്നെ വേണ്ട”.

പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു കൊണ്ട് മുറിയിൽ നിന്ന് പാർവ്വതി ഇറങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ ഇത്ര കാലം നീണ്ടു നിന്ന ഒരു ബന്ധം അവസാനിച്ചതിന്റെ യാതൊരു വിഷമവും മനസ്സിൽ തോന്നിയില്ല.

പാർവ്വതിയെ പറഞ്ഞു വിട്ട ഒഴിവിലേക്ക് വേറെയാരെയും വക്കാൻ ഞാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. എന്തിനു പാർവ്വതിയെ ഒഴിവാക്കി എന്ന ചോദ്യത്തിനു ഒരു പ്രസക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്തെങ്കിലും അനിഷ്ടം തോന്നിയാൽ വാലിയക്കാരെ ഒഴിവാക്കുന്നത് സാധാരണമായിരുന്നു. ഞാൻ തന്നെ നേരത്തെ എത്ര പേരെ പറഞ്ഞു വിട്ടിരിക്കുന്നു! കോലോത്തുണ്ടോ വാലിയക്കാരികൾക്ക് ക്ഷാമം? സ്ഥിരമായി എന്റെ കൂടെ ആരെയും നിർത്താൻ ഞാൻ അനുവദിച്ചില്ല. എങ്കിലും എന്റെ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരുത്തി എപ്പോഴും കാണുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒരു പാറുകുട്ടി അല്ലെങ്കിലൊരു കല്യാണി, അതുമല്ലെങ്കിലൊരു അമ്മുക്കുട്ടി. ആരുമായും ഞാൻ കുടുതലായി അടുക്കാൻ പോയില്ല. രാത്രി എന്റെ മുറിയുടെ പുറത്ത് വരാന്തയിൽ പായ വിരിച്ചുറങ്ങാൻ മാത്രമേ ഞാൻ അവർക്ക് അനുവാദം കൊടുത്തുള്ളൂ. രാത്രി ഒറ്റക്ക് കിടക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ മാത്രം ഞാൻ പാർവ്വതിയെ പറ്റി ഓർമ്മിച്ചു. പക്ഷെ ഇനിയും ഒരു പരീക്ഷണത്തിനു എനിക്ക് താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ പൊയ്പോയ ദിവസങ്ങളെ ഓർത്ത് ഞാൻ സ്വയം ആനന്ദം കണ്ടെത്തി.

വിഷ്ണു നമ്പൂതിരിയുമായി കുടുതൽ അടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞതായിരുന്നു പാർവ്വതിയുടെ വേർപാടു കൊണ്ടുണ്ടായ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടം. പാർവ്വതിയുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ അധികവും അവൾ മുഖാന്തിരമാണു സംസാരിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ നേരിട്ട് സംസാരിച്ച് തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള അകൽച്ച അനുദിനം കുറഞ്ഞ് വരുന്നതായി തോന്നി. എന്റെ ജന്മനക്ഷത്രമായ ആയില്യം സർപ്പങ്ങളുടെ കൂടെ നാളാണു. മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ ശയ്യയായ അനന്തന്റെ ജന്മനക്ഷത്രം കൂടിയാണത്രേ ആയില്യം. അതിനാൽ അന്നത്തെ ദിവസം സർപ്പങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക പൂജ നടത്തുന്നത് എല്ലാ ദൈവങ്ങൾക്കും ഒരു പോലെ പ്രീതിയുള്ള കാര്യമാണു. സാക്ഷാൽ പരമശിവനും പന്നഗഭൃഷണനാണല്ലോ? എല്ലാ ആയില്യം നാളിനും അവലത്തിനോട് ചേർന്ന് കിടക്കുന്ന സർപ്പക്കാവിൽ വിളക്ക് വച്ച് പാലും പഴവും നിവേദ്യം കഴിച്ചതിനു ശേഷമേ ഞാൻ ജലപാനം ചെയ്യാറുള്ളൂ. ഇതും പണ്ട് ജോത്സ്യൻ വിധിച്ചതാണു. സർപ്പക്കാവിൽ കോലോത്തുള്ളവരും ബ്രാഹ്മണരും മാത്രമേ പ്രവേശിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. കൂടെ വരുന്നവർ പുറത്ത് നിൽക്കണം. ആ തവണ ആയില്യം നാൾ വരുന്ന സമയത്ത് ഞാൻ പതിവിലേറെ ആഹ്ലാദഭരിതയായിരുന്നു. വിഷ്ണുവുമായി എന്റെ ഹൃദയാഭിലാഷം പങ്കിടാൻ പഠിയ ഹരവാം നല അവസരമിതാ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി ഇടക്ക് അരെയും

നിർത്തി പറയിക്കേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. എല്ലാം നേരിട്ട് തന്നെയാവാം. സർപ്പക്കാവിലെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ ഞാനും വിഷ്ണുവും മാത്രം! എന്റെ അഭിലാഷമറിയിക്കുന്ന സമയത്ത് എന്തായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തോഷം! മറ്റാരും കടന്നു വരില്ലെന്ന കാരണത്താൽ എന്നെ കരവലയത്തിൽ ഇറുക്കിപ്പിടിച്ച് ഉമ്മകൾ കൊണ്ട് വീർപ്പു മുട്ടിക്കുന്ന വിഷ്ണു! ആ സുന്ദര ശരീരം മുറുകെ കെട്ടിപ്പുണർന്ന് മൂലകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാറിൽ ഞെരിഞ്ഞുടയത്തക്കവണ്ണം നിൽക്കുന്ന ഞാൻ! ഹായ് ..... ഓർക്കാൻ തന്നെ എന്തൊരു സുഖം!

ആയില്യത്തിൻ നാളിൽ രാവിലെ നേരത്തേയെഴുന്നേറ്റ് കുളിച്ചൊരുങ്ങി ഞാൻ. എത്ര മാത്രം അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയിട്ടും എനിക്ക് മതിയായില്ല. ബൃഹസ്പതികൾ തന്നെ പലവട്ടം മാറി മാറി ധരിച്ചു. അതു പോലെ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളും പല തവണ മാറിയിട്ടു. വിഷ്ണുവിനെ ആകർഷിക്കാൻ വേണ്ടി മൂലകൾക്കിടയിൽ വില കൂടിയ പൗഡർ ആവശ്യത്തിലധികം ഞാൻ കൂടത്തിട്ടു. അവലത്തിലെ പൂജ കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം മാത്രമേ സർപ്പക്കാവിൽ പോകാൻ പറ്റൂ. അതിനാൽ വൈകുന്ന ഓരോ നിമിഷങ്ങളേയും ശപിച്ചു കൊണ്ട് അക്ഷമയായി ഞാൻ കാത്തു നിന്നു.

“നീയ് കോലോത്തേക്ക് പൊയ്ക്കോളൂ . ഞാൻ കാവിലെ പൂജ കഴിഞ്ഞിട്ടേ വരുള്ളൂ” എന്നെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന വാലിയക്കാരിയെ ഞാൻ ഒഴിവാക്കി വിട്ടു.

വിഷ്ണുവിന്റെ പിന്നാലെ കാവിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ വിവാഹവേദിയിലേക്ക് കയറുന്ന വയുവിന്റെ പോലെ തുള്ളിച്ചാടുകയായിരുന്നു എന്റെ ഹൃദയം .

“എനിക്ക് കാര്യമായിട്ടുള്ള അറിവൊന്നുമില്ലാട്ടോ. എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ കാട്ടി കൂട്ടി എന്നോട് ക്ഷമിക്കണേ തേവരേ എന്നോട് പ്രാർത്ഥിക്കും”. നാഗ ദൈവങ്ങൾക്ക് പൂജ നടത്തുന്നതിനു മുമ്പ് കരിങ്കൽത്തറയിലെ കരിയിലകൾ പെറുക്കിക്കളയുന്നതിനിടക്ക് വിഷ്ണു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ ഞാനൊന്നും കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ മനസ്സിൽ വിഷ്ണുവിന്റെ സുന്ദര രൂപം മാത്രമേ ആ സമയത്തുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും ഒന്ന് പുഞ്ചിരിക്കാൻ വിഹലമായി ശ്രമിച്ചു.

“മറ്റേ തിരുമേനി വരണത് വരേ ഇവടെ ഇങ്ങനെ കഴിച്ച് കൂട്ടാം പിന്നെ എന്താ വേണ്ടതെന്ന് അറിയണില്ല” നാഗ വിഗ്രഹങ്ങളിൽ മഞ്ഞൾ പൊടി വിതറിക്കൊണ്ട് വിഷ്ണു പറഞ്ഞു.

“ആ തിരുമേനി വന്നാലും എന്താ? ഇവടനെങ്ങളും പോവണ്ട. പോവാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല. എനിക്കെന്നും കാണണം” ഒരു വിധത്തിൽ ധൈര്യം സംഭരിച്ച് പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു.

“പോവണ്ടാണ് തന്നു എനിക്കും. പക്ഷേ ഇവടെ പ്രത്യേകിച്ച് പണ്ണയാനും പ്ലാണ്ടെങ്ങനയാ? ഇല്ലത്തെ സ്ഥിത്യൊക്കെ ത്തിരി മോശാണേ”

“അതൊന്നും സാരല്ല. എല്ലാം ഞാൻ ശരിയാക്കിത്തരണമുണ്ട്.”

“തമ്പുരാട്ടി വിചാരിച്ചാൽ .....

“പിന്നെ ദയവ് ചെയ്ത് ഒരുപകാരം ചെയ്യാമോ? ഈ തമ്പുരാട്ടി വിളി നിർത്തി എന്റെ പേരു വിളിച്ചു കൂടെ? ദേഹത്ത് എന്തോ കിടന്നെഴയണ പോലെ തോന്നുന്നു ഈ തമ്പുരാടി വിളി കേൾക്കുമ്പോൾ”

“ആരെങ്കിലും കേട്ടാലു .....”

“ഇവടെപ്പൊ ആരും കേൾക്കാനില്ല. ഈ കരിങ്കൽ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കൊന്നും കണ്ണില്ല കാതുമില്ല. അതോണ്ട് ഒന്നും പേടിക്കാനില്ല. ഒന്ന് വിളിക്കുന്നേ എനിക്ക് കേൾക്കാൻ കൊത്യായിട്ടാ”

“മാ.....യാ.....ദേ.....വി ”

“ഹെൻറെ .....വിഷ്ണു .....” ആപ്ലോദത്തിമിർപ്പിൽ ഹൃദയത്തിൻറെ അഗാധതയിൽ നിന്നെങ്ങോ എൻറെ ശബ്ദമുയർന്നു. മനസ്സിൽ കുളിർ മഴ പെയ്തു സുഖാനുഭൂതി. തുള്ളിച്ചാടാൻ തോന്നി. അതിശയത്തോടെ, അമ്പരപ്പോടെ എന്നെ തന്നെ നോക്കി നിൽക്കുന്ന വിഷ്ണു.

“എന്താ ഞനെ നോക്കി നിൽക്കണെ മുമ്പ് കാണാത്ത പോലെ?”

“അല്ലാ ഞാൻ ആലോചിക്കേണു . പണ്ട് കണ്ട രവിവർമ്മ എഴുതിയ ഒരു ശകുന്തളുടെ ചിത്രം പോലെ ഇരിക്കുന്നു. ഇത് പോലെ കാടിൻറെ നടുവിലു ഒരു സുന്ദര രൂപം”

“കൊണ്ടൽ വേണിയൊരു രണ്ടു നാലടി ..... ” വിഷ്ണു ഈണത്തിൽ കവിത ചൊല്ലി .

“ഹായ് ഒന്നിനൊന്നോട് സാദൃശ്യം ചൊന്നാലുപമയാമത്. അല്ലേ”

“അല്ല ഉൽപ്രേക്ഷ കൂടി ആവാലോ? അതു താനല്ലയോ ഇത്”?

“നല്ല നേരമ്പോക്കൊക്കെ കയ്യിലുണ്ടെന്ന് തോന്നണല്ലോ? ആട്ടെ ഇങ്ങനെ നോക്കിക്കണ്ട് നിൽക്കാൻ മാത്രം താൽപ്പര്യമുണ്ടോ? വേറെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ തോന്നണില്ലേ?”

“ഈ പാവത്തിനു ഇങ്ങനെ നോക്കി ആസ്വദിക്കാനല്ലേ പറ്റൂ? ഏറ്റവും മുകളിലത്തെ കൊമ്പിലു വിടർന്ന് സുഗന്ധം പരത്തി നിൽക്കണെ പുഷ്പം. ഞാനാണെങ്കിലു താഴെ ഭൂമീലും”

“ശ്രമിച്ച് നോക്കിയാലു എല്ലാം കയ്യിലു കിട്ടുലോ? എന്താ വല്ല വിഷമോണ്ടോ”?

“തമ്പുരാട്ടി ഞാൻ .....”

“ശ് ..ശ്..... ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ എന്നെ ഇനി പേരു മാത്രം വിളിക്കാവൂന്ന്”? കൈകൊണ്ട് വിഷ്ണുവിൻറെ വായ് പൊത്തി.

ആദ്യമായനുഭവിക്കുന്ന പുരുഷ സ്പർശനത്തിൽ ദേഹമാകെ കോരിത്തരിച്ചു. ആ രോമാഞ്ചമുൾക്കൊണ്ട് കൈ സാവധാനം ആ മുഖത്ത് സഞ്ചരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഓരോ ബിന്ദുവിലും നീങ്ങുന്നതനുസരിച്ച് കൂടുതൽ കൂടുതലായി ആകാശത്തേക്ക് ഉയരുന്ന പോലെ തോന്നി. വിഷ്ണു .....എൻറെ മാത്രം വിഷ്ണു .....ഈ വിജനതയിൽ ഞങ്ങൾ മാത്രം. തുടുത്ത ആപ്പിൾ പഴം പോലെയുള്ള ആ മുഖം ഞാനെൻറെ കൈകളിൽ കോരിയെടുത്തു. അഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ വമിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ അന്യോന്യം തറച്ച് നോക്കി നിന്നു.

ചുവന്നു തുടുത്ത ആ ചുണ്ടുകളിൽ ഞാൻ അമർത്തിയമർത്തി ഉമ്മ വച്ചു. എന്റെ ദാഹം തീരുകയായിരുന്നില്ല. വർദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ ചുണ്ടുകൾ അൽപാൽപം താടിരോമങ്ങൾ വളർന്ന് നിൽക്കുന്ന ആ മുഖത്ത് ഉമ്മകൾ വച്ചു കൊണ്ട അലഞ്ഞു നടന്നു. എന്റെ ചുണ്ടുകൾ വിഷ്ണുവിന്റെ ചെവിയുടെ താഴത്തെയറ്റത്ത് ഇഴഞ്ഞ് തുടങ്ങിയപ്പോൾ എന്റെ കവിളിൽ വിഷ്ണുവിന്റെ വിറക്കുന്ന ചുണ്ടുകൾ മുദ്രുവായമർന്നത് ഞാനറിഞ്ഞു. ഒരു പുരുഷനിൽ നിന്ന് എനിക്ക് കിട്ടുന്ന ആദ്യചുംബനം ..... ഇതിനു വേണ്ടിയല്ലേ ഞാനിത്ര കാലം നോമ്പു നോറ്റിരുന്നത്? ആവേശം സഹിക്കവയ്യാതെ ഞാൻ വിഷ്ണുവിന്റെ കെട്ടിപ്പുണർന്നു. എന്റെ മുലകൾ ഞാൻ രോമാവൃതമായ ആ നെഞ്ചിൽ അമർത്തി വച്ചു. നാഗദൈവങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള കരിങ്കൽത്തറയിൽ ഞങ്ങൾ പരസ്പരം കെട്ടിപ്പുണർന്നിരുന്നു.

വിഷ്ണുവും ഉണർന്നെന്നീറ്റിരുന്നു. എന്റെ മുഖം കൈകളിൽ കോരിയെടുത്ത് ഓരോ അണുവിലും ഉമ്മകൾ കൊണ്ട് പൊതിയാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു വിഷ്ണു. ഞാനാ മാറിൽ തല ചായ്ച് കിടന്നു. വിയർപ്പു പൊടിഞ്ഞിരുന്ന കഴുത്തിലും തോളിലുമെല്ലാം ഉമ്മകൾ ലോഭമെന്നു ചൊരിയുമ്പോൾ അനുഭവപ്പെട്ട വിയർപ്പിന്റെ ഉപ്പുരസം അന്നു വരെ അനുഭവിച്ചതിൽ വെച്ചേറ്റവും സ്വാദിഷ്ടമായി തോന്നി.

എന്റെ ഉള്ളിൽ ദാഹിച്ചു കിടക്കുന്ന സ്ത്രീ ഉണർന്നെന്നീക്കുകയായിരുന്നു. മുലകൾക്കുള്ളിൽ ഒരു തരിപ്പനുഭവപ്പെട്ടു. വേഷ്ടിയുടെ തലപ്പ് താഴേക്ക് തള്ളിയിട്ട് ബ്ലൗസിനുള്ളിൽ വീർപ്പു മുട്ടി നിന്നിരുന്ന മുലകൾ ഞാൻ വിഷ്ണുവിന്റെ നെഞ്ചത്തിട്ട് ഉരസ്സാൻ തുടങ്ങി. ഉണർന്നെന്നീറ്റ മുലക്കണ്ണുകൾ രോമങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഞാനോർത്തു .....ഇതാണു സ്വർഗ്ഗം ..... ഈ സുഖത്തിനു വേണ്ടിയാണു ഞാനിത്രകാലവും കാത്തിരുന്നത്.

എന്റെ മുലകളുടെ സ്പർശനം വിഷ്ണുവിനെ ഉത്തേജിപ്പിച്ച് തുടങ്ങിയിരുന്നു. എന്റെ മുഖത്ത് ഉമ്മകൾ കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞിരുന്ന ആ മുഖം മെല്ലെ താഴോട്ടിറങ്ങി വന്നു. എന്റെ കഴുത്തിലും തോളിലുമെല്ലാം മുദ്രുവായി ഉമ്മ വച്ച് സാവധാനം എന്റെ ബ്ലൗസിനു മുകളിൽ അനാവൃതമായി നിൽക്കുന്ന മുലത്തടങ്ങളിൽ മുഖമിട്ടുരസ്സാൻ തുടങ്ങി. ഹൗ ! ..... എന്തൊരു പരമസുഖം ..... ദേഹമാകെ ഇക്കിളിയിടുന്നു..... ഞാൻ ആ കൈകളെടുത്ത് ബ്ലൗസിനു മുകളിലൂടെ എന്റെ മുലകളിൽ വയ്പിച്ചു . എന്റെ മുലകൾ ആദ്യമായി ഒരു പുരുഷന്റെ കരസ്പർശനമേൽക്കുകയാണു. ദേഹമാകെ കുളിരണിഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സാവധാനം ആ കൈകളിൽ എന്റെ കൊഴുത്ത മുലകൾ അമർന്ന് ഞെരിഞ്ഞ് തുടങ്ങി. ഹോ ..... ഇതൊന്നുമാവുന്നില്ല. ബ്ലൗസും ബ്രായും വലിച്ച് പരിച്ചെറിയാനെന്നിക്ക് തോന്നി. എന്തൊരു ശല്യമാണവയെക്കൊണ്ട്! ബ്ലൗസിന്റെ ഹുക്കുകളഴിക്കാൻ എന്റെ കൈകൾ പുറകിലേക്ക് നീണ്ടു. പക്ഷേ എന്റെ കൈകൾ സാവധാനം മാറ്റി വിഷ്ണു തന്നെ അക്കാര്യം ഏറ്റെടുത്തു. ആ കുസൃതിക്കൈകൾ എന്റെ ബ്ലൗസിന്റെ ഓരോ ഹുക്കുകളും വേർപെടുത്തുമ്പോൾ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള പടികൾ ഓരോന്നായി ചവുട്ടിക്കയറുകയായിരുന്നു. ബ്രായുടെ കൊളുത്ത് വിട്ടുമാറിയപ്പോൾ ബന്ധന വിമുക്തമായ എന്റെ വെളുത്തു കൊഴുത്ത മുലകൾ വിഷ്ണുവിനോട് ഏറ്റുമുട്ടാനെന്നോണം പുറത്തേക്ക് കുതിച്ച് ചാടി.

“ഹായ് ..... നല്ല സുഗന്ധം ..... എവിടന്നാ ഇതിന്റെ വരവു ”

“ഇതിന്റെ ഉള്ളിന് തന്നു. സംശയമില്ലെങ്കിലും പരിശോധിച്ചു നോക്കൂ” വിഷ്ണുവിന്റെ കൈകൾ ഞാനെന്റെ നഗ്നമായ മുലകളിൽ വയ്പിച്ചു

“എന്റെ പൊന്നേ ..... അമർത്തിയമർത്തി ഞരിക്ക് .....”

എന്റെ നഗ്നമായ മുലകൾ ആ കൈകൾക്കുള്ളിൽ കിടന്ന് കുഴഞ്ഞു മറിയുമ്പോൾ ഞാനറിയാതെ പറഞ്ഞുപോയി. എന്റെ മുലക്കണ്ണുകൾ നാവുകൊണ്ട് വിഷ്ണു നുണയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എന്റെ കൈകൾ തോർത്തുമുണ്ടിനടിയിൽ വിഷ്ണുവിന്റെ കുണ്ഡയെ അന്വേഷിച്ച് ചെന്നു.

“മായേ വേണ്ട അമ്പലത്തിനകത്ത് കയറേണ്ടതാ”

വിഷ്ണുവിന്റെ തടസ്സം ഒന്നും എനിക്ക് പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. ഇത്ര കാലത്തെ കാത്തിരിപ്പിനു ശേഷം എനിക്ക് ലഭിച്ച ഓമനക്കുണ്ഡയെ ഞാൻ എങ്ങിനെ വെറുതെ വിടും? അവനെ പുറത്തെടുത്ത് കൈകളിലിട്ട് ഓമനിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു ഞാൻ. എന്റെ കൈകളിൽ ജീവനുള്ള ഒരു മത്സ്യത്തെ പോലെ പിടക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്ന അവന്റെ മുഖം മുടി നീക്കി ചുവന്നു തുടുത്ത ആ കഷണിത്തല ഞാൻ പുറത്തെടുത്തു. പ്രഭാതത്തിൽ പൂവിതളിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്ന മഞ്ഞുതുള്ളി പോലെ ഒരു ജലകണം അതിന്റെ തുമ്പിൽ തങ്ങി നിന്നിരുന്നു. ഞാൻ കുനിഞ്ഞ് അവിടെ അമർത്തി ഉമ്മ വെച്ചു. രോമങ്ങൾ നിറഞ്ഞ് നിന്നിരുന്ന അതിന്റെ ചുറ്റുപാടും ഞാനെന്റെ മുഖമിട്ടുറച്ചു. അവിടെത്തെ വിയർപ്പിന്റെ മണം എന്തെങ്കിലും പിടിപ്പിച്ചു. ഇരുമ്പിന്റെ ബലത്തിൽ നിൽക്കുന്ന എന്റെ വിഷ്ണുവിന്റെ കുണ്ഡയിൽ താഴത്ത് നിന്ന് തൊട്ട് ഉമ്മ വെച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ മുകളിൽ അഗ്ര ഭാഗത്തേക്ക് എന്റെ ചുണ്ടും നാവും കൊണ്ടു വന്നു. അവിടെ തേനൂറവ ധാരാളമായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നാവു കൊണ്ട് നക്കി നുണയുന്നതനുസരിച്ച് ആ പ്രവാഹം കുടിക്കുടി വന്നു. ആ പഞ്ചാരക്കുണ്ഡയെ ഞാൻ മുഴുവനായി വിഴുങ്ങി. തൊണ്ടയിൽ മുട്ടി നിൽക്കുകയാണവന്റെ തല. ഉള്ളിൽ നിന്നുറി വരുന്ന തേനൂറ്റിയൂറ്റിക്കുടിച്ചു കൊണ്ട് ഞാനെന്റെ തല മുന്നോട്ടും പുറകോട്ടും താളാൽത്തകമായി ആട്ടാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ മുലകൾ വിഷ്ണുവിന്റെ കൈകളിൽ കിടന്ന് ഞരിഞ്ഞുകയറുന്നു. ഞാൻ ഈ ലോകത്തൊന്നുമായിരുന്നില്ല ആ സമയങ്ങളിൽ. എന്റെ തല ആകാശത്തോളം പൊങ്ങി പാതാളം വരെ താഴുകയായിരുന്നു. താഴേ നിന്ന് വിഷ്ണു അരക്കെട്ട് പൊക്കുമ്പോൾ കുണ്ഡത്തലപ്പ് തൊണ്ടയിൽ ശക്തിയായി ചെന്ന് കുത്തിക്കയറുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ധൃ .....ധൃ എന്നൊരു ശബ്ദത്തോടെ

പെട്ടെന്ന് എന്റെ മുലകളിലുള്ള വിഷ്ണുവിന്റെ ഞരിക്കലിനു ശക്തി വർദ്ധിച്ചു, ഒപ്പം അരക്കെട്ട് ആകാശത്തോളം പൊങ്ങി. എന്റെ വായ്ക്കുള്ളിൽ തൊണ്ടക്കുഴിയും ഭേദിച്ച് കുണ്ഡക്കുട്ടൻ ഉള്ളിൽ കടന്നു തുലാവർഷത്തിലെ പെരുമഴ പോലെ അമൃത മഴ പെയ്യിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. അവകാശ ബോധത്തോടെ, സ്വാദിഷ്ടമായൊരു വിഭവം പോലെ ഞാൻ ഓരോ തുള്ളിയും നക്കി നക്കിയിറക്കി.. ഒരു തുള്ളി പോലും പാഴാവാതെ. ഹൗ ..... ഇത്രയും സ്വാദിഷ്ടമായ മറ്റേതൊരു വിഭവമാണിന്നു വരെ ഞാൻ രുചിച്ചിട്ടുള്ളത്? കൈവിരൽ കൊണ്ടൊന്ന് തൊടുക പോലും ചെയ്യാതെ എന്റെ പാൻറിസിനുള്ളിൽ എനിക്കൊരു വെള്ളപൊക്കമനുഭവപ്പെട്ടു.

“ഇനി പോകാം നമുക്ക് ”? നെറ്റിയിൽ നിന്ന് വിയർപ്പു തുള്ളികൾ തുത്തു മാറ്റിക്കൊണ്ട് വിഷ്ണു ചോദിച്ചു.

“ഇത് മാത്രം മതിയോ? വേറൊന്നും വേണ്ടേ ”? എനിക്ക് നേരിയ നിരാശയനുഭവപ്പെട്ടു. വിഷ്ണുവിന്റെ കുണ്ഡയെ വരവേൽക്കാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണല്ലോ എന്റെ പൂറ്?

“നേരം കൊരെയായി ഇനി പിന്നൊരിക്കലാവാം” കൂടുതൽ നിർബന്ധിക്കാൻ മിനക്കെടില ഞാൻ. വിഷ്ണുവിന്റെ സഖമാണിനി ഫന്റേറയും സഖം.

ബുഗസും ബ്രായുമെല്ലാം ധരിക്കാൻ വിഷ്ണു സഹായിച്ചു. പരസ്പരം മുട്ടിയുരുമ്മിക്കൊണ്ടാണു ഞങ്ങൾ സർപ്പക്കാവിൽ നിന്ന് പുറത്ത് കടന്നത്.

ആഹ്ലാദത്തിൽ തുള്ളിക്കളിക്കുന്ന മനസ്സുമായാണു ഞാൻ കോവിലകത്തേക്ക് തിരിച്ച് നടന്നത്, അല്ല, ഞാൻ പറക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ കാത്തിരിപ്പവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് മാത്രം സ്വന്തമായൊരു പുരുഷനുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിലാദ്യമായി ഞാൻ ഒരു പുരുഷന്റെ ലിംഗം ആസ്വദിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ മൂലകളെ ഒരു പുരുഷന്റെ കരുത്തുള്ള കൈകൾ ലാളിച്ചിരിക്കുന്നു. അധികം വൈകാതെ തന്നെ ഞാൻ എന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരുഷത്തിനു മുമ്പിൽ അടിയറ വക്കാൻ പോവുകയാണു.

കോവിലകത്ത് എന്റെ മുറിയിൽ ഒറ്റക്കിരിക്കുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞുപോയ നിമിഷങ്ങളെപ്പറ്റിയോർത്ത് തുള്ളിച്ചാടുകയായിരുന്നു എന്റെ മനസ്സ്. എന്റെ ആഹ്ലാദം ആരുമായാണു അല്ലെങ്കിൽ എങ്ങിനെയാണു പങ്കുവക്കേണ്ടതെന്ന് എനിക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു. മനസ്സിൽ വേറൊന്നും തോന്നാതിരുന്നപ്പോൾ വീണയെടുത്ത് ശ്രുതിയിട്ടിരുന്നു.

“അല്ലാ എന്തു പറ്റി? മോളിന് വലു സന്തോഷത്തിലാണല്ലോ”? വാതിൽക്കൽ അമ്മത്തമ്പുരാട്ടി നിൽക്കുന്നു. മുഖത്തൊരതിശയഭാവം. കുറച്ചു കാലമായി ഞാൻ വീണ മീട്ടലല്ലാം നിർത്തി വച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

“ഒന്നുല്യമേ”

“എന്നാലൊരു പാട്ടു പാടു. എത്ര നാളായി അമ്മ മോളുടെ പാട്ട് കേട്ടിട്ട്”

അമ്മയെ മുഷിപ്പിക്കാൻ തോന്നിയില്ല. അതിനാൽ വീണയിൽ ശ്രുതിയിട്ട് പാടാൻ തുടങ്ങി.

“വരവീണാ മൃദു പാണീ.....”

“മിടുക്കി” പാട്ടു തീർന്നപ്പോൾ അമ്മ കവിളിൽ അമർത്തി ഉമ്മ വച്ചു.

“ഇത് പോലെ എപ്പോഴും സന്തോഷമായിട്ട് ഇരുന്നാലല്ലേ അച്ഛനും. അമ്മക്കുമൊക്കെ സമാധാനം ഉണ്ടാവുള്ളൂ”?

മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചു. മാലതി തമ്പുരാട്ടി ഇനിയൊരിക്കലും നിങ്ങൾക്ക് മോളെക്കുറിച്ച് വേവലാതിപ്പെടേണ്ടതുണ്ടാവില്ല. ഞാനെന്റെ പുരുഷനെ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു.

നടന്ന് നീങ്ങുന്ന അമ്മയെ നോക്കിയിരുന്നപ്പോൾ നേരിയൊരസൂയ തോന്നി. എന്നെക്കാൾ എത്രയോ സുന്ദരിയാണമ്മ. ഒരുമിച്ച് നടക്കുമ്പോൾ മുത്ത സഹോദരിയാണെന്നേ തോന്നൂ. വയസ്സ് മുപ്പത്തിയഞ്ചു കഴിഞ്ഞതല്ലേയുള്ളൂ? പതിമൂന്നാം വയസ്സിൽ വിവാഹിതയായതാണവർ. ഞാൻ ശാരദയുടെ കൈവിരലുകളിൽ സുഖം കണ്ടെത്തിയിരുന്ന പ്രായത്തിൽ അച്ഛൻ തമ്പുരാന്റെ കുണ്ണയുടെ സ്വാദ് ആസ്വദിക്കാനമ്മക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടായി. അമ്മയുടെ മൂലകളുടെ ഗാംഭീര്യം ഇന്നും കുറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്താണാവോ ബ്രായുടെ അളവ്? മുപ്പത്തെട്ടോ അതോ നാൽപ്പതോ? മനസ്സിൽ ചിലപ്പോൾ അറിയാതെ ആഗ്രഹിച്ച് പോയിട്ടുണ്ട്. പണ്ടത്തെപ്പോലെ അമ്മയുടെ കാടെ ഇനിയും റെങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ! ഫന്നിട്ട് അമ്മ നല

ഉറക്കമായാൽ ബ്ലൗസഴിച്ച് കൊഴുകൊഴുത്ത ആ മാംസഗോളങ്ങളെ മതിയാവോളം ഞരിച്ചുടക്കണം. മുലക്കണ്ണുകൾ ഈമ്പി ഈമ്പി കുടിക്കണം. അമ്മയുടെ പുറങ്ങനെയിരുക്കുന്നുണ്ടാവും. ഇപ്പോൾ? അച്ഛൻ പണ്ണിപ്പണ്ണി അതിപ്പോളൊരു അമ്പലക്കുളമാക്കി മാറ്റിക്കാണണം. ഇപ്പോഴും അച്ഛൻ വരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ അവർ പണ്ണുന്നുണ്ടാവുമോ? അവർക്കെങ്ങനെ പണ്ണാൻ മനസ്സു വരുന്നു പ്രായമായ മകൾ രാത്രി ഒറ്റക്ക് കഴിച്ചു കൂട്ടുമ്പോൾ? അച്ഛന്റെ കുണ്ണ ഇന്നു വരെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വിഷ്ണുവിന്റെ പോലെ ചുവന്നു തുടുത്ത കഷണ്ടിത്തലയോടു കൂടിയതാവാം. അമ്മയെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ അതിൽ നിന്ന് മദജലം. ഊറിവരാൻ തുടങ്ങുമായിരിക്കും. എങ്ങനെയാണാവോ അമ്മ മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ രാത്രി ഒറ്റക്ക് കഴിച്ച് കൂട്ടുന്നത്? അച്ഛൻ മാസത്തിലൊന്നോ രണ്ടോ ദിവസമല്ലേ ഇവിടെ ഉണ്ടാകാറുള്ളൂ? ഇനി അമ്മക്കും ഉണ്ടോ വല്ല ഒളി സേവയും? പലരും ഇവിടെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നടക്കുന്നുണ്ടല്ലോ? അതോ ശാരദയേയോ പാർവ്വതിയേയോ വല്ല പോലെ വിശ്വസ്ത ഭൃത്യരും. അമ്മക്ക് സേവനം ചെയ്ത് കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ?

ചേര ..... ഞാനെന്തൊക്കെയാണീ ചിന്തിക്കുന്നത്? അതും സ്വന്തം അച്ഛനമ്മമാരെപ്പറ്റി ! എങ്കിലും അതെല്ലാം ഓർക്കാൻ വല്ലാത്തൊരു രസം തന്നെ !

ഉച്ചയുണ്ട് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നതാണ് വിഷ്ണുവിനെയാണെന്ന് കാണുവാൻ വേണ്ടി. ഊണിന്റെ കൂടെ എന്നും ഒരു പായസമുണ്ടായിരിക്കും. ഇന്ന് പാലട പ്രഥമനായിരുന്നു. അത് രുചികരമായി കഴിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ വിഷ്ണുവിനെ ഓർമ്മിക്കാൻ തുടങ്ങിയതാണ് അന്ന് സർപ്പക്കാവിൽ വച്ച് ആസ്വദിച്ച വിഷ്ണുവിന്റെ പ്രഥമന്റെ രുചി. അതെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് നാളുകളായിരിക്കുന്നു. അതിനു ശേഷം പിന്നെ അടുത്ത് പെരുമാറാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അമ്പലത്തിൽ പോയാൽ ഒരു മിന്നായം പോലെ മാത്രം കാണാൻ കഴിയും. വെറുമൊരു പുഞ്ചിരിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ ലോഹ്യം പറച്ചിലിൽ എല്ലാം അവസാനിക്കും. പക്ഷെ എനിക്കതു മാത്രം മതിയാവില്ലല്ലോ?

ഈ കഴിക്കുന്നവരുടേയും പകർച്ച വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകുന്നവരുടേയും തിരക്കൊഴിയുന്നതു വരെ കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു. ഇതെന്തൊരു ശല്യമാണിവറ്റുകളെക്കൊണ്ട്! മനുഷ്യനെ ഒന്ന് ജീവിക്കാനും സമ്മതിക്കില്ലെന്ന് വെച്ചാൽ!

തിരക്കെല്ലാം ഒന്നൊതുങ്ങിയപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെ പത്തായപ്പുര ലക്ഷ്യം വച്ച് നടന്നു. ഈ ഭാഗത്തേക്കൊന്നും ഒരിക്കലും വന്നിട്ടേയില്ല. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ വരാതിരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നല്ലോ?. വിഷ്ണുവിനെ മുകളിൽ വിളിച്ചു വരുത്തുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് ഈ ആളൊഴിഞ്ഞ നേരത്ത് അങ്ങോട്ട് ചെന്ന് കാണുന്നതാണ്. പത്തായപ്പുരയുടെ മരക്കോവണി കയറുന്ന സമയത്ത് കാലിന് കുറെശ്ശെ വിറയലുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കഴിഞ്ഞ് കസേരയിൽ ചാരിയിരുന്ന് മയങ്ങുകയാണ് കള്ളൻ. പുറകിലൂടെ പമ്മിച്ചെന്ന് കൈകൊണ്ട് കണ്ണുകൾ രണ്ടും പൊത്തി.

“ആരാത്” പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഞട്ടലിന്റെ ഫലമായിട്ടുള്ള ചോദ്യം.

പക്ഷെ ഞാൻ മിണ്ടാനൊന്നും പോയില്ല. എന്റെ മൃദുലമായ സ്പർശനം കൊണ്ട് ഏതോ സ്ത്രീയാകാം കണ്ണ് പൊത്തിയതെന്ന് തോന്നിക്കാണണം. തീർച്ച വരുത്താൻ വേണ്ടി സാവധാനം എന്റെ കൈത്തണ്ടയിൽ തടവുവാൻ തുടങ്ങി. ആ കൈകൾ എന്റെ കൈകളുടെ മുകളിലേക്ക് കയറുന്നതനുസരിച്ച് ഞാൻ കോരിത്തരിച്ചു നിന്നു.

“മായ ഇപ്പോളിവിടെ ”? എന്റെ കൈകളിലെ സ്വർണ്ണവളകളുടെ സ്പർശനത്താലാവാം ഇത്ര വേഗം എന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്.ആ സ്വരത്തിൽ ഒരമ്പരപ്പിന്റെ ധ്വനി.

“എന്താ എനിക്കിവിടെ വന്നു കൂടെ”? ഞാൻ യാതൊരു ഭാവവ്യത്യാസവും കൂടാതെ ചോദിച്ചു.

“അതല്ല പറഞ്ഞത്. ഈ നട്ടുച്ച സമയത്ത് ഇവിടെ കയറിവരുന്നത് ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ ”?

“കണ്ടാലെന്താ? ആകാശം ഇടിഞ്ഞ് വീഴാനൊന്നും പോണില്ലല്ലോ? എനിക്ക് വിഷ്ണുവിനെ കാണണം എന്ന് തോന്നി. ഞാനിങ്ങോട്ട് പോന്നു അത്ര തന്നെ. അതിന് ആരും പേടിക്കൊന്നും വേണ്ടല്ലോ”?

ഞാൻ എന്റെ കൈകൾ രണ്ടും വിഷ്ണുവിന്റെ കഴുത്തിലൂടെ നെഞ്ചിലേക്കിട്ടു. എന്റെ മുലകൾ രണ്ടും വിഷ്ണുവിന്റെ തോളിലമർത്തിക്കൊണ്ട് ഞാൻ ആ രോമാവൃതമായ നെഞ്ചിൽ എന്റെ വിരലുകളോടിച്ചു. വിഷ്ണുവിന്റെ ചെറിയ മുലക്കണ്ണുകൾ ഉണർന്നെന്നീക്കുന്നത് കാണാൻ നല്ല രസമുള്ള കാഴ്ചയായിരുന്നു. എന്റെ വിരലുകൾക്കിടയിലിട്ട് ഞാനവയെ ഞരിക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ മുലക്കണ്ണുകളും ഉണർന്നെന്നീക്കുന്നത് ഞാനറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വേഷ്ടി മുണ്ട് വലിച്ചുരിക്കെട്ടെന്ന് ബ്ലൗസിനുള്ളിൽ വീർപ്പു മുട്ടി നിൽക്കുന്ന എന്റെ മുലകളെ വിഷ്ണുവിന്റെ തോളിലിട്ട് ഉരസ്സാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ. എന്റെ ചുണ്ടുകൾ വെളുത്ത് തുടുത്ത ആ കഴുത്തിന്റെ പിൻ ഭാഗത്തും ചെവികളിലുമെല്ലാം ഇഴയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ വിഷ്ണുവിന്റെ മേലാസകലം കുളിരിടുന്നത് ഞാനറിഞ്ഞു. തല ചെരിച്ച് പിടിച്ച് ആ കവിളുകളിൽ ഞാൻ ഉമ്മ വച്ച് നിറച്ചു. വിഷ്ണുവും ഉണർന്നെന്നീക്കുകയായിരുന്നു.

ഞാൻ നേരേ ചെന്ന് ആ മടിയിലിരുന്നു. ബ്ലൗസിനുള്ളിൽ നിന്ന്പുറത്തേക്ക് ചാടാൻ വെമ്പി നിൽക്കുന്ന എന്റെ മുലകളെ ആ മുഖത്തിട്ടുറച്ചു. വിഷ്ണു എന്നെ മാറോട് ചേർത്ത് ഇറുകെ പുണർന്നു. ഇരു കൈകളിലുമായി എന്റെ മുഖം കോരിയെടുത്ത് കണ്ണുകളിലേക്കുറ്റു നോക്കി. ഞങ്ങളുടെ ചുണ്ടുകൾ പരസ്പരം ഒട്ടിച്ചേർന്നു. മിനുസമുള്ള ആ നാവ് എന്റെ ചുണ്ടുകളുടെ അതിരുകൾ ഭേദിച്ച് എന്റെ വായ്ക്കുള്ളിലേക്ക് കടന്നു. എന്റെ നാവുമായി കൂടിച്ചേർന്ന് പരസ്പരം ചുറ്റിപ്പിണയാൻ തുടങ്ങി. ആ നാവിലൂടെ ഊറി വരുന്ന കൊഴുത്ത മധുരരസം ഞങ്ങൾ ആർത്തിയോടെ പരസ്പരം ഊറ്റിയുറ്റി കുടിച്ചു. എന്റെ ശരീരത്തിലൂടെ അലഞ്ഞു നടന്നിരുന്ന ആ കൈകൾ ഒടുവിൽ എന്റെ ബ്ലൗസിന്റെ ഹുക്കുകൾ അഴിച്ചു മാറ്റാൻ തുടങ്ങി. ബ്രായുടെ കൊളുത്ത് കൂടി വേർപെട്ട് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ കൈകളിലൂടെ ഊരി അവ താഴേക്കിട്ടു. നഗ്നമായ എന്റെ മുലകൾ ഞാനാ മുഖത്തിട്ടുറച്ചു. ചെറുതായി വളർന്ന് നിൽക്കുന്ന താടി രോമങ്ങൾ മുലകളിൽ കൊള്ളുമ്പോളുണ്ടാവുന്ന സുഖം എനിക്ക് വളരെ ഹൃദ്യമായനുഭവപ്പെട്ടു. ഞാനറിയാതെ ഞെട്ടി. എന്റെ ദേഹമാകെ കോരിത്തരിച്ചു. കൈത്തണ്ടയിൽ വളർന്ന് നിന്നിരുന്ന സ്വർണ്ണ നിറമുള്ള രോമങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നു എന്റെ മുലക്കണ്ണുകൾ വലിച്ചു കുടിക്കപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി തയ്യാറെടുത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ അതിലൊരേണ്ണം വിഷ്ണുവിന്റെ വായ്ക്കുള്ളിൽ തിരുകിക്കൊടുത്തു. നാവു കൊണ്ട് മുലക്കണ്ണി സാവധാനം നൂണയുന്നതിനോടൊപ്പം മറ്റേ മുല അമർത്തി കശക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു വിഷ്ണു. എല്ലാമെല്ലാം മറന്ന് ഞാൻ വിഷ്ണുവിന്റെ ലാളനകൾക്ക് വഴങ്ങി ആ മടിയിൽ ഇരുന്നു. താഴേ നിന്ന് വിഷ്ണുവിന്റെ കണ്ണയുടെ അനക്കം ഞാനറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മുണ്ട് വകഞ്ഞു മാറ്റി ഞാനവനെ പറഞ്ഞെടുത്ത് ലാളിച്ചു.

ചുവന്നു തുടുത്ത ആ മുഖം എന്റെ പുറിനുള്ളിൽ കയറാൻ അവൻ തയ്യാറെടുത്തിരിക്കുകയാണെന്നറിയിച്ചു. അവനെ എന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ ഞാനും തയ്യാറായിരിക്കുകയായിരുന്നു. എല്ലാ സുഖങ്ങളും ഇന്നനുഭവിച്ചറിയണം. ഇതു പോലെ ഒരവസരം ഇനിയെന്നാണ് ഒത്ത് വരികയെന്ന് പറയാനാവില്ല. ഞാൻ കുനിഞ്ഞ് ആ പതുപതുത്ത മകുടത്തിൽ അമർത്തിയുമു വെച്ചു. അതിന്റെ പിഞ്ചു വായിൽ തെളിഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന തേൻ കണം ഞാനെന്റെ നാവു കൊണ്ട് ഒപ്പിയെടുത്തു. ഓരോ തുള്ളി നക്കിയെടുക്കുമ്പോഴും ആദ്യത്തേതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി വരികയായിരുന്നു അതിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നുള്ള പ്രവാഹം.

ഇല്ല ഇതിങ്ങനെ ഒഴുക്കിക്കളയാനുള്ളതല്ല, ഒരിറ്റുപോലും പാഴാവാതെ ഇതെല്ലാം എന്റെ പുറിനകത്ത് ഒഴുക്കിവിടണം. വരണ്ടു കിടക്കുന്ന ആ തരിശുഭൂമി ഈ കുളിർ മഴയിൽ കുതിർന്ന് പുളകമണിയണം. വിഷ്ണുവിന്റെ മടിയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് ഞാനെന്റെ ഉടുമുണ്ടും പാൻറീസും വലിച്ചുരി താഴേക്കിട്ടു. ജീവിതത്തിലാദ്യമായി ഞാനൊരു പുരുഷന്റെ മുന്നിൽ പൂർണ്ണ നഗ്നയായി നിന്നു. എനിക്ക് തീരെ നാണമോ നഷ്ടം ബോധമോ തോന്നിയില്ല . മറിച്ച് എല്ലാമെല്ലാം എന്റെ വിഷ്ണുവിനു കാഴ്ച വക്കാൻ പോകുന്നതിൽ എനിക്ക് ചാരിതാർത്ഥ്യമാണുണ്ടായത്. നറു തേൻ ഒഴുക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നിരുന്ന ആ കുണ്ണത്തലപ്പ് എന്റെ പുറിന്റെ കവാടത്തിൽ വെച്ച് ഞാൻ ഉരസ്സി. വർഷക്കാലത്ത് നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന അമ്പലക്കുളം പോലെ എന്റെ പുറിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് മദ ജലം പ്രവഹിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ആ കൊഴുത്ത നീർച്ചാലിൽ വിഷ്ണുവിന്റെ കുണ്ണത്തലപ്പിട്ട് ഉരക്കുമ്പോൾ .....

ഹായ്.....ഇവിടെയാണ് സ്വർഗ്ഗം.....
പൂർണ്ണ നഗ്നയായി വിഷ്ണുവിനെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കൊതിച്ച് അവിടെ കിടന്നിരുന്ന മരക്കട്ടിലിൽ മലർന്ന് കിടന്ന് വിഷ്ണുവിന്റെ കൈകൾ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു

“വരു വിഷ്ണു .....എന്നെ സ്വീകരിക്കു .....”

പക്ഷെ.....

എന്റെ നഗ്നമേനിയിലേക്ക് ആവേശത്തോടെ ചാടി വീഴുന്ന വിഷ്ണുവിന്റെ വരവ് കാത്തിരുന്ന എനിക്ക് തെറ്റിപ്പോയി. വിഷ്ണു അവിടെ തന്നെയിരിക്കുകയായിരുന്നു

..... ഒരു ഹിമപർവ്വതം പോലെ.....

എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ തന്നെ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇത്രയും മാദകമായ എന്റെ നഗ്ന ശരീരം കണ്ടിട്ടും വിഷ്ണു അനങ്ങാതിരിക്കുകയോ?

“മായ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. മായേടെ ജാതകത്തെക്കുറിച്ചൊക്കെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷകന്യകാ യോഗം ഉള്ളതോണ്ട് മായേടെ കൂടെ.....ഇല്ലത് ഞാൻ മാത്രേ ഒരാൾ തരി ഉള്ളൂ. എനിക്കെന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചുന്ന് വെച്ചാൽ?”.

“അതിനെന്താ വിഷ്ണു ഈ കാണുന്നതൊക്കെ എന്തേം വിഷ്ണുന്തേം കൂടിട്ടല്ലേ? പിന്നെന്താ ഒരു സന്ദേഹം?”

“അല്ല ഈ ജീവിതം ഒന്നാക്കെ വെച്ചാൽ കാണാൻ പോണല്ലേ ഉള്ളൂ? എനിക്കാണെന്ന് വെച്ചാൽ വയസ്സ് ഇരുപത്തിരണ്ട് കഴിയാൻ പോണേ ഉള്ളൂ. ഇനീം ആയുസ്സ് എത്രയോ ബാക്കി കിടക്കാലേ?”

ഭീരു ! എന്നെ മംഗല്യം ചെയ്യാൽ പെട്ടെന്ന് മരിച്ചു പോകുമെന്ന ഭീതിയിലാണു.

“വേണ്ട വിഷ്ണു, വിഷ്ണുവെന്നെ മംഗല്യം ചെയ്യൂ. പക്ഷെ ഇപ്പോ എനിക്ക് വിഷ്ണുവിനെ വേണം, എന്റെ ദാഹം തീരുന്നത് വരെ..... വരു.....ഒരിക്കൽ മാത്രം..... ഇനിയൊരിക്കലും ഞാൻ ശല്യത്തിനു വരില്ല..... പക്ഷെ ഇപ്പോളെനിക്ക് പുരുഷസുഖം എന്താണെന്നറിയണം..... വരു ഒരാറ്റത്തവണ മാത്രം” ഞാൻ കെഞ്ചുകയായിരുന്നു. അതോ യാചനയോ ?

“ഞാൻ പറയുന്നത് കേട്ട് മായക്ക് വേഷമം തോന്നരുത്. കഴുത്തിലൊരു താലികെട്ടില്ലെങ്കിലും നമ്മളു തമ്മിലൊരു ബന്ധം ഉണ്ടായാൽ ഞാൻ മായയുടെ ഭർത്തൃസമനാവുലോ? അപ്പോ പിന്നെ..... ഒരു കാര്യത്തിലെനിക്കെതിർപ്പില്ല..... ഇത് പോലൊക്കെ തൊട്ടും പിടിച്ചും ഒക്കെ നടക്കാൻ എനിക്ക് വിരോധല്ല. അതിനപ്പുറം ഒന്നും.....”

എന്റെ സ്ത്രീത്വത്തിനേറ്റ ഏറ്റവും വലിയ അപമാനം..... രാജകുടുംബംഗമായ ഞാൻ ഈ ദാരിദ്ര്യം പിടിച്ച ബ്രാഹ്മണന്റെ മുന്നിൽ ഒരു ഭിക്ഷക്കാരിയെപ്പോലെ കെഞ്ചിയിട്ടും..... പൂർണ്ണ നഗ്നയായി കിടന്നു കൊടുത്തിട്ടും അയാൾക്ക് അയാളുടെ പ്രാണനാണ് വലുത്. ദുരിതം പിടിച്ച ഒരു ആയുസ്സു മുഴുവൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ മെച്ചമല്ലെ ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ആഡംബര പൂർവ്വം ജീവിക്കുന്നത്? ഹും! തൊട്ടും പിടിച്ചുമൊക്കെ നടക്കാൻ വിരോധമില്ല പോലും!

“എന്ന് വെച്ചാൽ ഞാൻ എന്നും വന്ന് നിന്റെ കുണ്ണ ഉമ്പിത്തരണമെന്ന് അല്ലേടാ ദരിദ്രവാസീ! അതിനു ഞാൻ നിന്റെ വെപ്പാട്ടിയാണോടാ”?

“മായേ! എന്തൊക്കയാ ഈ പറയുന്നത്! ശിവ ശിവ” പെട്ടെന്നുള്ള എന്റെ പൊട്ടിത്തരിയിൽ അമ്പരന്ന് നിൽക്കുന്ന വിഷ്ണു.

“ഹാ! ആരാടാ നിന്റെ മായ? തമ്പുരാട്ടിന് വിളിക്കെടാ തെണ്ടീ” തികച്ചും കലി വന്ന് പോയിരുന്നു. ദാരികന്റെ തലയറുത്ത് അട്ടഹസിക്കുന്ന ഭദ്രകാളിയുടെ രൂപമാണ് മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞത്.

“കടന്ന് പൊയ്ക്കോണം. ഇവിടന്ന്. അമ്പലത്തില് വേറൊരു ശാന്തിക്കാരനെ കിട്ടാൻ കോലോത്തേക്ക് ഒരു പ്രയാസോല്ലൂ”

ധൃതിയിൽ വസ്രുങ്ങൾ വാരിവലിച്ചിട്ട് ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു പോലെ പുറത്ത് കടന്നു.

“തമ്പുരാട്ടി എവിടന്നാണാവോ വരണേ ഈ നേരത്ത്”? അകത്തെ ഏതോ പണിക്കാരിയാണു. അവൾക്ക് കൊഞ്ചാൻ വരാൻ കണ്ടൊരു സമയം!

“നിൻറമ്മേടെ പിണ്ഡം വക്കാൻ പോയിട്ട് വരുവാണ്ട്. ഹാ! കടന്നു പോടി ചുലേ എന്റെ മുവീന് (നിൻറമ്മേടെ പുരിൻറകത്ത് എന്ന് പറയാനാണ് ആദ്യം നാക്ക് വളച്ചത്)

വേഗം പോയി മുറിയിൽ ആട്ടു കട്ടിലിൽ കമിഴ്ന്ന് കിടന്നു . ഒന്നുറക്കെ പൊട്ടിക്കരയാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ വളരെ ആശ്വാസമായേനെ. പക്ഷെ .....കോലോത്തെ തമ്പുരാട്ടി പൊട്ടിക്കരയുകയോ .....? ഘേ .....ലജ്ജാവഹം.....

അടുത്ത ആയില്യം നാളിൽ വിഷ്ണുവിനു പകരം വന്ന തിരുമേനി സർപ്പക്കാവിൽ നാഗ വിഗ്രഹങ്ങളിൽ നൂറും പാലും കൊടുക്കുന്നത് നിർവ്വീകാരമായി നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ. അന്ന് വഴക്കിട്ട് പോന്നതിനു ശേഷം വിഷ്ണുവിനെ പിന്നിടാരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. എന്റെ അപ്രീതി കാരണം അന്നു തന്നെ സ്ഥലം വിട്ടു കാണണം. അന്നത്തോടെ എന്നും വൈകീട്ടുള്ള ക്ഷേത്ര ദർശനം ഞാൻ നിർത്തി വെച്ചിരുന്നു. അടുത്ത തികളാഴ്ച അവലത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ കണ്ടത് ഈ തിരുമേനിയെയാണു. ഒരു കോന്തൻ കിഴങ്ങൻ നമ്പൂതിരി! ഐശ്വര്യമില്ലാത്ത അയാളുടെ മോന്ത കണ്ടാൽ ഒരാട്ട് വെച്ച് കൊടുക്കാൻ തോന്നും. ശ്രീകോവിലിനകത്തും ഒരു ചൈതന്യമില്ലാത്ത പോലെയുള്ള അവസ്ഥ. മുനിഞ്ഞ് കത്തുന്ന നിലവിളക്കുകൾ. എല്ലായിടത്തും അന്ധകാരം പടർന്നിരിക്കുന്ന പോലെ.

വിഷ്ണുവിനോട് വഴക്കിടേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നു. എല്ലാവർക്കും പണത്തിലും പ്രതാപത്തിലുമൊക്കെ വെളുത് സ്വന്തം പ്രാണനല്ലേ? എന്തിന് അവരെ പഴിക്കുന്നു? സ്വന്തം തലവിധിയുടെ ദോഷത്തിന്? തൽക്കാലം അതു പോലെയൊക്കെ തൊട്ടും പിടിച്ചുമൊക്കെ പോയാൽ മതിയായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ വിഷ്ണുവിന്റെ കുണ്ണ ഉറമ്പിക്കൊടുക്കുന്നതിനു പകരമായി എന്റെ പൂർ നക്കിത്തരാനും അയാൾ സന്നദ്ധനാകുമായിരുന്നേനെ. ഇന്നുവരെ വാലിയക്കാരികൾ മാത്രം നൂണത്തിട്ടുള്ള എന്റെ പൂർ ഒരാണിന്റെ നാവിന്റെ വൈവിധ്യമായ സ്വാദു കൂടി അനുഭവിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്തു ചെയ്യാം? എല്ലാം പെട്ടെന്നുള്ള ഒരു മുൻ കോപത്തിന്റെ ഫലം. എനിക്കു തന്നെ പലപ്പോഴും പിടി കിട്ടാറില്ല എന്റെ സ്വഭാവത്തെ പറ്റി. അതു പോലെ പാർവ്വതിയെ പറഞ്ഞു വിട്ടതും പരമ അബദ്ധമായിപ്പോയി. ഒന്ന് വിരട്ടി നിർത്തിയാൽ മാത്രം മതിയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ വൃശ്ചിക മാസത്തിലെ കുളിരുള്ള രാത്രികളിൽ അവളുടെ അഭാവം വളരെയധികം അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവളുടെ ആ രഹസ്യക്കാരൻ അച്ചുതനേയും പിന്നീട് കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവനും ഭയന്ന് സ്ഥലം വിട്ടു കാണണം. അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ കാണുമ്പോൾ ഒളിച്ച് നിൽക്കുകയാകണം. നേരിട്ട് കാണുകയാണെങ്കിൽ വിളിച്ചുകത്ത് കയറ്റാമായിരുന്നു. എന്നെ പണ്ണാൻ വളരെയധികം ആഗ്രഹിച്ചതല്ലേ? രണ്ടു പേരുടേയും ആഗ്രഹങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് നിറവേറ്റപ്പെടുമായിരുന്നു. ഈ ആണുങ്ങളെല്ലാം ഒരു വക ഭീരുക്കൾ തന്നെ. ഒരു പീഠപ്പെണ്ണിന്റെ മുനിൽ തലയുയർത്തി നിൽക്കാൻ പോലും കഴിവില്ലാത്തവർ! ആദ്യം അച്ചുതൻ..... ഇപ്പോൾ വിഷ്ണു.

ചിലപ്പോൾ തോന്നാറുണ്ട് . രണ്ടാം നിലയിലെ പൊറുതി മാറ്റി താഴെ അമ്മയുടെ കൂടെ കിടപ്പാക്കിയാലോ? അമ്മ വിലക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നിട്ട് അവർ ഉറങ്ങുന്ന സമയത്ത് ആ മാംസളമായ ശരീരം കെട്ടിപ്പുണർന്ന്..... അമ്മ എതിർപ്പൊന്നും കാണിക്കാനിടയില്ല. പ്രായമായ മക്കളുടെ മനസ്സ് ഏറ്റവുമധികം വായിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നത് അമ്മമാർക്കാണ്ല്ലോ?

“വെശന്ത് വയ്യ... എന്തെങ്കിലും തിന്നാൻ തരുവോ”

ഞെട്ടിപ്പോയി. മുനിൽ കൈ നീട്ടി നിൽക്കുന്ന പൊട്ടൻ കുട്ടൻ. ഇയാളെങ്ങനെ ഇതിനുള്ളിൽ കയറിക്കൂടി? ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ സർപ്പക്കാവു തീണ്ടി അശുദ്ധമാക്കിയതിന് തല്ലി ശരിയാക്കും ഇതിനെ. ആ കിഴങ്ങൻ നമ്പൂതിരി എപ്പോൾ പുറത്ത് പോയി? പോകുമ്പോൾ ഒന്ന് പറഞ്ഞതു കൂടിയില്ല ആ ശുംഭൻ! നേദിച്ച പഴം കൈകളിലേക്കിട്ട് കൊടുത്തു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു

“വേഗം തിന്നിട്ട് പൊയ്ക്കോളൂ. ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ പ്രശ്നം വരും” പഴം തൊലിയുരിച്ച് അർത്തിത്തോടെ തിന്നുന്ന പൊടനെ കനത്ത പാർവ്വം നോക്കി നിന്നു

നല്ല ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരം. മുട്ടിനു താഴെ വരെ മാത്രമെത്തുന്ന ഒരു മുണ്ട് മാത്രമേ ശരീരത്തിലുള്ളൂ. കുളിച്ചിട്ടോ പല്ലു തേച്ചിട്ടോ അനവധി കാലമായെന്ന് തോന്നുന്നു. പൊടിയും അഴുക്കും പുരണ്ട ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വൃത്തികെട്ട മണമുയരുന്നുണ്ട്. മുഖത്ത് അവിടവിടെയായി വളർന്ന് നിൽക്കുന്ന താടി. ഇയാൾക്ക് സ്വന്തക്കാരാരുമില്ലേ ഒന്ന് വൃത്തിയാക്കി നടത്താൻ? പൊട്ടനല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു പെണ്ണിനെ ശരിക്കും ഇട്ട് സുഖിപ്പിക്കാനുള്ള ആരോഗ്യമുണ്ടിയാൾക്ക്.

“ഇനി എന്തെങ്കിലുംണ്ടോ കൈയ്യിലു” പൊട്ടൻ പഴം തിന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാഗങ്ങൾക്ക് നിവേദിച്ച പാലിലേക്കാണിപ്പോൾ നോട്ടം.

“ഇതാ കുടിച്ചോളൂ” പാൽ പാത്രം നീട്ടിയിട്ട് പറഞ്ഞു. കണ്ണും കാതുമില്ലാത്ത ഈ കരിങ്കൽ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദമല്ലേ ബുദ്ധിയുറക്കാത്ത ഈ പാവത്തിനു കൊടുക്കുന്നത്?

“ഇനി എന്താ ഉള്ളത്? പൊട്ടൻ പാൽ പാത്രവും കാലിയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

“അമ്മിഞ്ഞ കുടിക്കണോ?” വെറുതെ കുസൃതിയായിട്ടാണ് ചോദിച്ചത്.

“ഉം വേണം വേണം” പൊട്ടൻ ആഹ്ലാദത്താൽ തുള്ളിച്ചാടി.

ചുറ്റും നോക്കി. തികച്ചും വിജനമായ സർപ്പക്കാവ്. മറ്റാരും ഇപ്പോഴിവിടേക്ക് വരാനിടയില്ല. എന്തു കൊണ്ട് ഒന്ന് ശ്രമിച്ചു നോക്കിക്കൂടാ? ബുദ്ധിയുറക്കാത്തവനാണെങ്കിലും ഇവനും ഒരാണാണല്ലോ? അമ്മിഞ്ഞപ്പാൽ കിട്ടുമെന്ന് കരുതി കുറച്ചു നേരമെങ്കിലും കുടിച്ചു തരും. എനിക്കും അത്രയും ആശ്വാസം.

“ദാ അങ്ങട്ട് ഇരുന്നോളൂ, ഇപ്പോ തരാം അമ്മിഞ്ഞ”. പൊട്ടനെ കരിങ്കൽ തറയിൽ ഇരുത്തി കൈകൾ പുറകോട്ടേക്കാക്കി ബ്ലൗസിന്റെ ഹുക്കുകളുരാൻ തുടങ്ങി. ഈ ബാക്ക് ഓപ്പൺ ബ്ലൗസുകൾ എന്തൊരു ശല്യമാണു! മുലകൾ എടുത്തു പിടിച്ച് നിൽക്കുമെന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ. പക്ഷേ അവ ധരിക്കാനും അഴിക്കാനും മറ്റാരുടെയെങ്കിലും സഹായം വേണം. ബ്ലൗസിന്റെ ഹുക്കുകളുരി ബ്രായുടെ കൊളുത്തുകൾ കുടി വിടുവിച്ചപ്പോൾ വീർപ്പുമുട്ടി നിന്നിരുന്ന മുലകൾ സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയ ആശ്വാസത്തിൽ പുറത്തേക്ക് കുതിച്ചു.

“ഹായ് അമ്മിഞ്ഞ! ” പൊട്ടന്റെ ആഹ്ലാദ സ്വരം.

“വേഗം കുടിച്ചോളൂ” മുലക്കണ്ണ് ചുണ്ടിലേക്ക് തിരുകിക്കയറ്റിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. പല്ലു തേക്കാത്തതിനാലാവാം വായിൽ നിന്ന് ദുർഗ്ഗന്ധം വമിക്കുന്നു. പക്ഷേ എനിക്കതൊരു പ്രശ്നമല്ലായിരുന്നു. ഞാനെന്റെ മുലക്കണ്ണ് കഴിയാവുന്നിടത്തോളം ആ വായിലേക്ക് തള്ളി വച്ച് കൊടുത്തു.

ങ്ങ്.....ങ്ങ്..... പൊട്ടൻ ആണ് വലിച്ച് കുടിക്കുകയാണ്. ഒപ്പം ഞാൻ വായുവിൽ ഉയർന്നുയർന്ന് പോവുകയാണ്. ഹൗ ..... എന്തൊരു സുഖം ..... ഇടക്ക് പല്ലുകൾ മുലകളിൽ കൊള്ളുമ്പോൾ ദേഹമാകെ കുളിരിടുന്നു.

“പാല് കിട്ടണില്ലല്ലോ”? പൊട്ടന്റെ ആവലാതി.

“രണ്ട് കൈകൊണ്ടും നന്നായി അമർത്തിക്കോളൂ . അപ്പോ കിട്ടും പാല് ” ഞാൻ നിർവ്വതിയോടെ പറഞ്ഞു.

“ഹൃദയൻരമേ ..... ”ഇത്ര ശക്തിയോടെ ആരും ഇന്നു വരെ എന്റെ മൂലകൾ പിടിച്ച് ഞെരിച്ചിട്ടില്ല. ഈ സുഖമെല്ലാം ഇതിനകത്ത് ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നോ? എന്റെ ഭഗവതീ. പൊട്ടനാണെങ്കിലും ഇവനെ ഈ സമയത്തിങ്ങോട്ടയച്ചത് എന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവങ്ങൾ കേട്ടതിന്റെ ഫലമായിട്ടാവാം. അയ്യോ എന്നെയിതാ ഉടലോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു പോവുന്നു.....

വയ്യ ഇനി പിടിച്ച് നിൽക്കാൻ വയ്യ. ഇവന്റെ കുണ്ണ എനിക്കിപ്പോൾ തന്നെ തിന്നണം. മറ്റാരും അത് അനുഭവിച്ചിരിക്കാൻ വഴിയില്ല. എന്റെ കന്നിപ്പുറിൽ ആദ്യം ഇവന്റെ കുണ്ണ തന്നെ അമൃത മഴ പെയ്യിക്കണം.

കൈകൾ പൊട്ടന്റെ മുണ്ടിന്റെ കുത്തിലേക്ക് നീങ്ങി. മുണ്ടും അതിനടിയിലെ ശീലക്കോണകവും ഞൊടിയിടയിൽ താഴേക്ക് പതിച്ചു.

“അയ്യേ, എന്തിനാ ചുക്ക് മണി പിടിക്കണം?” പൊട്ടന്റെ കുണ്ണയിൽ ഞാൻ സാവധാനം തഴുകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചോദിക്കുന്നത് കേട്ടു.

“ഇവിടപ്പടി ചെളിയാ അതൊന്ന് തൊടച്ച് കളയാൻ വേണ്ടി”. എന്റെ മൃദുലമായ കൈകളാൽ തലോടിയിട്ടും അത് ബലം വച്ച് വരുന്നില്ല. ബലം വക്കാതെ തന്നെ അതൊരു ഇരുമ്പുലക്ക പോലിരിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ പൂർണ്ണ രൂപത്തിൽ കാണാനെന്തൊരു രസമായിരിക്കും? ഞാനെന്തായാലും ഭാഗ്യവതി തന്നെ. ഇത്ര കാലത്തെ കാത്തിരിപ്പിനു ശേഷമാണെങ്കിൽ കൂടി എനിക്കിതാ ഒരു ആനക്കുണ്ണ എന്റെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച് അനുഭവിക്കാൻ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്റെ മുഖം രോമങ്ങൾ നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന ആ കവക്കുട്ടിലേക്ക് താൻ ചെന്നു. അവിടെ നിന്നുയരുന്ന പൊടിയുടേയും അഴുക്കിന്റേയും ഗന്ധം എന്നെ മത്തു പിടിപ്പിച്ചു. സുരത സന്നദ്ധയാകുന്ന പെണ്ണിന് ഹൃദയമായൊരനുഭൂതിയാണീ കവക്കുട്ടിലെ രോമത്തിന്റെ മണം.

“യാശ്ചരൂ” പൊടിപടലങ്ങൾ നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന കുണ്ണത്തടത്തിന്റെ അസഹ്യമായ ദുർഗ്ഗന്ധം കൊണ്ട് ഞാൻ തുമ്മിപ്പോയി.

തളർന്ന് കിടക്കുന്ന കുണ്ണയെടുത്ത് ഞാൻ എന്റെ കൈകളിലിട്ട് ഓമനിച്ചു. മുകളിൽ നിന്ന് അതിന്റെ തൊലിയുരിച്ച് താഴേക്ക് കൊണ്ടു വന്നു. മകുടത്തിന്റെ ചുവട്ടിലെല്ലാം നൂലു പോലെ എന്തോ കട്ട പിടിച്ചു കിടക്കുന്നു. എന്റെ മുണ്ടിന്റെ തലപ്പു കൊണ്ട് ഞാനതെല്ലാം വൃത്തിയാക്കി. സാവധാനം ഞാനെന്റെ വാ പൊളിച്ച് ആ പെരുങ്കുണ്ണയെ വിഴുങ്ങി. ബലം വക്കാത്തതിനാൽ മൃദുലമായ ആ മകുടത്തിൽ നാവു കൊണ്ട് നുണഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എന്റെ മൂലകളുടെ മേലുള്ള പൊട്ടന്റെ ഞരിക്കലിനു ശക്തികൂടി വരുന്നതായി തോന്നി. ഇതു വരെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പരമസുഖം അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണയാൾ. മുഖമാകെ വന്ന് തുടുത്തിരിക്കുന്നു. കണ്ണുകൾ കുറുകിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ വായിൽ ആ പെരുങ്കുണ്ണ വളർന്നു വരുന്നത് ഞാനറിഞ്ഞു. എന്റെ തൊണ്ടയിൽ ചെന്ന് മുട്ടി നിൽക്കുകയാണത്. പക്ഷെ പകുതി മാത്രമേ എന്റെ വായ്ക്കുള്ളിലായിട്ടുള്ളൂ.

അല്ല, ഇതിന്റെ സ്ഥാനം ഇവിടെയല്ല. ഈ ഭീമാകാരനെ സ്വീകരിക്കാൻ എന്റെ കയ്യിൽ ആരും ഇതു വരെ സ്പർശിക്കാത്തൊരു നിധിയുണ്ട്. ഞാൻ പെട്ടെന്നെഴുന്നേറ്റ് എന്റെ മുണ്ടും പാൻറീസും അഴിച്ചു മാറ്റി. പൂർണ്ണ നഗ്നയായി നിൽക്കുന്ന എന്റെ പാറിലേക്ക് പൊടൻ കൗതുക പാർവം നോക്കുന്നു.

ഒരു കൊച്ചു കുട്ടി കളിപ്പാട്ടും കണ്ട് രസിക്കുന്ന പോലെ. അതോ പട്ടി പൂരം കാണുന്നത് പോലെയോ? ഈശ്വരാ ഇതെന്തൊരു വിചിത്ര സൃഷ്ടി!

രണ്ടു കൈകൊണ്ടും എന്റെ പൂരിന്റെ ഇതളുകൾ വിടർത്തി ബലം പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന കുണ്ണയിൽ വച്ച് ഉരസ്സി. ഈ ഗദ ഉള്ളിൽ കയറണമെങ്കിൽ ശക്തിയായി വച്ചമർത്തിയേ പറ്റൂ. ഞാൻ കുണ്ണയുടെ മകുടം പൂരിന്റെ വാതിൽക്കൽ വച്ച് പൊട്ടന്റെ ദേഹത്തേക്ക് ശക്തിയായി അമർന്നു.

“അയ്യോ എന്നെ കൊല്ലാൻ പോണേ” പൊട്ടന്റെ ഭീതി പുണ്ട നിലവിളി.

“മിണ്ടാതെ കിടന്നോ അവിടെ ഇല്ലെങ്കിൽ കല്ലെടുത്ത് തല ഇടിച്ച്മാടക്കും” ഞാൻ അവനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി.

അവന്റെ മുഖത്ത് ഭയത്തിന്റെ നിഴലാട്ടം.

ചെറിയ ഇഞ്ചക്ഷൻ കുപ്പിയിൽ കൈവിരലിട്ട പോലെ എന്റെ പൂരിന്റെ ഉള്ളിൽ അൽപമായി പ്രവേശിച്ചിട്ടേയുള്ളൂ കുണ്ണത്തലപ്പ്.. സർവ്വശക്തിയുമെടുത്ത് ഞാൻ മുന്നിലേക്ക് തള്ളി.

“അയ്യോ എൻമേ ..... ചുട്ടു പഴുപ്പിച്ച ഒരിരുമ്പു കമ്പി ഉള്ളിലേക്ക് കയറിയ പ്രതീതി..... എവിടെയെല്ലാമോ നീറ്റലെടുക്കുന്നു. ....എന്റെ കന്യകാത്വം നഷ്ടപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞുവോ?..... കുറച്ചു നേരം അനങ്ങാതെ നിന്നു.

പൊട്ടന്റെ പ്രതികരണവും മാറിയിരിക്കുന്നു. മുഖത്ത് ഒരു പ്രത്യേക ഭാവം വന്നിട്ടുണ്ട്. ചുവന്ന് തുടുത്തിരിക്കുന്നു മുഖമെല്ലാം. ഞാൻ നിന്ന നിൽപ്പിൽ എന്റെ അരക്കെട്ട് മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും സാവധാനം ചലിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ പൊട്ടനും ആവേശം വന്നിരിക്കുന്നു. ആദ്യ സൂരതത്തിന്റെ സ്വാദ് അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങിയെന്ന് തോന്നുന്നു. എന്റെ ചലനങ്ങൾക്കൊപ്പം അരക്കെട്ട് മുന്നോട്ട് തള്ളാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇനി സമയം പാഴാക്കാനില്ല. ഞാൻ താഴെ കരിയിലകൾക്കു മുകളിൽ മലർന്ന് കിടന്ന് പൊട്ടനെ കൈകൊണ്ട് മാടി വിളിച്ചു. സ്വർഗ്ഗീയ സുഖത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ തയ്യാറെടുത്തു കൊണ്ട് എന്നെ സമീപിക്കുന്ന പൊട്ടന്റെ ഭീകരക്കുണ്ണയെ ഞാൻ രോമാഞ്ചത്തോടു കൂടി നോക്കി ആസ്വദിച്ചു. കുട്ടിശ്ശങ്കരന്റെ കണത്തണ്ട് പോലിരിക്കുന്നു!

ഇത്രയും കാലം ഭഗവാനെ സേവിച്ചതിനു പ്രതിഫലമായി എനിക്ക് ദൈവങ്ങൾ കനിഞ്ഞനുഗ്രഹിച്ച് സമ്മാനിച്ചതാണിത്. പണവും പ്രതാപവുമൊന്നുമല്ല പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് വലുത്. ഇത് പോലെയുള്ള ഒരു രാക്ഷസക്കുണ്ണകൊണ്ടുള്ള മതി മരന്നുള്ള പണ്ണലാണ്! എന്റെ നഗ്നമായ ദേഹത്ത് കയറിക്കിടന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു പൊട്ടൻ. പൊട്ടനോ? അല്ല എന്റെ കുട്ടൻ. എന്റെ ..... മാത്രം ..... കുട്ടൻ .....

എന്റെ പൂരിനുള്ളിൽ പൂർണ്ണമായും കയറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ആ വികൃതിക്കുണ്ണ. എൻമേ ..... ഇത് മുഴുവൻ എങ്ങനെ ഉള്ളിലേക്ക് കയറിപ്പോയി ?.....നീറ്റലും പുകച്ചിലുമൊന്നുമില്ലാതെ അറിയുന്നില്ല. ഞാനിപ്പോൾ ആകാശത്ത് പറന്ന് നടക്കുകയാണ്. എന്റെ കുട്ടൻ എന്നെ രണ്ടു കൈകളിലുമെടുത്ത് വായുവിലൂടെ പറത്തുകയാണ്. കൈകൾ എന്റെ ഇരുവശത്തും കുത്തി നിന്ന് അരക്കെട്ട് ആകാശത്തോളമുയർത്തി താഴെ പാതാളം വരെ താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ ഈ ലോകം മുഴുവൻ മറന്ന് എന്റെ ആദ്യ സുരതത്തിൽ ലയിച്ച് കിടന്നു. ഓരോ അടിയിലും കുണ്ണത്തലപ്പ് തൊണ്ട വരെ മുട്ടുന്നുണ്ടോ ? കോവിലകത്തെ പട്ടുമെത്തിൽ കിടന്ന് ആദ്യ സുരത സുഖം അനുഭവിക്കേണ്ട ഞാൻ ഇവിടെ ഈ സർപ്പക്കാവിലെ കരിയിലകൾക്കു മേലെ .....

പക്ഷെ എനിക്കതിൽ യാതൊരു വിഷമവുമില്ലായിരുന്നു. ഇതു പോലൊരു പരമസുഖം എനിക്കൊരിക്കലും അവിടെ കിട്ടാൻ വഴിയില്ല .

ഈ.....ഹൃയ്.....ഈയ്.....കൂട്ടന് സുഖം പിടിച്ച് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു

ഞാൻ കൈകളുയർത്തി കുട്ടന്റെ ശരീരം എന്റെ നഗ്നമായ മാറിലേക്കു വലിച്ചിട്ടു. വിയർപ്പു പൊടിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ആ തുടുത്ത മുഖത്തെ താടി രോമങ്ങൾ എന്റെ മുഖത്തിട്ടുറച്ചു ആ മുഖത്ത് എത്ര ഉമ്മകൾ വാരിക്കോരിച്ചൊരിഞ്ഞിട്ടും എനിക്ക് മതിയായില്ല. രോമാവൃതമായ ആ മാറിൽ എന്റെ നഗ്നമായ മുലകൾ അമർത്തി വച്ച് കിടന്നു. തലക്കുള്ളിൽ എന്തോ പെരുത്ത് കയറുന്നു. ദേഹമാകെ വലിഞ്ഞ് മുറുകുന്ന പോലെ. ഒരായിരം മിന്നൽ പിണരുകൾ തലക്കുള്ളിൽ ഒന്നിച്ച് പ്രകാശിക്കുന്നതു പോലെ ..... ഞാൻ വില്ലു പോലെ വളഞ്ഞു. കാൽ വിരലുകൾ യോഗദണ്ഡു പോലെ വളഞ്ഞു നിന്നു ഞാൻ കുട്ടനെ ഇറുകെ കെട്ടിപ്പുണർന്നു. എന്റെ കൈവിരലുകളിലെ നഖങ്ങൾ ആ ദേഹത്ത് ആഴ്ന്നിറങ്ങി. ഞാനെന്നെ തന്നെ മറക്കുകയായിരുന്നു. എനിക്കെന്റെ ഓർമ്മ നഷ്ടപ്പെടുകയായിരുന്നു.....

പരിസര ബോധമുണ്ടായപ്പോൾ എന്റെ നഗ്നമായ ദേഹത്തിൽ മുലകൾക്കു മേൽ തല ചായ്ച വിയർത്തൊലിച്ച് തളർന്ന് കിടക്കുന്ന കുട്ടൻ. ഹോ ..... ശ്വാസം മുട്ടുന്നു ..... എന്തൊരു ഭാരം !

ചേര ..... ആരെങ്കിലും കണ്ട് വന്നാൽ .....

താഴെ ഭയങ്കര നീറ്റലും പുകച്ചിലുമുണ്ട്. കുട്ടന്റെ വിയർപ്പ് പുരണ്ട മുഖത്ത് അമർത്തിയൊരുമ്മ കൊടുത്ത് സാവധാനം മാറ്റിക്കിടത്തി എഴുന്നേറ്റു. ഞാൻ. ഇപ്പോഴും നല്ല മയക്കത്തിലാണ്.

ചോരയുടെ മണമടിച്ചപ്പോൾ താഴേക്ക് നോക്കി. അവിടെ ചോരയും ഞങ്ങളുടെ പാലഭിഷേകവും എല്ലാം കൂടി ചേർന്ന് ചെളിപിളി പുരണ്ട് കിടക്കുകയാണ്. ശരീരത്തിലെ ബലമെല്ലാം ചോർന്ന് പോയ പോലെ.

ഒരു വിധത്തിൽ ബുദ്ധി മുട്ടി വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു. വേച്ചു വേച്ചാണ് നടന്നതെങ്കിലും ഉള്ളിലൊരു സാമ്രാജ്യം വെട്ടിപ്പിടിച്ച അനുഭൂതിയായിരുന്നു. ഞാനൊരു പുരുഷനുമായി ഇണ ചേർന്നിരിക്കുന്നു! ഇത്ര കാലവും സൂക്ഷിച്ചു വച്ച എന്റെ കന്യകാത്വം ഞാനൊരു പുരുഷന് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു!

കോവിലകത്ത് ചെന്നയടുനെ കുളിമുറിയിൽ കടന്ന് വാതിലടച്ചു. പൂർണ്ണ നഗ്നയായി ദേഹത്ത് തണുത്ത വെള്ളം കോരിയൊഴിക്കുമ്പോൾ കുട്ടന്റെ പല്ലുകളും നഖങ്ങളും കൊണ്ടുണ്ടായ നീറ്റലിനു മധുരമായൊരനുഭൂതിയാണനുഭവപ്പെട്ടത്. നൂലു പോലെ രക്തം വമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പുറിനകത്ത് കഴുകി വൃത്തിയാക്കുമ്പോൾ ഓർത്തു. ഞാനീ ലോകത്തെ എല്ലാ സുഖങ്ങളും അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനിയെനിക്ക് മരിക്കാനും മടിയില്ല.

ആഞ്ഞ് വീശുന്ന തിരുവാതിരക്കാറ്റിന്റെ തണുപ്പ് ജനലിൽ കൂടി അകത്ത് കടന്ന് ശരീരത്തിൽ തുളച്ചു കയറാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ധനുമാസക്കുള്ളിൽ കോരിത്തരിച്ച് നിൽക്കുകയാണ് പ്രകൃതി. ജനലിൽ കൂടി അകത്തേക്ക് കടന്ന നിലാവിന്റെ ഒരു കീറ് എഴുന്നേൽക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു കൊണ്ട് ദേഹമാകെ തഴുകുന്നുണ്ട്.

“ധനുമാസത്തിൽ തിരുവാതിര.....ഭഗവാൻ തന്റെ തിരുനാളല്ലോ .....”
ദൂരെ നിന്നൊഴുകി വരുന്ന തിരുവാതിരപ്പാട്ടിന്റെ ഈണം. അവലക്കുള്ളത്തിൽ ആരെയെങ്കിലും പാടിത്തുടിച്ചു കുളിക്കുന്നുണ്ടാവണം.

മറ്റൊരു തിരുവാതിര കൂടി ആഗതമായിരിക്കുന്നു.

മുമ്പൊക്കെ എന്തൊരു രസമായിരുന്നു തിരുവാതിര വരുന്ന സമയത്ത്! അതിരാവിലത്തെ തണുപ്പിൽ എഴുന്നേറ്റ് അവലക്കുള്ളത്തിൽ കുളിക്കാൻ പോകാനും അതു കഴിഞ്ഞ് തീയ് കൂട്ടിയിട്ട് തണുപ്പു മാറ്റാനും ഒക്കെ! ആ കാലമൊക്കെ ഇനി തിരിച്ചു വരാത്ത വിധം അകന്നു പോയിരിക്കുന്നു. ചടങ്ങുകൾക്കൊന്നും ഇനിയും മാറ്റം വന്നിട്ടില്ല. രാത്രിയിലെ നൂറ്റൊന്ന് വെറ്റില മുറുക്കലും പാതിരാ പൂ ചൂടലും ഒന്നുമൊന്നും. തിരുവാതിരക്കിപ്പോഴും വൃതമെല്ലാമെടുക്കാറുണ്ട്. കന്യകമാർക്ക് മംഗല്യഭാഗ്യം വരുത്തുന്നതാണത്രേ തിരുവാതിര നോയ്മ്പ്. നോയ്മ്പിന് പ്രത്യേകമായുണ്ടാക്കുന്ന കുവപ്പൊടി ശർക്കരയും തേങ്ങയുമൊക്കെയിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ആ പലഹാരം എത്ര കഴിച്ചാലും എനിക്ക് മതി വരാറില്ല.

പക്ഷേ ഇപ്പോൾ.....

ഓർക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഒരു മനം മറിച്ചിലാണ് വരുന്നത്. അതു മാത്രമല്ല, ചോറും മറ്റൊന്ന് കാണുമ്പോഴും ഇത് തന്നെയാണവസ്ഥ. കുറച്ച് ദിവസമായി തുടങ്ങിയിട്ട്. അത് മാത്രവുമല്ല, രാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുന്ന സമയത്ത് ചെറിയതായി ഒരു തലകറക്കവും തോന്നുന്നുണ്ട്. ഇന്നലെ ഉച്ചക്ക് ഉറങ്ങു കഴിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ അമ്മ ചോദിച്ചു.

“മോൾക്കെന്താ സുഖല്ലായ വല്ലതുംണ്ടോ ? ഭക്ഷണത്തിനൊക്കെ ഒരു താൽപര്യല്ലാത്ത പോലെ?”

“ഒന്നുല്ല്യമേ” പക്ഷേ ഉള്ളിൽ നിന്ന് എന്തോ തികട്ടി മറിഞ്ഞ് വരുന്ന പ്രതീതി. വെറും കടുമാങ്ങാക്കറി മാത്രം കൂട്ടി എന്തോ കഴിച്ചുവെന്ന് വരുത്തിയെന്നീറ്റു.

അമ്മക്ക് മറുപടി തൃപ്തിയായോ എന്നറിയില്ല. മനസ്സിലെ സംശയത്തിന് ബലം വച്ച് വരികയാണു.

ഞാനൊരമ്മയാവാൻ പോവുകയല്ലേ .....

ഈ മാസത്തിൽ വരേണ്ട ദിവസമായിട്ടും വന്നിട്ടില്ല മാസക്കുള്ളി. ഇപ്പോൾ ഒരാഴ്ചക്ക് മീതെയായിരിക്കുന്നു. അമ്മയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ഇക്കാര്യം പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. പക്ഷേ വാലിയക്കാരിപ്പെണ്ണുങ്ങളോ വെളുത്തേടത്തി ജാനകിയോ ഇക്കാര്യം മനസ്സിലാക്കി കാണുമോ? എന്തായാലും ഈ വക വിഷമ സന്ധികളെ മുൻ കൂട്ടി കണ്ട് കെയർ ഫ്രീ കണ്ടു പിടിച്ചവർക്ക് നന്ദി പറയണം. പണ്ടു കാലമായിരുന്നെങ്കിൽ ഉടുത്ത മുണ്ടിൽ ആർത്തവ രക്തക്കറ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ ജാനകിയെന്ന വൃത്താന്ത പത്രം നാടാകെ ഇപ്പോൾ പാടി നടക്കുമായിരുന്ന.

‘കോലോത്തെ കുഞ്ഞിത്തമ്പ്രാട്ടി ഈ മാസം കുളിച്ചില്ല’

അരമന രഹസ്യം അങ്ങാടിപ്പാട്ടാവുന്നതിനു മുമ്പ് അമ്മയെ വിവരമറിയിക്കണം. എന്തു തന്നെ വന്നാലും വേണ്ടില്ല ഈ കുഞ്ഞിനെ എനിക്ക് പ്രസവിക്കണം. പാലുട്ടി വളർത്തണം. ആദ്യമായി എന്റെ സ്ത്രീത്വത്തിന് അഭിമാനിക്കാനായി എന്റെ വയറ്റിൽ പിറവിയെടുക്കാൻ പോകുന്ന എന്റെ പിഞ്ചുകുഞ്ഞ്!

ഓർക്കുമ്പോൾ തന്നെ മേലാകെ കുളിരിടുന്നു. പല്ലു കിളിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആ കിളുന്നു വാ കൊണ്ട് എന്റെ മുലക്കണ്ണുകൾ നുണഞ്ഞ് പാലു കുടിക്കുമ്പോൾ .....ഹായ്! ഒരു സ്ത്രീക്കിതിൽപ്പരം മറ്റൊന്നൊരു സുഖമാണീ ലോകത്ത് ലഭിക്കാനുള്ളത്!

കുഞ്ഞിന്റെ അച്ഛനാരാണെന്ന ചോദ്യമുണ്ടായേക്കാം. യഥാർത്ഥ അച്ഛനെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. അതംഗീകരിക്കപ്പെടാനും പോവുന്നില്ല.

പിന്നെ .....

വിഷ്ണുവിന്റെ പേരു പറഞ്ഞാലോ .....

അതൊരു നല്ല ഉപായം തന്നെ. ഇക്കാരണത്താലാണ് ഇവിടം വിട്ട് കടന്ന് കളഞ്ഞതെന്ന് മറ്റുള്ളവർ ധരിച്ചേക്കാം. ഏത് ലോകത്തോളിച്ചിരുന്നാലും പൊക്കിയെടുത്ത് എന്റെ കാൽക്കീഴിലിടാൻ അച്ഛൻ തമ്പുരാന് കഴിയും. എന്റെ കഴുത്തിൽ താലി കെട്ടുകയല്ലാതെ പിന്നെ ആ ഭീരുവിന് വേറെ പോംവഴിയുണ്ടാവില്ല.

എനിക്കേറ്റ അപമാനത്തിന് പകരം വീട്ടാൻ ഇത് തന്നെ നല്ലൊരു മാർഗ്ഗം. ഒറ്റക്കടുത്തു കിട്ടുമ്പോൾ ചോദിക്കണം. “ഇപ്പോ മനസ്സിലായോ ഈ മായാദേവി ആരാണെന്ന് ? ” എന്റെ ഭർത്താവുദ്യോഗസ്ഥന്റെ പദവിയും അതോടൊപ്പം ‘അച്ഛൻ’ യെന്ന് വിളിക്കാൻ ഒരു കുഞ്ഞും. ഈ ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും എന്റെ ദേഹത്ത് ഇനിയവനെ കൊണ്ട് തൊടുവിക്കുന്ന പ്രശ്നമേയില്ല. അവന്റെ മുന്നിൽ വെച്ചു തന്നെ എനിക്കിഷ്ടപ്പെട്ടവരെ ഞാനകത്ത് വിളിച്ച് കയറ്റും.

എത്രയോ നമ്പൂതിരിമാർ ഇവിടെ ചുറ്റിക്കറങ്ങി നടക്കുന്നു! അവരിലൊരെയെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ അകത്തെ പണിക്കാരൻ ഒരു അച്ഛനാൻ അല്ലെങ്കിലൊരു കുട്ടിരാമൻ. സൗകര്യം കിട്ടിയാൽ എന്നെ സ്വർഗ്ഗം കാണിച്ചു തന്ന കുട്ടനെപ്പോലും ഞാൻ സ്വീകരിക്കും.

കുട്ടൻ .....

അന്നത്തേതിനു ശേഷം പിന്നീടൊരിക്കലും കാണാൻ അവസരമുണ്ടായിട്ടില്ല. കാണണമെന്ന് ഉള്ളിൽ അതിയായ മോഹമുണ്ടെങ്കിലും. വീണ്ടും കാണുമ്പോൾ എങ്ങിനെ പ്രതികരിക്കുമെന്ന് പറയാനാവില്ല. അന്നത്തെ ഓർമ്മ വെച്ച് ആൾക്കാരുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ മുതിർന്നാൽ .....

പക്ഷേ ഒറ്റക്ക് കാണാൻ കലശലായ ദാഹമുണ്ട് ഉള്ളിൽ. എന്തായിരുന്നു അന്നത്തെ ആ ഭാവം! ചെമ്പരത്തിപ്പൂ പോലെ ചുവന്ന മുഖം! കുറുകിയ കണ്ണുകൾ! വായുടെ ഒരു ഭാഗത്തേക്ക് മാറ്റി പല്ലുകൾക്കിടയിൽ അമർത്തിയ നാക്ക് ..... ആകാശത്തോളമുയർന്ന് താഴുന്ന അരക്കെട്ട് ..... എത്ര നേരം നീണ്ടു നിന്നു ആ തേൻ മഴ! കട്ടിയായ റെതയിർ പോലെ !

ഒറ്റ പ്രാവശ്യം കൊണ്ടു തന്നെ എന്റെ സ്മൃതിയാത്ര ധന്യമാക്കി മാറ്റി. പൊട്ടനാണെങ്കിൽ കൂടി ..... ആരു പറഞ്ഞു പൊട്ടനെന്ന് ? എന്റെ .....എന്റെ ഈശ്വരനല്ലേ ?

“അല്ലാ തമ്പ്രാട്ടി എഴുന്നേറ്റില്ലേ ഇതു വരെ? നേരം വെളുത്തുലോ? തിരുവാതിരക്കാലത്ത് സൂര്യനുദിക്കണേനു മുമ്പ് കൂളി കഴിയണ്ടേ?” ഏതോ വാലിയക്കാരിയാണ്. സാർഗ്ഗത്തിലെ കട്ടുറുമ്പ് !

“പിന്നെ തമ്പ്രാട്ടി അറിഞ്ഞില്ലേ നടന്ന കോലാഹലംകൊണ്ട്?”

“എന്താ കുട്ടിശ്ശങ്കരൻ ചങ്ങല പൊട്ടിച്ചോടിയോടീ?”

“അതൊക്കെയാണേലു അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. ഇതതിലും വലു കാര്യം”

“എന്നാൽ പറഞ്ഞ് തൊലക്ക് എന്താന്ന് വച്ചാല്”

“നമ്മുടെ പൊട്ടൻ കുട്ടനല്ലേ കൊറച്ച് ദിവസമായിട്ട് ഒരു മാറ്റം. അമ്പലക്കൊളത്തില് പെണ്ണുങ്ങളു കൂളിക്കണതും നോക്കീട്ടങ്ങനെ പടവിന്റെ മോളില് ചെന്നിരിക്കും”

“എന്നിട്ട്” ബാക്കി കേൾക്കാൻ താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും തിടുകും കാണിച്ചില്ല.

“പിന്നെ മുണ്ടിൻറുള്ളിന്ന് കയ്യിട്ട് പൊറത്തക്കട്ത്ത് വലിച്ച് നീട്ടി അനെ ഇരിക്കയാത്രേ”

“ഇതാപ്പോ ഇത്ര വലു കാര്യം”?

“അതൊന്നല്ലേയ്. ഇന്ന രാവിലെ കൂളി കഴിഞ്ഞ് പോണ ഏതോ പെണ്ണിനെ കേറിപ്പിടിച്ച് തുണ്ണയാക്കെ വലിച്ച് കീറി. എന്നിട്ട് ആൽത്തരേലു കേറ്റിക്കെടത്തിട്ട് മോളിലു കേറുങ്ങട് കെടന്നു”

“എന്നിട്ടോ”?

“പെണ്ണിന്റെ നെലവിളി കേട്ട് ആൾക്കാരോടി കൂടേപ്പോ ഇതാ കാണണ പുരം. പിടിച്ച് മാറ്റാൻ നോക്കീട്ടൊന്നും അത്ര എളുപ്പത്തിലു നടന്നില്ല. നാലാളുടെ തണ്ടും തടീം അല്ലേ? അവസാനം എട്ട് പത്താളുകളു വടി കൊണ്ട് അടിച്ചു പൊരിച്ചതിന് ശേഷം അവൻ പെണ്ണിനെ വിട്ടത്. അവനും ആളു മോശല്ലാട്ടോ. വടി പിടിച്ച് വാങ്ങി ഒന്ന് രണ്ടെണ്ണത്തിനെ അവനും തല്ലി തല പൊട്ടിച്ചു. ഇപ്പോ ദേ എല്ലാവരും കൂടി തല്ലി ബോധം കെടുത്തിട്ടിരിക്കുന്നു. ബോധം വീണ്ടുട്ട് പോലീസിനെ വിളിക്കാൻ പോവാത്രേ”

“എന്റെ ഭഗവതീ” എവിടെ നിന്നാണു നിലവിളിയുയർന്നതെന്നറിഞ്ഞില്ല. അന്ധാളിച്ചു നിൽക്കുന്ന വാലിയക്കാരിയെ തള്ളി മാറ്റി താഴേക്ക് കുതിച്ചു. അമ്പലപ്പുറമ്പിൽ പറന്നെത്തിയപ്പോൾ ദൂരേ നിന്ന് തന്നെ കണ്ടു. ആൽത്തരയിലെ ജനക്കൂട്ടം. എത്തി നോക്കുമ്പോൾ കണ്ടു .....ദേഹമാകെ പൊടിയും ചോരയുമണിഞ്ഞ്.....ബോധമില്ലാതെ കിടക്കുന്നു .....കൂടി നിൽക്കുന്നവർ ഒരു ക്രൂരജന്തുവിനെ കീഴടക്കിയതു പോലെയാണ് നോക്കുന്നത്. ചില ധീരന്മാർ തങ്ങൾ നടത്തിയ അദ്യോസ പ്രകടനത്തെ പറ്റി പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വച്ച് തട്ടി മുളിക്കുന്നുണ്ട്. അധിക നേരം നോക്കി നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല . ഞാനല്ലേ ഇതിനൊക്കെ കാരണം? എനിക്കിങ്ങനെ നോക്കി നിൽക്കാനാവാമോ?

എന്നെ സംബന്ധിച്ച് വെറുമൊരു ബുദ്ധി വളർച്ചയില്ലാത്ത മനുഷ്യനാണോ ഈ മണ്ണും ചോരയും പുറണ്ട് കിടക്കുന്നത് ? കൂടി നിന്നവരെ തള്ളി മാറ്റിക്കൊണ്ടുകത്തേക്ക് കടന്നു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

“നിങ്ങൾക്കൊന്നും കണ്ണിൽ ചോരയില്ലേടോ ബുദ്ധി വളർച്ചയില്ലാത്ത ഒരു പാവത്തിനെ ഇങ്ങനെ തല്ലിക്കൊല്ലാൻ?”

“തമ്പ്രാട്ടി എന്തറിഞ്ഞിട്ടാ ഈ പറയണം? ഇവൻ ചെയ്യതെന്താന്നറിയോ?”

“എന്ത് ചെയ്യുന്നു? നിങ്ങളൊക്കെ ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ വേറെ വല്ലതും ചെയ്യോ? നിങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിയുള്ളതോണ്ട് നിങ്ങളു ആളെ മനസ്സിലാക്കാണ്ടിരിക്കാൻ ഇരുട്ടത്ത് ഇതൊക്കെ ചെയ്യുന്നു. . ഇയാൾക്ക് ബുദ്ധില്ലാത്തോണ്ട് വെളിച്ചത്തിലു ചെയ്യുന്നൊരു വ്യത്യസല്ലേളളു?”

തർക്കിക്കാൻ വന്നവന്റെ തല താണു. പക്ഷെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് മുറുമുറുപ്പുകൾ കേൾക്കാനുണ്ടായിരുന്നു.

“തമ്പ്രാട്ടിക്കെന്താ ഈ പൊട്ടന്റെ കാര്യത്തിലിത്ര താൽപര്യം?”

“രാജഭരണൊക്കെ പോയി ഇപ്പോ ഭരിക്കണതൊക്കെ വേറെ ആളുകളാ”

“തമ്പ്രാട്ടിക്ക് കഴപ്പ് സഹിക്കാണ്ടെ പൊട്ടനെ വിളിച്ച് പണ്ണാൻ കൊടുത്ത്ത്ണ്ടാവും. മുത്ത് നരച്ച് കടിയെളകീട്ട് നടക്കാല്ലേ? ഇത്രം വലു പെരുങ്കുണ്ണ കണ്ടപ്പോ സഹിക്കാൻ പറ്റീട്ട്ണ്ടാവില്ല”

“എന്നാലത് തന്നയാ വാസ്തവം. പിന്നെ ആ പാവത്തിനെ പറഞ്ഞിട്ട് വല്ല കാര്യോണ്ടോ? പുറിയൻ സ്വാദ് ഒരിക്കലറിഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പിടിച്ചാൽ കിട്ടോ? ”

“അടിക്കണ്ടത് അവനെയല്ല. ഇവളാ”

“അടിക്കല്ല വേണ്ടത്. അവളുടെ കഴപ്പ് മാറണത് വരെ പണ്ണിപ്പണ്ണി പൂർ പൊളിച്ച് കൊടുക്കാ വേണ്ടത്”.

“അതിന് നമ്മുടെ കുണ്ണയാനും മത്യാവിലു . കോലോത്തെ ആനേടെ കുണ്ണ തന്നെ വേണം . അല്ലെങ്കിലു നല്ല തേക്കിൻ കഴ ”

ഒന്നും ശ്രദ്ധിക്കാൻ പോയില്ല. എത്രയോ പട്ടികൾ പെരുവഴിയിൽ കിടന്ന് കുറക്കുന്നു? ഇതും അതു പോലെ കണക്കാക്കിയാൽ മതി. കൂട്ടന്റെ ബോധം തളിയാൻ വേണ്ടി കാത്തു നിന്നു.

“വെള്ളം വെള്ളം” കൂട്ടനിൽ നിന്ന് നേരിയൊരു ഞരക്കം. കണ്ണു വീർത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ തുറക്കാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്നു. അടുത്ത് ചെന്ന് ആ തലയെടുത്ത് മടിയിൽ വച്ചു. മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രതികരണമൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാൻ പോയില്ല. പരിചയമുള്ള മുഖം കണ്ടപ്പോൾ കൂട്ടന്റെ മുഖത്തൊരാശ്വാസ ഭാവം. ദേഹത്ത് പൊടിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന ചോരത്തുള്ളികൾ വേഷ്ടിയുടെ തലപ്പുകൊണ്ട് തുടച്ചു. സാവധാനം പിടിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ച് കൈകൾ തോളിലേക്കിട്ട് ചേർത്തു പിടിച്ചു കോവിലകം ലക്ഷ്മോക്കി നടക്കാനാരംഭിച്ചപ്പോൾ പാറകിൽ കാവലായർന്നു.

ഒന്നും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല .....ഇനിയെന്റെ ലോകത്ത് ഞാനും എന്റെ കുട്ടനും മാത്രമേയുള്ളൂ.....

അമ്മയെന്തു പറയും? ചിലപ്പോൾ ഒന്നും പറയാനിടയില്ല. പക്ഷെ ആ മൗനം അർത്ഥഗർഭമായിരിക്കും.

മുത്തശ്ശി ? .....നാക്ക് കുഴഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഒന്നും പറയാനാവില്ല . പക്ഷെ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന കണ്ണീരോടെ ആ ഹൃദയം മന്ത്രിക്കുന്നുണ്ടാവാം.....സുകൃതക്ഷയം.....സുകൃതക്ഷയം.....

അച്ഛൻ മാത്രമേ എന്തെങ്കിലും പറയാനിടയുള്ളൂ ..... അതിന് ഉറച്ച മറുപടി കൊടുക്കണം..... ഇത്ര കാലമായിട്ടും നിങ്ങൾക്കെന്റെ കാര്യത്തിലൊന്നും ചെയ്യാനായില്ലല്ലോ? ഇതെനിക്ക് ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്താൽ കിട്ടിയതാണ്. ഞാനൊരിക്കലും കൈവിടില്ല. എന്റെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഇനി തീരുമാനിക്കണമ് ഞാനാണ്.

കുട്ടനൊന്ന് ഞരങ്ങി. മുറിവുകൾ വേദനിക്കുന്നുണ്ടാവാം.

“സാരല്ലൊട്ടോ കഴുകി മുറി വച്ച് കെട്ടിത്തരാം” ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞിനെയാണെന്നോണം ദേഹത്തോട് ചേർത്തു പിടിച്ച് ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

തോളിൽ ഭാരമേറി വരുന്നപോലെ തോന്നി. പക്ഷെ ഇനി ചുമക്കാൻ പോകുന്ന ജീവിത ഭാരത്തിനു മുന്നിൽ ഇതൊന്നുമല്ലല്ലോ?

കുട്ടനു വേണ്ടി എന്തു ത്യാഗങ്ങളും സഹിക്കാൻ തയ്യാറെടുത്തിട്ടാണല്ലോ ഞാൻ എന്റെ കൂടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാൻ തീരുമാനിച്ചത്?

കുട്ടനോ .....?

അല്ല .....

പിന്നെ .....

എന്റെ .....എന്റെ .....എന്റെ പൊന്നുതമ്പുരാൻ .....

000 സമാപ്തം 000